

KONTRA

Νομοσχέδιο Βρούτση
**Αποκαλύφθηκε πλήρως
το αντιασφαλιστικό του
περιεχόμενο**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Τα παραμύθια της
ξενοδοχείας και
το ιμπεριαλιστικό
νταβατζιλίκι**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Εγκληματική νεοναζιστική συμμορία
και όχι νόμιμο πολιτικό κόμμα η ΧΑ
**Πώς η εισαγγελέας
έκλεισε τα μάτια στην
αλήθεια (2)**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Το «δίκαιο» των
ιμπεριαλιστών και η υποτέλεια
της κυβέρνησης Μητσοτάκη**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Προσφυγόπουλα και εκπαίδευση

**«Παιδιά ενός
κατώτερου Θεού»**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Σχέδιο Τραμπ για την Παλαιστίνη

Το δίκαιο του κατακτητή

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Brexit: Το ματς θα κριθεί στην
παράταση και θα είναι σκληρό**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1037 - 1 Φλεβάρη 2020

www.eksegersi.gr

Κυβερνήσεις-γιουσουφάκια των βαρόνων της κεφαλαιοκρατίας με τους «ιδιωτικούς στρατούς»

Scripta... Verba...

Ωραίες οι πολυπολιτισμικές προσεγγίσεις, δεν λέω, αλλά αυτές κάνουν για χώρες που δεν έχουν σύνορα με την Τουρκία. Εμείς έχουμε.

Μανώλης Κοττάκης

Η εθνικιστική ακροδεξιά χωρίς χρυσαυγίτικη στολή παραλλαγής.

Από μεθοδολογική άποψη είχαμε το ίδιο πρόβλημα, την ίδια αντίφαση που είχε κι ο Λένιν το '17. Ξεκίνησε να κάνει μια παγκόσμια επανάσταση και κατέληξε να γίνει επανάσταση μόνο στη χώρα του. Εμείς δεν ξεκινήσαμε να κάνουμε επανάσταση, για αυτό είπα να μην παρεξηγηθώ, ξεκινήσαμε ένα εγχείρημα το οποίο απαιτούσε αλλαγές στην Ευρώπη.

Γιάννης Δραγασάκης

Εκεί που κρεμούσαν οι καπεταναίοι τ' άρματα, αμολάνε οι κοπρίτες τις κουράδες τους.

Η διαδικασία ανασυγκρότησης/μετασχηματισμού του ΣΥΡΙΖΑ ή θα είναι συμμετοχική ή δε θα υπάρξει.

ΚΕ της ΔΗΜΑΡ

Η είδηση είναι ότι υπάρχει ακόμα ΔΗΜΑΡ!

Με κάθε σεβασμό, οι 53+ να μην ξεχνούν πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο Αλέξης Τσίπρας! Κι εμείς για αυτόν είμαστε εκεί και για όσα πρεσβεύει!

Αντζυ Σαμίου

Τ' ακούς, Ευκλείδακο; Πιο χαμηλά, πιο χαμηλά, πιο χαμηλά...

Ο αντισιωνισμός, όταν αρνείται την ύπαρξη του Ισραήλ ως κράτους είναι μια μορφή αντισημιτισμού.

Εμανουέλ Μακρόν

Το ίδιο κι όταν δεν αναγνωρίζει στο Ισραήλ το δικαίωμα στην εθνοκάθαρση των Παλαιστίνων.

Χρειάζονται τεκμηριωμένες έρευνες, γνώση της εμπειρίας άλλων χωρών που ακολούθησαν σοσιαλδημοκρατικές πολιτικές και συνεχής διάλογος με την κοινωνία για τη διαμόρφωση ενός ρεύματος Αλλαγής.

Κώστας Σημίτης

Ο πρωθυπουργός που άκουγε τις μίζες να σφυρίζουν και νόμιζε ότι ήταν... μύγες, κάνει προτάσεις προς ανύπαρκτο ακροατήριο.

Και 75 χρόνια μετά την απελευθέρωση από τον Ερυθρό Στρατό, αυτού του χώρου, θα πρέπει όλοι μας να δώσουμε αυτή την ιερή δέσμευση να μην ξεχάσουμε ποτέ αυτό το οποίο συνέβη εδώ.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Τόσο γελοίος που νομίζει ότι μετονομάζοντας τον Κόκκινο Στρατό, θα τον σβήσει από τη μνήμη. Ακόμα και η κυβερνητική ΕΡΤ μπερδεύτηκε και έγραψε στο σούπερ για... Ερυθρό Σταυρό.

ΡΙΠΕΣ

♦ Τα ονόματα της Διαμαντοπούλου και του Βενιζέλου έχουν βγει στον αέρα ως υποψήφιων αντικαταστατών του Στουρνάρα στην ΤτΕ ♦ Ξέρουν κάτι αυτοί που τα διακινούν ή απλά ρίχνουν άδεια για να πιάσουν γεμάτα; ♦ Σε κάθε περίπτωση, διακινούν αυτά τα ονόματα για να τα κάψουν ♦ Ο γιος του Αβραμόπουλου άνοιξε εστιατόριο με μπριός στο Νέο Ψυχικό ♦ Είδε τα χαίρια του πατέρα του και πήρε άλλη ρότα ♦ Καλύτερα πρώτος στην εστίαση πολυτελείας, παρά μια ζωή δευτεράντζα στην αστική πολιτική ♦ Ασε που έχει και έτοιμη πελατεία ♦ Ασος στις δημόσιες σχέσεις ο μπαμπάς ♦ Ο καλύτερος μετρ για το μαγαζί ♦ Γενικά μιλώντας, η δουλειά δεν είναι ντροπή ♦ Γι' αυτό και ο πρόεδρος, πρώην συγκυβερνήτης, πρώην υπουργός και πρώην βουλευτής Πάνος ξανάνοιξε την αντιπροσωπεία αυτοκινήτων του πατέρα του ♦ Αντι-

λαμβάνετε ποιο ήταν το σφάλμα του μπάτσου στο Μενίδι ♦ Δεν πρόσεξε ότι υπάρχει κάμερα ασφαλείας ♦ Γιατί, κατά τα άλλα, υπάρχει ομοφωνία στο Σώμα ♦ Τα γυφτάκια θέλουν σφαλιάρες, αλλιώς δεν καταλαβαίνουν ♦ Πρέπει να μάθουν να σέβονται ♦ Φυσικά, ήταν ένα ακόμα... μεμονωμένο περιστατικό ♦ Το είπε και ο Χρυσοχοϊδης ♦ Το είπε ακόμα και ο Μπουμπούκος ♦ Μέχρι και ο Μπαλάσκας το είπε ♦ Εμείς δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτ' άλλο ♦ Μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι ♦ Οχι πως μας ενδιαφέρει για την τύχη του, αλλά ο Χαφτάρ δύσκολα θα 'χει την τύχη του Οτζαλάν ♦ Για να μην πούμε αποκλείεται ♦ Ο Οτζαλάν πίστεψε αυτούς που τον διαβεβαίωναν ότι στην Ελλάδα δεν κινδυνεύει ♦ Σημίτης και Πάγκαλος τον παρέδωσαν εν ψυχρώ σε αμερικανούς και τούρκους πράκτορες ♦ Ο Χαφτάρ έχει ισχυρές πλάτες ♦ Από την Ου-

άισινγκτον μέχρι τη Μόσχα ♦ Κι από το Κάιρο μέχρι την Τύνιδα ♦ Και πάλι δεν καιγόμαστε, αλλά μας έχει φάει η περιέργεια ♦ Πόσοι έχουν γραφεί στο isygriza; ♦ Και πόσοι απ' αυτούς έγιναν μέλη του ΣΥΡΙΖΑ; ♦ Τις πρώτες μέρες έδωσαν κάποιους αριθμούς ♦ Μετά, μούγκα στη στρούγκα ♦ Πολιτικά στην ΕφΣυν, προσωπικά στον Χατζηνικολάου ♦ Ο Τσίπρας μπαίνει στην τελική ευθεία για το συνέδριο ♦ Θα συστήναμε και μια εμφάνιση στη Μενεγάκη ♦ Στον αστικό Τύπο διαβάσαμε ότι το isygriza θα εμπλουτιστεί ♦ Θα γίνει διαδραστικό, ρε παιδί μου ♦ Να φανταστείτε ότι θα έχει section με τίτλο «Πες το στον τομεάρχη» ♦ Το μέλος θα ρωτάει και ο τομεάρχης θα απαντάει ♦ Α, ρε Σταύρο Θεοδωράκη, όλοι σε αντιγράφουν ♦ Κι εσύ αναγκάστηκες να ξανασχοληθείς με την εστίαση ♦ Κακούργα κενωνία ♦ Το επιτελείο του Κούλη άρχισε να ρί-

χνει στην πιάτσα κουλά γκάλοπ ♦ Που δείχνουν διαφορά ΝΔ από ΣΥΡΙΖΑ δεκαπέντε μονάδες ♦ Δεν πάνε καλά τα πράγματα για την κυβέρνηση των αρίστων ♦ Συνήθως στο εξάμηνο κάνουν το πρώτο ταμείο οι ψηφοφόροι ♦ Κι επειδή αριστεία, αποτελεσματικότητα, ταχύτητα και άλλα τέτοια φούμαρα δε γεμίζουν τα άδεια στομάχια ♦ Πρέπει να έχει αρχίσει το σιχτίρισμα ♦ Γι' αυτό πέφτουν τα... δυναμικά γκάλοπ ♦ Με στόχο ν' αρχίσουν κάποιοι να σκέφτονται ♦ «Μπας και κάνω λάθος;» ♦ «Μπας και βιάζομαι;» ♦ Η στήλη υποκλίνεται, φυσικά, στον τεράστιο Κώστα Ζουρ(λ)άρι ♦ Οι συριζαίοι έλεγαν ότι τον πονούσε το ισχίο ♦ Αυτός τους διέψευσε ♦ Δεν πήγε να ψηφίσει την προεδρίνα διότι ο Μητσοτάκης «βλαστήμισε» εναντίον του ♦ «Και μαφιλόγος ανενδοίαστος, αρνείται να μου πει το ήμαρτον» ♦ Τι δεν καταλαβαίνετε; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Η κυβέρνηση Μητσοτάκη αναβιώνει τη σκοτεινή πλευρά της μεταπολίτευσης. Επαναθεσιάζει τη μηχανική του μόνονους που έπαιξε καθοριστικό συστημικό ρόλο για να οδηγηθούμε στη χρεοκοπία του 2009». Το θράσος όχι απλά δεν έλειψε ποτέ, αλλά αποτελεί ίδιον ανθρώπων σαν τον Ραγκούση, που όσο ήταν στην πολιτική (κηπουρός του ΓΑΠ στο ΠΑΣΟΚ) υπερασπιζόταν και εφάρμοζε τον ίδιο εκλογικό νόμο μ' αυτόν που επαναφέρει ο Μητσοτάκης. Τι θέλει να πει, όμως, όταν συνδέει τον εκλογικό νόμο με τη χρεοκοπία του 2009; Οτι αν ίσχυε η απλή αναλογική δε θα φτάναμε στη χρεοκοπία; Εκτός του ότι αυτό είναι μια μπουρδα (μοστράρει και ως οικονομολόγος, τρομάρα του), εμείς δε θυμόμαστε τον Ραγκούση να λέει κάτι σχετικό ως γραμματέας του ΠΑΣΟΚ και μετά ως μέλος της κυβέρνησης του ΓΑΠ. Αντίθετα, τον θυμόμαστε να συμπεριφέρεται ως ο «σιδε-

ρένιος υπουργός» που «μαμεί και δέρνει».

Κ Η «λευκή», θρησκόληπτη, σκοταδιστική Αμερική δι-αδήλωσε και φέτος ενάντια στις αμβλώσεις. Μόνο που φέτος, για πρώτη φορά, είχε τον ίδιο τον αμερικανό πρόεδρο στο πλευρό της. Πέρυσι ο Τραμπ είχε στείλει μήνυμα από γιγαντοοθόνη. Φέτος ανέβηκε στο βήμα της σκοταδιστικής συγκέντρωσης και διαβεβαίωσε ότι «τα αγέννητα παιδιά δεν είχαν ποτέ πιο ισχυ-

ρό υπερασπιστή στον Λευκό Οίκο. Σε σχέση με τις αμβλώσεις, οι Δημοκρατικοί, όπως ξέρετε, έχουν αγκαλιάσει τις πιο ριζοσπαστικές και ακραίες θέσεις που είδαμε σε αυτή τη χώρα εδώ και χρόνια και δεκαετίες, θα μπορούσαμε να πούμε εδώ και αιώνες». Αυτοί είναι το κοινό του, σ' αυτούς απευθύνθηκε, αυτοί ελπίζει ότι θα τον ξαναψηφίσουν.

Κ Ο Λαλιώτης διέψευσε τις φήμες που τον έφεραν να παίρνει μέρος στο επερχόμε-

νο συριζοσυνέδριο. «Οι δεσμοί μου με το ΠΑΣΟΚ είναι διαχρονικοί, άρρηκτοι και αδιαμφισβήτητοι», δήλωσε. Και συνέχισε: «Η ταύτισή μου με το ΠΑΣΟΚ και το ΚΙΝΑΛ ανεξάρτητα από τις διαφορετικές στρατηγικές προσεγγίσεις μου και τις πολιτικές μου διαφωνίες, είναι σαφείς και δεδομένες». Πόσο πιο καθαρά να το πει ότι θέλει πλήρη διαχωρισμό με τη Δεξιά και προσέγγιση του ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ;

Κ Ρώτησαν τον επίτροπο Σχοινά («Τα Νέα», 27.1.20): «Επρεπε να είναι παρούσα

η Ελλάδα στη διάσκεψη του Βερολίνου;». Κι αυτός απάντησε: «Η ΕΕ ήταν παρούσα στο Βερολίνο με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Σαρλ Μισέλ, την πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν και τον ύπατο εκπρόσωπο Εξωτερικής Πολιτικής Ζοζέπ Μπορέλ. Οι τρεις εκπρόσωποι της θεσμικής Ευρώπης αντιπροσωπεύουν την ευρωπαϊκή νομιμότητα...». Ακόμα και ο Πρετεντέρης δεν το άντεξε και τον πήρε στο φιλό την επομένη, γράφοντας για παραισθήσεις Βρυξελλών.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Προφανώς «φταίμε» κι εμείς. Χαλάσαμε την «κανονικότητα». Υποχρεώσαμε τους τζαμπατζήδες ιδιοκτήτες καναλιών να πληρώσουν. Κυνηγήσαμε τη μαύρη εργασία, επαναφέραμε εργασιακά δικαιώματα, καταφέραμε πλήγματα στην εργασιακή ζούγκλα, αυξήσαμε τον κατώτερο μισθό, καταργήσαμε τον υποκατώτατο, γίναμε κόκκινο πανί για τα μεγάλα αφεντικά, που θεωρούν κάθε κυβέρνηση υπάλληλό τους.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/2: Ημέρα ανταρκτικής 1/2/1968: 24 καταδίκες μελών ΔΑΚ 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτισί (Τουρκία) 1/2/1985: Εκτέλεση γερμανού προέδρου Ενωσης Ερευνών και Εξοπλισμών Ερνεστ Τσίμερμαν (RAF) 1/2/2013: Ληστεία Αγροτικής Τράπεζας και ταχυδρομικού γραφείου Βελβεντού Κοζάνης 2/2: Παγκόσμια ημέρα υδροβιότοπων 2/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζαχαριάδη από 7η ολομέλεια ΚΚΕ 3/2: Μοζαμβίκη: Ημέρα ηρώων, Μεξικό: Γιορτή τεκίλας 3/2/1930: Ιδρυση ΚΚ Βιετνάμ 3/2/1973: Συμπλοκή μελών IRA με αστυνομικούς, έξι νεκροί, δεκαεπτά τραυματίες 3/2/1990: Κλοπή δύο μπαζούκας από Πολεμικό Μουσείο Αθηνών (17N) 3/2/1994: Βόμβα στο Ινστιτούτο Γκαίτε (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/2/1998: Βόμβες σε δύο «McDonald's»

(17N) 4/2: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα κατά καρκίνου, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948) 4/2/1905: Βόμβα εσέρου Ιβάν Καλιάεφ διαμελίζει τον Μεγάλο Δούκα Σεργκέι (η έκρηξη ακούστηκε σε όλη τη Μόσχα) 4/2/1945: Διάσκεψη Γιάλτας 4/2/1974: Βόμβα IRA σε λεωφορείο με βρετανούς στρατιώτες, έντεκα νεκροί 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο Ασκληπιού με βιβλία, δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από Βουλγαρία 5/2: Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917) 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσωτερικού 5/2/1979: Βόμβα σε κοσμηματοπωλείο Ζολώτα και εργοστάσιο-έκθεση επίπλων (ΕΛΑ) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου

6/2: Ημέρα ασφάλειας στο internet, ημέρα κατά κλειτοριδεκτομής, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1964: Οκτώ Έλληνες και δέκα Τούρκοι νεκροί (τραυματίες δέκα και έντεκα αντίστοιχα) σε πολύωρες μάχες σε χωριά Λευκωσίας και Πάφου 6/2/1967 Βομβαρδισμός Βορείου Βιετνάμ με χημικά (ΗΠΑ) 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει «άσεμνα» θεάματα και χρήση μάσκας τις αποκριές 7/2: Ημέρα άνδρα, Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1929: Συμπλοκές κομμουνιστών και αρχαιομαξιστών (Σταδίου), πολλοί τραυματίες 7/2/1972: Καταδίκες τεσσάρων στελεχών ΚΚΕ.

Τα παραμύθια της ξενοδουλείας και το ιμπεριαλιστικό νταβατζιλίκι

Συντονισμένα τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας τιτίβιζαν την περασμένη Δευτέρα: «Η Γαλλία στέλνει το αεροπλανοφόρο "Σαρλ Ντε Γκολ" στο Οικόπεδο 8 της κυπριακής ΑΟΖ». «Ερχονται οι Γάλλοι να μας σώσουν από τους Τούρκους» ήταν το μήνυμα που ήθελαν να στείλουν στον ελληνικό λαό, λίγο προτού ο Μητσοτάκης πάει στο Παρίσι για να συναντηθεί με τον Μακρόν.

Την ίδια μέρα έφτανε στον Πειραιά το θηριώδες γαλλικό ελικοπτεροφόρο «Dixmude», το οποίο έγινε δεκτό με ιαχές πατριωτικού ενθουσιασμού (σαν να επαναλαμβάνεται η ναυμαχία του Ναβαρίνου, αλλά μόνο με το γαλλικό στόλο). Όταν, μάλιστα, ο γάλλος πρέσβης -κατά την τελετή υποδοχής του «Dixmude»- δήλωσε ότι η Γαλλία θα στείλει μια φρεγάτα που θα περιπολεί επί μονίμου βάσεως στην Ανατολική Μεσόγειο, χέστηκαν από τη χαρά τους. «Μήνυμα στήριξης σε Ελλάδα και Κύπρο από τους Γάλλους», ήταν ο πιο μετριοπαθής τίτλος που γράφτηκε.

Πρόκειται φυσικά για παραμύθια. Οχι μόνο επειδή, γενικά, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κοιτάζουν τα συμφέροντά τους και δεν κινούνται από διάθεση αλληλεγγύης ή υπερασπίσης του διεθνούς δικαίου, ενώ παράλληλα «πουλάνε» πολύ ακριβά τις υπηρεσίες προστασίας που προσφέρουν (μιλάμε για κανονικό ιμπεριαλιστικό νταβατζιλίκι). Αλλά επειδή οι γαλλικές στρατιωτικές κινήσεις στην περιοχή δεν έχουν σχέση με τα ελληνοτουρκικά, αλλά υπακούουν στο γενικότερο σχεδιασμό του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Για παράδειγμα, η αποστολή γαλλικής φρεγάτας σε μόνιμη αποστολή στην Ανατολική Μεσόγειο δεν είναι καινούργια είδηση. Είναι γνωστή εδώ και πολύ καιρό (από τότε που η Γαλλία συνευνοήθηκε ότι έχασε εντελώς το παιχνίδι της στη Συρία). Το δε «Σαρλ Ντε Γκολ», επίσης ξεκίνησε για πολύμηνη περιοδεία στη Μεσόγειο αλλά και στον Περσικό Κόλπο και στον Ινδικό Ωκεανό. Δεν ξεκίνησε για το Οικόπεδο 8 της κυπριακής ΑΟΖ, αλλά για την πολύμηνη περιοδεία του, στη διάρκεια της οποίας θα πραγματοποιήσει πολλών ειδών ασκήσεις. Γι' αυτό και στο πρώτο κομμάτι της διαδρομής του, στα συνοδευτικά πλοία συμμετέχει και η ελληνική φρεγάτα «Σπέτσαι» (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο μας).

Προγραμματισμένες στρατιωτικές αποστολές της Γαλλίας, που εντάσσονται στο στρατηγικό σχεδιασμό του γαλλικού ιμπεριαλισμού, τις παρουσιάζουν

ζουν ως δήθεν στρατιωτική παράταξη της Γαλλίας στο πλευρό της Ελλάδας και της Κύπρου! Ξενοδουλεία μεν, με παραμύθια δε.

Βέβαια, και ο γάλλος πρέσβης στην Αθήνα, ξέροντας τι θέλει ν' ακούσει το ελληνικό ακροατήριό του, είπε με νόημα στην τελετή υποδοχής του «Dixmude»: «Δεν είναι πολλές οι χώρες που επιστρατεύουν επί μονίμου βάσεως μια φρεγάτα στην περιοχή. Η Γαλλία θεωρεί ότι το διακύβευμα στην Ανατολική Μεσόγειο είναι μεγάλο». Θα συμφωνήσετε ότι πρόκειται για αριστοτεχνικό διπλωματικό δείγμα. Αφήνει στην ελληνική κυβέρνηση περιθώριο να χρησιμοποιήσει τη δήλωσή του στην προπαγάνδα της, ενώ δεν ανοίγει κανένα μέτωπο με την τουρκική κυβέρνηση, αφού μιλά γενικά για μεγάλο διακύβευμα στην Ανατολική Μεσόγειο. Διακύβευμα για ποιον άραγε; Για τη Γαλλία και τα συμφέροντά της, φυσικά. Εκτός αν είναι κανείς τόσο αφελής ώστε να πιστέψει ότι η Γαλλία στέλνει πολεμικά σκάφη στην Ανατολική Μεσόγειο για να υπερασπιστεί την Ελλάδα και την Κύπρο «που έχουν το δικό με το μέρος τους».

Την ίδια μέρα, ο αναπληρωτής εκπρόσωπος Τύπου του Λευκού Οίκου Τζαντ Ντίρι, ενημέρωσε μέσω Twitter ότι ο Τραμπ είχε τηλεφωνική συνομιλία με τον Ερντογάν, στη διάρκεια της οποίας υπογράμμισε την ανάγκη «Τουρκία και Ελλάδα να επιλύσουν τις διαφορές τους στην Ανατολική Μεσόγειο». Συμπλήρωσε, ότι οι δύο ηγέτες «συζήτησαν την ανάγκη να εξελιφθούν οι ξένες επεμβάσεις και να διατηρηθεί η κατάπαυση του πυρός στη Λιβύη» και ότι «η βία στην Ιντλίμπ της Συρίας (σ.σ. όπου ο Ασαντ κάνει εκκαθαριστικές επιχειρήσεις με ρωσική αεροπορική υποστήριξη) πρέπει να σταματήσει».

Η είδηση δεν άρεσε καθόλου στην Αθήνα, καθώς ήρθε λίγες μέρες μετά την ψυχρολουσία που υπέστη ο Μητσοτάκης στο Λευκό Οίκο. Οι Αμερικάνοι «συνομιλούν» με τον Ερντογάν και για τη Λιβύη και για τη Συρία (την ίδια στιγμή που οι Γερμανοί πετούν στα σκουπίδια το αίτημα του Μητσοτάκη να τον καλέσουν στη διάσκεψη του Βερολίνου) και τηρούν ίσες

αποστάσεις από Αθήνα και Αγκυρα, καλώντας τες απλά «να επιλύσουν τις διαφορές τους». Μια μέρα μετά, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, απαντώντας σε ερώτηση ελληνικού Μέσου (ΑΝΤ1), ακολούθησε πιστά τη γραμμή Τραμπ: «Καλούμε όλα τα κράτη να επιλύσουν τις θαλάσσιες διαφορές τους ειρηνικά και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο».

Το ίδιο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, πριν από μερικές μέρες, χαρακτήριζε «προκλητική» τη στάση της Τουρκίας στην κυπριακή ΑΟΖ. Σωστά, αλλά σε εποχές κρίσης τα πράγματα αλλάζουν μέσα με τη μέρα. Το παζάρι με τον Ερντογάν και για τη Λιβύη αλλά και για τη Συρία, όπου ο Ασαντ εκκαθαρίζει τους τελευταίους αντικαθεστωτικούς αντάρτες από την επαρχία Ιντλίμπ, φαίνεται πως απαιτεί αμερικάνικη «ουδετερότητα» στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και στην ένταση του τελευταίου διαστήματος. Δεν είναι τυχαίο ότι αμέσως μετά απ' αυτές τις δηλώσεις από πλευράς αμερικάνικης κυβέρνησης, ο Ερντογάν έκανε μια «επίθεση φιλίας», δηλώνοντας ότι η Ελλάδα δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από την Τουρκία και πως ο ίδιος και η κυβέρνησή του θέλουν να πάνε σε διεθνές δικαστήριο για να λύσουν τις διαφορές τους με την Ελλάδα.

Σε κανένα διεθνές δικαστήριο δεν πρόκειται να πάνε, τουλάχιστον στο ορατό μέλλον, για τον απλοϊκό λόγο ότι η μεν Τουρκία θέλει να βάλει σε συνυποσχετικό της προσφυγής σε διεθνές δικαστήριο όλες τις διεκδικήσεις της, ενώ η Ελλάδα δηλώνει ότι δε συζητά τίποτ' άλλο εκτός από τον καθορισμό υφαλοκρηπίδας (και κατ' εξακολούθηση ΑΟΖ στο Αιγαίο), με τρόπο που θα καθιστά την Τουρκία... ηπειρωτικό κράτος, χωρίς θάλασσα.

Επειδή οι νέες αμερικάνικες δηλώσεις δεν άρεσαν, υποβαθμίστηκαν εντελώς από τα ελληνικά ΜΜΕ. Σε δυο μέρες ο Κούλης θα συναντούσε τον Μακρόν στο Παρίσι, οπότε όλα θα επισκιάζονταν από ένα βροντώδες «Ελλάς-Γαλλία συμμαχία». Όπως και έγινε, δηλαδή, καθώς αντίθεση με άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες, ο Μακρόν δεν είχε πρόβλημα να δηλώσει: «Η Γαλλία υποστηρίζει την Ελλά-

δα, την Κύπρο σε σχέση με το σεβασμό των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων, καταδικάζοντας τις προκλήσεις της Τουρκίας ως προς τούτο. Επαναλάβαμε τις ανησυχίες μας. Καταδικάσαμε με σαφή τρόπο τη συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης».

Η γαλλική πολιτική ηγεσία βρίσκεται σε φραστική σύγκρουση με την Τουρκία εδώ και μερικά χρόνια, από την εποχή του Ολάντ. Ο Μακρόν συνεχίζει την ίδια πολιτική. Και βέβαια, πίσω από τη σύγκρουση δεν βρίσκονται η... ηθική και το... Διεθνές Δίκαιο, αλλά τα συμφέροντα του γαλλικού ιμπεριαλισμού που είναι ριγμένους στην τεράστια τουρκική αγορά και στις πωλήσεις πολεμικού υλικού. Οι Γερμανοί έχουν μαζέψει όλο το «χαρτί» στην Τουρκία, όπως συνέβαινε και την εποχή που κατέρρεε η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Επιπρόσθετα, οι Γάλλοι που έχουν συμφέροντα στη Λιβύη, «τα παίρνουν στο κρανίο» με τις παρεμβάσεις του Ερντογάν, που από το τίποτα βρέθηκε να αποτελεί σημαντικό παράγοντα στις διαδικασίες για τη ρύθμιση του Λιβυκού. Αμα ακούσετε γάλλο πολιτικό να λέει καλά λόγια για την τουρκική πολιτική ηγεσία, να είστε βέβαιοι ότι κάποια καλή «δουλειά» πήραν τα γαλλικά μονοπώλια στην Τουρκία. Μέχρι να γίνει αυτό (αν γίνει), οι γάλλοι ιμπεριαλιστές θα χρησιμοποιούν τις ελληνικές πολιτικές ηγεσίες ως μαϊντανούς στην «αντιτουρκική» τους προπαγάνδα. Κι αυτό θα πλασάρεται στον ελληνικό λαό ως «στήριξη των εθνικών μας δικαιών από τη Γαλλία».

Όταν πηγαίνεις στο Παρίσι, δεν μπορείς να μη βγεις και για ψώνια. Όταν είσαι πρωθυπουργός θα ψωνίσεις όπλα και θα πουλήσεις κρατικές επιχειρήσεις για τις οποίες ενδιαφέρονται γαλλικά μονοπώλια. Η αγορά δύο φρεγατών τύπου Belharrag αποτελεί το κρυφό αντικείμενο του πόθου τριών διαδοχικών πρωθυπουργών: Σαρμαρά, Τσίπρα, Μητσοτάκη. Θα τις είχαν πάρει, αλλά η αγορά κολλάει στις δόσεις που αναγκαστικά θέλει το ελληνικό κράτος. Δεν ξέρουμε αν ο Κούλης με τον Μακρόν βρήκαν κάποια λύση, ενημερώνουμε όμως ότι μιλάμε για πάνω από 2 δισ. ευρώ το τεμάχιο! Θα μας βγει λίγο ακριβά η γαλλική «βοήθεια», αλλά τουλάχιστον θα μπορούμε... να κοιμόμαστε ήσυχοι. Τα ίδια δεν μας έλεγαν τότε με την «αγορά του αιώνα» (αμερικάνικα F-16 και γαλλικά Mirage); Καλό είναι να τα θυμόμαστε οι μεγαλύτεροι και να τα μαθαίνουν οι νεότεροι, για να πάψουν να πιστεύουν (όσοι πιστεύουν) τα παραμύθια της ξενοδουλείας και του εθνικισμού.

Ζήτημα «βάρους»

Η εικόνα με τη Μέρκελ και τον Ερντογάν να χαριεντίζονται μπροστά στις κάμερες ανταλλάσσοντας δώρα ήταν γεμάτη πολιτική σημειολογία. Εδειχνε δύο πολιτικούς που έχουν καλή πολιτική «χημεία» και την επιδεικνύουν. Αληθεύει αυτό; Σε προσωπικό επίπεδο μάλλον όχι, όμως σημασία δεν έχει πώς αισθάνονται ο ένας για τον άλλο, αλλά πώς πρέπει να δείχνουν δημόσια, σηματοδοτώντας και μ' αυτόν τον τρόπο το επίπεδο των γερμανοτουρκικών σχέσεων.

Η Μέρκελ δεν πήγε στην Κωνσταντινούπολη για να εγκαινιάσει το παράρτημα ενός γερμανικού πανεπιστημίου. Αυτό ήταν η αφορμή. Πήγε για «δουλειές», σε μια περίοδο που στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή υπάρχει μεγάλη ρευστότητα, ενώ έχουν συμβεί μεγάλες ανακατατάξεις σε ό,τι αφορά τη δύναμη και τις σφαίρες επιρροής των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Το γερμανικό μονοπωλιακό κεφάλαιο κάνει γερές μπίζνες στην Τουρκία. Σχετικά πρόσφατα έχει ανακοινωθεί η κατασκευή ενός τεράστιου εργοστασίου κατασκευής αυτοκινήτων από τη VolksWagen, η παραγωγή του οποίου δεν προορίζεται μόνο για την τουρκική αγορά αλλά για ολόκληρη τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Πριν από ένα χρόνο συμφωνήθηκε πρόγραμμα συμπαραγωγής αρμάτων μάχης τύπου Leopard. Ο τουρκικός στρατός έχει κάνει μεγάλες παραγγελίες όπλων από τη Γερμανία.

Και βέβαια, υπάρχει πάντοτε το Προσφυγικό, τη στρόφιγγα του οποίου κρατάει η Τουρκία. Γι' αυτό και η Μέρκελ δεν φείσθηκε δημόσιων επαίνων προς τον Ερντογάν, για το βάρος που σηκώνει η Τουρκία και τους χειρισμούς που κάνει η κυβέρνησή της. Ήταν η καλύτερη απάντηση στις καταγγελίες που εκτοξεύονται από ελληνικές πλευρές προς την Τουρκία. Ο Ερντογάν ζήτησε κάλυψη και η Μέρκελ του την προσέφερε. Στον κόσμο του κεφαλαίου όλα έχουν την τιμή τους, τα πάντα είναι δούνα και λαβείν.

Τέλος, δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι στη Γερμανία πλησιάζουν τα τρία εκατομμύρια οι τουρκικές καταγωγής πολίτες που έχουν, φυσικά δικαίωμα ψήφου. Το ένα τρίτο απ' αυτούς να μπορεί να επηρεάσει άμεσα ο Ερντογάν, έχουμε μια καθόλου αμελητέα μάζα ψηφοφόρων για τους οποίους «καίγεται» το κόμμα της Μέρκελ.

Αυτή είναι μια πολύ σύντομη επισκόπηση των γερμανοτουρκικών σχέσεων, η οποία αποκαλύπτει ότι για τη Γερμανία η Τουρκία είναι ένα μεγάλο «βάρος», το οποίο -και να ήθελε η Μέρκελ- ουδέποτε θα δοκίμαζε να ξεφορτωθεί για λόγους... διεθνούς δικαίου και ηθικής, σαν αυτούς που κυριαρχούν καθημερινά στα ελληνικά αστικά ΜΜΕ και ακούγονται από το στόμα των ελλήνων αστών πολιτικών.

Κι όμως, κόντρα σ' αυτή την πραγματικότητα, με μια λογική εντελώς γελοία αλλά και κοντόφθαλμη, η κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε εξαπολύσει την ίδια μέρα την προπαγάνδα για το «ηχηρό χαστούκι» που τάχα δέχτηκε η Τουρκία από τη γερμανική Βουλή. Κάποιοι δεν πρόσεξαν τα «ψιλά» του ρεπορτάζ κι έψαχναν στο Διαδίκτυο να βρουν βίντεο με τον Σόιμπλε να εξαπολύει μύδρους ενάντια στην Τουρκία για τη συμφωνία με τη Λιβύη. Ποια ήταν η αλήθεια; Η νομική υπηρεσία μιας επιτροπής της γερμανικής Ομοσπονδιακής Βουλής, απαντώντας σε ερώτημα μιας τουρκικής καταγωγής βουλευτίνας του Die Linke (φανατικής αντι-ερντογανικής, όπως είναι φυσικό), είπε πως η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης είναι παράνομη από την άποψη του Διεθνούς Δικαίου.

Χέστηκε η Φατμέ στο Γενί Τζαμί, όπως λέει η γνωστή παροιμία. Η εικόνα της Μέρκελ να κάνει αστείες γκριμάτσες μπροστά από τον καθρέφτη που της χάρισε ο Ερντογάν και να απονέμει δημόσια τα εύσημα στον τούρκο πρόεδρο για την πολιτική του στο Προσφυγικό, έδωσε απάντηση για την πραγματική αξία τέτοιων εγγράφων. Το μόνο που απέδειξε η ενορχηστρωμένη κυβερνητική προπαγάνδα για το «ηχηρό χαστούκι στην Τουρκία από τη γερμανική Βουλή» είναι ο εκνευρισμός (για να μην πούμε ο πανικός) της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που βλέπει ότι δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

Συνέβη το ίδιο που συνέβη με την επίσκεψη Μητσοτάκη στην Ουάσινγκτον. Ο Πέτσας δήλωνε ότι ο Κούλης πάει να συναντήσει τον Τραμπ με διπλωματικά απομονωμένη την Τουρκία και στο Οβάλ Γραφείο ο Τραμπ μιλούσε με τα καλύτερα λόγια για τον Ερντογάν, στα μούτρα του Μητσοτάκη.

Brexit

Το ματς θα κριθεί στην παράταση και θα είναι σκληρό

Μετά από 35 περίπου μήνες διαπραγματεύσεων και με καθυστέρηση δέκα μηνών (και τρεις παρατάσεις), η Βρετανία από χθες έπαψε να ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Brexit συντελέστηκε, όμως μόνο εν μέρει. Γιατί η Βρετανία θα εξακολουθήσει να συνδέεται τελωνειακά με την ΕΕ για όλο το διάστημα της μεταβατικής περιόδου, μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2020, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 135 της συμφωνίας αποχώρησης που υπογράφηκε τον περσινό Νοέμβρη και δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της ΕΕ (C384 I, 12/11/2019), η Βρετανία είναι υποχρεωμένη να συνεισφέρει και να συμμετέχει στους προϋπολογισμούς της Ένωσης μέχρι το τέλος του 2020. Επομένως, είναι υποχρεωμένη να πληρώνει κανονικά τη συμβολή της στον προϋπολογισμό της ΕΕ και στα τέλη Μάρτη του 2021 η ΕΕ θα στείλει τη «λυπητερή» για περαιτέρω υποχρεώσεις της Βρετανίας (άρθρο 140 της συμφωνίας).

Οι ξεχωριστές διεθνείς συμφωνίες που πιθανόν να συνάψει η Βρετανία κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου θα ισχύουν μόνο μετά το τέλος της, εκτός κι αν της επιτρέψει διαφορετικά η ΕΕ. (άρθρο 149, παρ.4).

Συνεπώς, η Βρετανία είναι με το ένα... δάχτυλο έξω και όλα τα υπόλοιπα μέσα!

Όσο για το περιβόητο backstop, δηλαδή την αποφυγή «σκληρών συνόρων» μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας και Βρετανίας, με ταυτόχρονη ελεύθερη διακίνηση εμπορευμάτων και αποφυγή δασμών μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας, αυτό ακόμα παραμένει ζητούμενο και θα εξεταστεί από τη μικτή επιτροπή που θα δημιουργηθεί. Μέχρι τα τέλη του χρόνου δεν πρόκειται να γίνει τίποτα, άλλωστε, αφού η Βρετανία, όπως είπαμε, παραμένει τελωνειακά ενωμένη με την ΕΕ.

Από δω και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα, αφού στόχος πλέον είναι η επίτευξη εμπορικής συμφωνίας, που ο Μπόρις Τζόνσον ευελπιστεί ότι θα γίνει εντός του χρόνου, πράγμα εξαιρετικά δύσκολο αν σκεφτούμε το χρόνο που χρειάστηκαν για να ολοκληρωθούν άλλες εμπορικές συμφωνίες (π.χ. ΕΕ-Καναδά). Μιλάμε για αρκετά χρόνια, πάνω από πέντε. Το πώς θα γίνει τόσο γρήγορα αυτό, δεδομένου ότι ούτε η συμφωνία «αποχώρησης» έγινε έγκαιρα, μένει να το δούμε. Το σίγουρο όμως είναι ότι η Βρετανία δεν είναι σε πλεονεκτική θέση απέναντι στο υπόλοιπο συνασπισμένο

ευρωπαϊκό κεφάλαιο που λειτουργεί υπό τη σκέπη της ΕΕ.

Μην ξεχνάμε ότι οι βρετανοί καπιταλιστές πιέζουν εξ αρχής την πολιτική ηγεσία της χώρας για συμφωνία με την ΕΕ, με ασφυκτικό ορισμένες φορές τρόπο. Δεν είναι η ΕΕ που φοβάται μη φτάσει «στο χέιλος του γκρεμού». Γι' αυτό και η εφαρμογή της αποχώρησης, που ουσιαστικά αναβλήθηκε για του χρόνου (και το πιθανότερο είναι ότι θα αναβληθεί κι άλλο), θα είναι δύσκολη πρώτα-πρώτα για τη Βρετανία.

Δύσκολα θα είναι τα πράγματα και για τον Μπόρις Τζόνσον. Γνωρίζει ότι η πολλά υποσχόμενη προκάτοχός του, Τερίζα Μέι, έγινε θυσία στο βωμό του Brexit, πηγαίνοντας από αδιέξοδο σε αδιέξοδο, μέχρι την παραίτησή της τον περασμένο Ιούνιο (μόλις μετά από τρία χρόνια στην εξουσία). Ο Τζόνσον κέρδισε την εμπιστοσύνη του κόσμου, αφού πάτησε στα εθνικιστικά του αισθήματα, και υποσχέθηκε ότι θα εφαρμόσει το... αδύνατο, χωρίς όμως να γνωρίζει κι αυτός πώς θα το πετύχει. Έτσι, η ΕΕ του έκανε τη χάρη να συμφωνήσει σε «αποχώρηση», περιμένοντας το ματς να κριθεί στην παράταση. Οι πρόσφατες δηλώσεις του επικεφαλής της ΕΕ Μισέλ Μπαρ-

νιέ, που διέψευσε τον Τζόνσον που ισχυρίστηκε ότι δε θα χρειαστούν έλεγχοι στη διακίνηση των εμπορευμάτων μεταξύ Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, δείχνουν ότι τα πράγματα δε θα είναι τόσο ρόδινα. Ο Μπαρνιέ είπε ότι οι έλεγχοι θα είναι απαραίτητοι και ότι η Βρετανία το αποδέχτηκε αυτό στη συμφωνία που υπέγραψε με την ΕΕ. Η Βρετανία, δηλαδή, θα ελέγχει εμπορεύματα που διακινούνται στο εσωτερικό της (αφού η Βόρεια Ιρλανδία της ανήκει)! Κάτι που η Τερίζα Μέι απέρριπτε άλλοτε μετά βδελυγμίας, δηλώνοντας ότι κανένας βρετανός πρωθυπουργός δε θα μπορούσε να δεχτεί κάτι τέτοιο.

Από την άλλη, η οικονομική κατάσταση στη Βρετανία δεν είναι η καλύτερη. Σύμφωνα με την εφημερίδα Guardian (<https://www.theguardian.com/money/2020/jan/27/debt-repayment-orders-hit-record-115m-in-2019>), οι δικαστικές εντολές κατά ατόμων που αδυνατούσαν να πληρώσουν τα δάνειά τους χτύπησαν «κόκκινο» το 2019, φτάνοντας το 1.15 εκατομμύρια! Αριθμός διπλάσιος από το 2012! Αυξήθηκε επίσης και το μέγεθος των χρεών, με τον μέσο όρο να αυξάνεται κατά 5% σε σχέση με πέρσι (1.506 λίρες).

Γαλλία

Αγώνας τώρα ή θάνατος αργότερα!

Το μπλοκάρισμα από την CGT την προηγούμενη Τρίτη, επτά από τις έντεκα αποθήκες εξοπλισμού της ηλεκτρικής εταιρίας Enedis και της εταιρίας που διαχειρίζεται τα δίκτυα φυσικού αερίου (GRDF) στο μεγαλύτερο υδροηλεκτρικό σταθμό της Γαλλίας, στο φράγμα Grand Maison (Μεγάλο Σπίτι), αλλά και οι μεγάλες διαδηλώσεις της Παρασκευής 24 Γενάρη (την ίδια στιγμή που ο πρωθυπουργός Εντουάρντ Φιλίπ παρουσίαζε το νέο σχέδιο ενοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων και εισαγωγής ατομικών λογαριασμών σε σκληρά ανταποδοτική βάση), δείχνουν ότι η εργατική τάξη της Γαλλίας συνεχίζει να αντιστέκεται, παρά τη μερική υποχώρηση του Μακρόν που πήρε πίσω την αύξηση του ορίου ηλικίας για πλήρη σύνταξη (με 40 χρόνια ασφάλισης) από τα 62 στα 64.

Στις κινητοποιήσεις συμμετέχουν και μικροαστικά εργαζόμενα στρώματα, όπως οι δικηγόροι. Στο υποβαθμισμένο προάστιο του Παρισιού Σεν Σεντ

Ντενίς, οι δικηγόροι απέχουν από τις 6 Γενάρη και οι δίκες έχουν σταματήσει, όπως μας ενημερώνει το γαλλικό ειδησεογραφικό πρακτορείο France 24 σε δημοσίευσμά του με τον εύγλωττο τίτλο: «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση στη Γαλλία: Απεργοί δικηγόροι αντιμέτωποι με το να επιλέξουν «αγώνας τώρα ή θάνατος αργότερα»».

Έτσι, ο Μακρόν δε βρίσκεται αντιμέτωπος μόνο με τους απεργούς στις μεταφορές. Παρά την απόφαση του μεγαλύτερου σωματείου εργαζομένων στο μετρό του Παρισιού (Unsa)

για αναστολή της απεργίας από το προηγούμενο Σάββατο (18/1), μέχρι στιγμής η κατάσταση στα μέσα μεταφοράς δεν έχει ομαλοποιηθεί και κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει το οριστικό σταμάτημα των απεργιών.

Το νομοσχέδιο θα κατατεθεί στη Βουλή στις 17 Φλεβάρη. Μέχρι τότε θα φανεί πόσα καύσιμα διαθέτει το κίνημα, αλλά ο Μακρόν σίγουρα είναι στριμωγμένος και όσο συνεχίζονται οι διαδηλώσεις, τα μπλοκαρίσματα και οι απεργίες τόσο πιο δύσκολα θα είναι τα πράγματα για την κυβέρνηση.

Σφαλιάρα στον Σαλβίνι αλλά αυτό δεν αρκεί

Είσαι 17χρονος Τυνήσιος και ζεις σε φτωχογειτονιά της Μπολόνια στην Ιταλία; Είσαι πολύ επικίνδυνος νέος και πιθανότατα βαποράκι! Ο γνωστός «εθνοσωτήρας» Σαλβίνι πρέπει να το εξακριβώσει. Πώς; Χτυπώντας το κουδούνι του διαμερίσματός της πολυκατοικίας όπου διαμένεις με την οικογένειά σου και ζητώντας σου μπροστά στις κάμερες εξηγήσεις για τις εναντίον σου καταγγελίες ότι πουλάς ναρκωτικά!

Ο νεαρός Τυνήσιος δεν τσίμπησε και δεν άνοιξε στο φασίστα. Αρνήθηκε δε κάθε κατηγορία, δηλώνοντας ότι θα υποβάλει μήνυση κατά της «κυρίας» («κλώσσας» για την ακρίβεια) που έφερε τον Σαλβίνι στην πόρτα του σπιτιού του.

Το καραγκιοζιλίκι του Σαλβίνι, που προκάλεσε διπλωματικό επεισόδιο με την Τунισία, της οποίας ο αναπληρωτής πρόεδρος της Βουλής καταδίκασε από το ιταλικό ραδιόφωνο τη ρατσιστική και ντροπιστική συμπεριφορά του Σαλβίνι, που υπονομεύει τις σχέσεις των δύο χωρών, δεν του έφερε την πολυπόθητη νίκη στην περιφέρεια Εμίλια-Ρομάνια (πρωτεύουσά της η Μπολόνια).

Ο Σαλβίνι περίμενε να σαρώσει σ' αυτή την παραδοσιακά «κόκκινη» περιοχή, όμως τελικά η προέλασή του αναχαιτίστηκε και η υποψήφια της Λέγκα, Λουσία Μποργκονζόνι, πήρε 43.6% έναντι 51.4% του υποψηφίου του «κεντροαριστερού» Δημοκρατικού Κόμματος, Στέφανο Μπονατσίνι. Σημειώνουμε ότι η Εμίλια-Ρομάνια είναι μια περιφέρεια με αριστερές καταβολές, στην οποία τα ρεφορμιστικά κόμματα κερδίζουν τις εκλογές τα τελευταία 75 χρόνια. Στις πρόσφατες εκλογές, η συμμετοχή ήταν σχεδόν διπλάσια από το 2014 (67% έναντι 37%), πράγμα που αποτελεί ακόμα μεγαλύτερο κόλαφο για τον Σαλβίνι, δείχνοντας πιο ανάγλυφα τα όριά του.

Φυσικά, ο φασισμός δεν εξαφανίστηκε. Οχι μόνο επειδή οι δεξιόι υποψήφιοι στην Καλαβρία (στον ιταλικό νότο) και την Ούμπρια (στο κέντρο) κέρδισαν, αλλά επειδή οι ρεφορμιστές δεν είναι δυνατόν να αποτελέσουν ανάχωμα στο φασισμό. Γιατί αντιφασισμός χωρίς μαχητικό αντικαπιταλισμό είναι όπλο χωρίς σφαίρες.

Συρία: Νίκες Ασαντ με ρωσικές πλάτες

Ανελέητη είναι η προέλαση των συριακών στρατευμάτων στο Ιντλίμπ, το τελευταίο προπύργιο των αντικαθεστωτικών ανταρτών που εξακολουθούν να μάχονται κατά του καθεστώτος Ασαντ στη Συρία. Με κάλυψη από αέρος από ρωσικά μαχητικά, ο Ασαντ πλησιάζει στο Ιντλίμπ, με τα στρατεύματά του να απέχουν μόλις 30 χιλιόμετρα από αυτό, καταλαμβάνοντας την πόλη Maaratal-Numan. Το αποτέλεσμα ήταν δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες (από 50 μέχρι 120 χιλιάδες, σύμφωνα με διάφορες πηγές) να προσπαθούν να γλιτώσουν από τον πόλεμο και ο Ερντογάν να καταγγέλλει τη Ρωσία για αθέτηση των συμφωνιών της εκεχειρίας που επιτεύχθηκε στις 9 Γενάρη, καθώς πολλοί από τους πρόσφυγες θα θελήσουν να πάνε στην Τουρκία (με την οποία συνορεύει αυτή η επαρχία), που ήδη έχει πάνω από 3.5 εκατομμύρια σύριους πρόσφυγες!

Υπάρχουν καταγγελίες για ισοπέδωση νοσοκομείων, λαϊκών αγορών, σχολείων και κατοικημένων περιοχών από τα ρωσικά αεροσκάφη, πράγμα που η Ρωσία διαψεύδει, φυσικά. Αν πέσει το Ιντλίμπ, ο Ασαντ θα έχει πλέον πλέον επικρατήσει παντού. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει και κανένα διεθνές κίνημα συμπαράστασης στους αντικαθεστωτικούς κατά του Ασαντ, γιατί να μην ακολουθήσει πολιτική ολοκληρωτικής καταστροφής των αντιπάλων του που τους έχουν βαφτίσει όλους συλλήβδην «τζιχαντιστές»;

«**Δ**εν πρόκειται να τρέξουμε πίσω από τους Παλαιστίνιους. Την παλαιστινιακή ηγεσία δεν μπορεί κανείς πραγματικά να την αντιμετωπίσει σαν να ήταν μια σοβαρή κυβέρνηση, ως άξιους και ικανούς διαπραγματευτές. Θα κάνουν ό,τι έκαναν πάντα, θα τα κάνουν θάλασσα». Σ' αυτά τα λόγια του Τζάρεντ Κούσνερ, γαμπρού του Τραμπ και γνωστού για τις στενές σχέσεις του με το σιωνιστικό λόμπι, λόγια που εκστόμισε όταν προ τριετίας, ως σύμβουλος του προέδρου πεθερού του, ανέλαβε να καταρτίσει ένα νέο μεγαλεπήβολο «σχέδιο ειρήνευσης» στην Παλαιστίνη, που θα έβαζε τον Τραμπ (και τον Κούσνερ, φυσικά) στο Πάνθεον της Ιστορίας, συνοψίστηκε η αμερικάνικη στρατηγική. Παραμέρισαν από την πρώτη στιγμή την εξωνημένη Παλαιστινιακή Αρχή του Μαχμούντ Αμπάς, διότι ήξεραν πολύ καλά ότι αυτό που σχεδίαζαν δε θα μπορούσε να το «σηκώσει» ούτε ο Αμπάς.

Ο,τι έγινε στη διάρκεια της θητείας του Τραμπ (μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ, αναγνώριση ισραηλινής κυριαρχίας στα υψίπεδα του Γκολάν κτλ.) ήταν μια σειρά από ορεκτικά πριν να σερβιριστεί το κυρίως πιάτο. Που το σέρβιρε ο ίδιος ο Τραμπ, καλώντας στο Λευκό Οίκο όχι μόνο τον πρωθυπουργό Μπενιαμίν Νετανιάχου, αλλά και τον διεκδικητή της πρωθυπουργίας Μπένι Γκαντζ, για να συμβολίσει την ενότητα του σιωναζισμού όταν πρόκειται για ζητήματα που έχουν να κάνουν με την κατοχή της Παλαιστίνης.

Υστερα από δυο χρόνια κρυφών διαπραγματεύσεων μεταξύ ΗΠΑ και σιωνιστών, λοιπόν, ο Τράμπ έδωσε στη δημοσιότητα το κακόφημο σχέδιο για την «ειρήνευση» στην Παλαιστίνη ή -όπως αρέσκειται να το αποκαλεί ο ίδιος- τη «Συμφωνία του Αιώνα». Το συγκεκριμένο σχέδιο δεν αποτελεί παρά τη θεσμοθέτηση των διαμορφωμένων εδαφικών συσχετισμών, που πέτυχαν οι σιωνιστές εφαρμόζοντας τακτικές εθνοκάθαρσης σε βάρος των Παλαιστίνιων, με τη συνηνοχή της Παλαιστινιακής Αρχής. Η συμφωνία του Οσλο φαντάζει σαν φιλοπαλαιστινιακή συμφωνία σε σχέση με το σχέδιο-εκτρώμα του Τραμπ.

«Η Ιστορία χτύπησε την πόρτα του σπιτιού μας και μας έδωσε μια μοναδική ευκαιρία να εφαρμόσουμε την ισραηλινή νομοθεσία σε όλους τους οικισμούς στη Σαμάρια, την Ιουδαία, την κοιλάδα του Ιορδάνη και τη βόρεια Νεκρά Θάλασσα», έκραξε θριαμβευτικά ο ακροδεξιός Ναφτάλι Μπένετ, υπουργός Πολέμου του Ισραήλ.

Τα βασικότερα σημεία του σχεδίου Τραμπ είναι τα εξής:

Δυτική Οχθη

Σε πλήρη σύμπτωση με τις επιδιώξεις των σιωνιστών, το σχέδιο Τραμπ δέχεται την προσάρτηση της Κοιλάδας του Ιορδάνη, που αποτελεί το 30% των υφιστάμενων παλαιστινικών εδαφών, και των εδαφών της Δυτικής Οχθης στα οποία έχουν εγκατασταθεί εβραϊκοί εποικισμοί. Σε «αντάλλαγμα», το Ισραήλ παραχωρεί ισραηλινά εδάφη στην έρημο Νεγκέβ (!) στο νότιο τμήμα της χώρας, για τη συγκρότηση ενός παλαιστινιακού κράτους στο μέλλον. Το Ισραήλ θα «δεσμευτεί», επίσης, να παγώσει επί τετραετία (όσο θα βρίσκονται -υπο-

Σχέδιο Τραμπ για την Παλαιστίνη

Το δίκαιο του κατακτητή

τίθεται- σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις για τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους) την επέκταση των εποικισμών. Θυμίζουμε ότι ο ΟΗΕ και η πλειοψηφία των κρατών-μελών του (συμπεριλαμβανομένων ιμπεριαλιστικών κρατών) θεωρούν τους ισραηλινούς εποικισμούς εντός της κατεχόμενης Δυτικής Οχθης παράνομους.

Ανατολική Ιερουσαλήμ

Όλα τα εδάφη στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ, που βρίσκονται δυτικά του ισραηλινού τείχους, το οποίο έχει χαρακτηριστεί παράνομο σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, αναγνωρίζονται ως ισραηλινό έδαφος, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της «αδιαίρετης πρωτεύουσας» του Ισραήλ. Αυτό το τμήμα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, όπου ζούν περισσότεροι από 300.000 Παλαιστίνιοι, είναι το μεγαλύτερο και περιλαμβάνει όλους τους ιερούς τόπους του Ισλάμ συμπεριλαμβανομένου του τεμένους Αλ Ακσα. Ο,τι μένει, δηλαδή κάποιες μικρές παλαιστινιακές συνοικίες ανατολικά και βόρεια του Τείχους, θα αποτελέσουν την πρωτεύουσα του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους αν και όταν αυτό συγκροτηθεί. Για την ακρίβεια, «πρωτεύουσα» του παλαιστινιακού κράτους θα είναι το χωριό Αμπού Ντις, που βρίσκεται έξω από τα όρια της Ιερουσαλήμ.

Παλαιστινιακό κράτος

Το σχέδιο προβλέπει τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους, εφόσον η παλαιστινιακή πολιτική ηγεσία δεχτεί τα νέα σύνορα του Ισραήλ, προχωρήσει σε πλήρη αποπλιισμό αυτού του κράτους, ανατρέψει την κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα και αποδεχτεί την επίβλεψη από το Ισραήλ της ασφάλειας σε όλα τα παλαιστινιακά εδάφη, μέχρι να ωριμάσουν οι συνθήκες για την πλήρη απόσυρση του ισραηλινού στρατού από αυτά. Μόλις ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, τότε και μόνο τότε, οι ΗΠΑ θα διοχετεύσουν στους Παλαιστίνιους 50 δισ. δολάρια που θα επενδυθούν στη Γάζα και τη Δυτική Οχθη, γεγονός που θα οδηγήσει -σύμφωνα με τον Τραμπ- στη δημιουργία ενός εκατομμυρίου θέσεων εργασίας για τους Παλαιστίνιους. Ακόμα και από αυτό το τίμημα για το πούλημα της πατρίδας τους οι Παλαιστίνιοι θα πάρουν λίγο παραπάνω από το μισό, σε βάθος δεκαετίας, ενώ το υπόλοιπο θα διοχετευθεί στα γειτονικά αραβικά κράτη που θα «βο-

ηθήσουν» στη συγκρότηση του παλαιστινιακού κράτους.

Πρόσφυγες

Η επιστροφή των προσφύγων, ζήτημα κομβικής σημασίας για την Παλαιστινιακή Υπόθεση και πάγια διεκδίκηση του αγώνα του παλαιστινιακού λαού, θάβεται για πάντα. Τα εκατομμύρια των παλαιστίνιων προσφύγων, που ζουν σε στρατόπεδα στα γειτονικά αραβικά κράτη, θα μπορούν να μεταφερθούν στο μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος ή να πάρουν υπηκοότητα από τα κράτη στα οποία διαμένουν. Αν επιλέξουν να μετακινηθούν στο μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος, θα πρέπει πρώτα να πάρουν έγκριση από τους σιωνιστές.

Λωρίδα της Γάζας

Η ανθρωπιστική κρίση στη Λωρίδα της Γάζας, λόγω της ισραηλινής πολιορκίας, καταλογίζεται στη Χαμάς. Προϋπόθεση δε για τη συγκρότηση παλαιστινιακού «κράτους» είναι η εκδίωξη της Χαμάς από τη διακυβέρνηση της Γάζας. Δηλαδή, οι σιωνιστές θα καθορίζουν και τις πολιτικές επιλογές των παλαιστίνιων πολιτών του «ανεξάρτητου» κράτους. Μιλάμε για κάτι χειρότερο και από προτεκτοράτο. Οι προτάσεις για δημιουργία βιομηχανικού πάρκου υψηλής τεχνολογίας, οικιστικών και αγροτικών υποδομών δίπλα στη Γάζα, στην έρημο Νεγκέβ, είναι χειρότερες από τις χάντρες και τα καθρεφτάκια που χάριζαν οι αποικιοκράτες στους ιθαγενείς. Είναι σκέτη κοροϊδία.

Τέμενος Αλ Ακσα

Σύμφωνα με το σχέδιο, κανονικοποιούνται οι εισβολές των υπερρθόδοξων εβραίων εποίκων στο τέμενος Αλ Ακσα, ενώ για τους Παλαιστίνιους το σχέδιο αναφέρει ότι μόνο όσοι έρχονται «ειρηνικά» θα επιτρέπεται να εισέρχονται στο τέμενος και να προσεύχονται σε αυτό. Παγώνεται έτσι το καθεστώς απαγορεύσεων που έχουν επιβάλει οι σιωνιστές στους παλαιστίνιους προσκυνητές εδώ και χρόνια, παρόλο που ο χώρος του τζαμιού δε βρίσκεται υπό τη δικαιοδοσία τους.

Ασφάλεια

Το καθεστώς ασφάλειας στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη παραμένει ως έχει. Η συνεργασία ασφάλειας μεταξύ του Ισραήλ, της Παλαιστινιακής Αρχής, της Αιγύπτου και της Ιορδανίας ενισχύεται. Η ασφάλεια της σι-

ωνιστικής οντότητας χαρακτηρίζεται ως αναγκαιότητα πάνω από οτιδήποτε άλλο. Παράλληλα, θεσμοθετείται το καθεστώς συνεχών εισβολών του ισραηλινού στρατού στη Δυτική Οχθη, με πλήρη παράκαμψη των υπηρεσιών ασφάλειας της ΠΑ, ενώ το Ισραήλ αποκτά το δικαίωμα να επεμβαίνει στα εσωτερικά του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους προκειμένου να διασφαλίζει ότι θα παραμένει αποπλισμένο. Αυτό το κράτος-φάντασμα δε θα ασκεί κανέναν έλεγχο στα σύνορά του, δε θα έχει εθνικά χωρικά ύδατα και εθνικό εναέριο χώρο, όπως κάθε άλλο κράτος στον κόσμο.

Παλαιστίνιοι φυλακισμένοι

Όσοι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι δεν έχουν φυλακιστεί από τους σιωνιστές για ανθρωποκτονία ή απόπειρα ανθρωποκτονίας θα αποκτήσουν το «δικαίωμα» να αποφυλακιστούν, αν υπογράψουν δήλωση μετανοίας και αν η Χαμάς απελευθερώσει έναν Ισραηλινό που έχει αιχμαλωτίσει στη Γάζα και επιστρέψει τα λείψανα δύο ισραηλινών στρατιωτών (κατά την πάγια τακτική της Παλαιστινιακής Αντίστασης, η Χαμάς σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τον αιχμάλωτο και τα λείψανα ως διαπραγματευτικό χαρτί σε μια μελλοντική απελευθέρωση παλαιστίνιων κρατούμενων από τους σιωνιστές). Για τα εκατοντάδες λείψαμα νεκρών Παλαιστίνιων, που το Ισραήλ κρατάει παράνομα, πολλές φορές θάβοντάς τα σε ανώνυμα νεκροταφεία, δε γίνεται καμία αναφορά στο σχέδιο.

Χεβρόνα

Το σχέδιο Τραμπ θεσμοθετεί την κατοχή του κέντρου της Χεβρόνας από μια χούφτα εβραίους εποίκους, που υπό την κάλυψη του ισραηλινού στρατού έχουν καταλάβει μια μεγάλη έκταση στο κέντρο της πόλης, ασκώντας τρομοκρατία σε βάρος των 200.000 παλαιστίνιων κατοίκων της.

Παράλληλα αναβαθμίζει το ρόλο της Ιορδανίας στη συγκρότηση του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους-φάντασμα, δίνοντας στους Παλαιστίνιους πρόσβαση στο ιορδανικό λιμάνι της Ακαμπα στην Ερυθρά Θάλασσα, αποκλειστικά για εμπορική χρήση, για την οποία θα καταβάλλουν μίσθωμα στο ιορδανικό κράτος.

Από τα αραβικά κράτη, η Αίγυπτος, το Μπαχρέιν και το Κατάρ υιοθέτησαν εξ αρχής το σχέδιο Τραμπ, ενώ άλλα κράτησαν αποστάσεις γιατί δε

θέλουν να ταυτιστούν με ένα σχέδιο που επιχειρεί να τελειώσει τόσο εξόφθαλμα μια για πάντα την Παλαιστινιακή Υπόθεση και επειδή γνωρίζουν ότι αυτό το σχέδιο πρακτικά δεν πρόκειται να εφαρμοστεί, γιατί θα βρει απέναντί του τον παλαιστινιακό λαό και την Αντίσταση. Ήταν σίγουρο, άλλωστε, προτού ακόμα δοθεί στη δημοσιότητα, ότι αυτό το σχέδιο δε θα γίνει αποδεκτό με κανένα τρόπο από τους Παλαιστίνιους. Την αντίθεσή τους στο σχέδιο Τραμπ εξέφρασαν η Τουρκία και το Ιράν, που δήλωσαν ότι αυτό νομιμοποιεί ουσιαστικά το ισραηλινό απαρχαίνι και, όπως αναμενόταν και η Χεζμπολά που συμμετέχει στην κυβέρνηση του Λιβάνου.

Από τις ιμπεριαλιστικές χώρες, μόνο η Βρετανία εξέφρασε ανοιχτά και ένθερμα την υποστήριξή της. Η Γαλλία και η Κομισιόν κράτησαν αποστάσεις, προειδοποιώντας υπαινικτικά ότι πρέπει να γίνει σεβαστό το Διεθνές Δίκαιο. Εγκυρες εφημερίδες ιμπεριαλιστικών κρατών, όμως, άρχισαν να εξαπολύουν πυρά. Η Monde, σχολιάζοντας ειρωνικά το win-win του Τραμπ, έγραψε ότι οι μόνες «δύο πλευρές» που ωφελούνται από το σχέδιο είναι η κυβέρνηση Νετανιάχου, που θα προσαρτήσει το ένα τρίτο της κατεχόμενης Δυτικής Οχθης. Ο Economist, σχολιάζοντας τα περί «συμφωνίας του αιώνα» του Τραμπ, έγραψε για «κλοπή του αιώνα». Ο Νετανιάχου, μετά την Ουάσινγκτον έσπευσε στη Μόσχα. Τα αποτελέσματα των επαφών του στη ρωσική πρωτεύουσα δεν ήταν γνωστά όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές.

Όλες οι παλαιστινιακές οργανώσεις στάθηκαν, φυσικά, ενάντια στο σχέδιο χωρίς περιστροφές. Δεν αποκλείεται όμως μελλοντικά, αν η οργή του παλαιστινιακού λαού καταλαγιάσει, ο Αμπάς να προσέλθει σε κάποιο τραπέζι συνομιλιών με τους Αμερικάνους και το Ισραήλ, με στόχο να αμβλύνει κάπως τις πιο σκληρές πτυχές του σχεδίου, για να μπορέσει στη συνέχεια να το «πουλήσει» στον παλαιστινικό λαό. Προς το παρόν, κάτι τέτοιο μοιάζει απίθανο, γιατί οποιαδήποτε κίνηση σ' αυτή την κατεύθυνση θα προκαλούσε το ακαριαίο πολιτικό τέλος οποιουδήποτε την αποτολμούσε.

Όπως αναμενόταν, αμέσως μόλις το σχέδιο Τραμπ δόθηκε στη δημοσιότητα, ξέσπασαν διαδηλώσεις στη Γάζα και τη Δυτική Οχθη, στην οποία εκατοντάδες παλαιστίνιοι νεολαίοι συγκρούστηκαν για ώρες με τις δυνάμεις του ισραηλινού στρατού. Ο παλαιστινιακός λαός δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τον αγώνα του, όπως δεν το έκανε εφτά δεκαετίες τώρα. Ο πόθος για λευτεριά και ανεξαρτησία, για ένα ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ (Αλ Κουντς στα αραβικά) εξακολουθεί και θα εξακολουθήσει να νοηματοδοτεί την ύπαρξή του και να σηματοδοτεί τα βήματά του.

ΥΓ. «Η Παλαιστίνη δεν πωλείται» έγραφαν οι ξεδιάντροποι της «Αυγής» στο πρωτοσέλιδο την περασμένη Πέμπτη! Όταν ο Τσίπρας χαρακτήριζε την Ιερουσαλήμ «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ» και έχτιζε με τον πιο προκλητικό τρόπο τη στρατηγική συμμαχία με τη σιωνιστική οντότητα, με τίνος τα συμφέροντα ήταν; Των κατακτητών ή των ανυπότακτων Παλαιστίνιων;

στο ψαχνό

Προβλέψιμοι

Ακόμα και τον πιο φανατικό δεξιό να ρωτήσεις, θα σου πει (ψιθυριστά για να μην ακουστεί παραπέρα), ότι με τους χειρισμούς του στα ποδοσφαιρικά ο Μητσοτάκης ξεφτιλίστηκε τελείως. Ο Μαρινάκης πίεσε ασφυκτικά για να πετύχει τιμωρία του ΠΑΟΚ, ο Σαββίδης κατέβασε το «πεζικό» και το «ιππικό» απειλώντας ότι θα κόψει την Ελλάδα στα δύο και ο Κούλης παρενέβη στην εν εξελίξει δικαστική διαδικασία, με (ν)τροπολογία η οποία γλιτώνει τον Σαββίδη από τον υποβιβασμό (άρα δεν υπαξιώνεται η επένδυσή του στη μπάλα) και δίνει το πρωτάθλημα στον Μαρινάκη (που δεν άντεχε να το χάσει για τρίτη συνεχή χρονιά). Το αποτέλεσμα είναι να τον «κοπανάνε» και οι δύο και η ξεφτίλα να μεγαλώνει.

Οχι, όμως, και να γίνεται τιμητής ο ΣΥΡΙΖΑ. Για να μείνουμε στη μπίζνα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, μπορεί να ξεχάσει κανείς τον «ιδιωτικό στρατό» του Μελισσανίδη να σπέρνει τον τρόπο στη Νέα Φιλαδέλφεια και τον Τσίπρα με τους υπουργούς του να ασκούν εκβιασμούς επί υπηρεσιακών παραγόντων για να εκδώσουν μια διάτρητη άδεια, χαρίζοντας δημόσια έκταση (και δασική) στην εταιρία ενός καπιταλιστή, χρηματοδοτώντας το φαραωνικό γήπεδο αυτού του καπιταλιστή με 20 εκατομμύρια δημόσιου χρήματος και με άλλα τόσα για να εξασφαλίσει πρόσβαση στο υπόγειό του;

Και για να το επεκτείνουμε, θα ξεχάσουμε τη (ν) τροπολογία με την οποία οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ διέγραψαν καταλογισμένο τελωνειακό πρόστιμο σε εταιρία του Σαββίδη; Θα ξεχάσουμε την ασφυκτική άσκηση πίεσης πάνω σε δασολόγους πολλών υπηρεσιών (από το Δασαρχείο Κασσάνδρας μέχρι την κεντρική δασική υπηρεσία στην Αθήνα), προκειμένου να αποχακτηρίσουν ένα πευκοδάσος με 100% κάλυψη (!), προκειμένου εταιρία του Σαββίδη να χτίσει βίλες και μπαγκαλόου; Θα ξεχάσουμε τα σουρτα-φέρτα του Μαρινάκη στο Μαξίμου, όταν ο Τσίπρας με τον Παππά τον μωστράριζαν ως... αδιάφθορο και μη διαπλεκόμενο εκπρόσωπο της... υγιούς επιχειρηματικότητας; Αργότερα, βέβαια, τα χάλασαν, ο Μαρινάκης επέστρεψε στη... γαλάζια αγκαλιά και για τους συριζαίους μετατράπηκε από «έντιμο προσωρινό υπερθμεματιστή» σε «υπόδικο επιχειρηματία».

Ο κατάλογος θα μπορούσε να γίνει εξαιρετικά μακρύς. Θα μπορούσε να ξεκινά από καταβολής ελληνικού κράτους. Τότε θα μετατρεπόταν σε ογκώδη τόμο. Αλλά και από το 1974, μετά την πτώση της χούντας να ξεκινούσε, το χώρο μιας πολυσέλιδης μπροσούρας θα τον καταλάμβανε άνετα. Και θα αφορούσε ΟΛΕΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ τις αστικές κυβερνήσεις. Γιατί όλες ανεξαιρέτως οι αστικές κυβερνήσεις υπηρέτησαν και εξακολουθούν να υπηρετούν με συνέπεια και φανατισμό τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας.

Συμβαίνει καμιά φορά, όμως, συνήθως επειδή οι βαρόνοι της κεφαλαιοκρατίας είναι αδίστακτοι και συχνά εμπλέκουν τις κυβερνήσεις στις συγκρούσεις τους, οι κυβερνήσεις να αναγκάζονται να κινηθούν από το παρασκήνιο στο προσκήνιο. Τότε πέφτουν οι μάσκες και βλέπουμε καθαρά ποιοι είναι οι πασάδες και ποιοι είναι τα γιουσουλφάκια.

Όταν πρόκειται για τέτοια ζητήματα, οι αστοί πολιτικοί είναι απολύτως προβλέψιμοι. Είτε εξυπηρετούν αποκάλυπτα -ακόμα και κόντρα στο νόμο- τα συμφέροντα ενός καπιταλιστικού στρατόπεδου, είτε μπαίνουν στη μέση και παίζουν τον ειρηνοποιό.

Το ζήτημα είναι να μην είναι προβλέψιμος ο λαός. Να μη στρατεύεται στους «ιδιωτικούς στρατούς» των προέδρων. Να αλλάζει την ατζέντα, βάζοντας στη μέση τις δικές του διεκδικήσεις.

ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ! Η φωτογραφία δεν είναι βέβαια από το Μενίδι, όπου οι μπάτσοι χαστουκίζουν παιδιά, επειδή είναι τσιγγανό-πouλα. Ο πάνοπλος στρατιώτης που ποζάρει καμαρωτός με το θήραμά του είναι Ισραηλινός και το θήραμα είναι, φυσικά, παλαιστινιακό. Στις αρχές της εβδομάδας νέες καταγγελίες για βασανισμό παιδιών σε ισραηλινές φυλακές είδαν το φως της δημοσιότητας. Τα παιδιά που βασανίστηκαν είχαν συγκεντρωθεί στη φυλακή Ντάμον. Η Επιτροπή Κρατουμένων και Πρώην Κρατουμένων δημοσίευσε έκθεση καταγγέλλοντας τις απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούν στη φυλακή Ντάμον. Ο Χαλίλ Τζαμπαρίν κατήγγειλε ότι ο ίδιος και άλλα παιδιά που είχαν συγκεντρωθεί στη φυλακή διατάχθηκαν να εκλέξουν αντιπροσώπους, αντί να αντιπροσωπεύονται από ενήλικες κρατούμενους, όπως ίσχυε. Τα παιδιά αρνήθηκαν να εκτελέσουν τη διαταγή. Τότε άρχισαν τα βασανιστήρια. Τέσσερα παιδιά ρίχτηκαν στην απομόνωση και όταν οι υπόλοιποι ανήλικοι κρατούμενοι άρχισαν απεργία πείνας, η στάση της διεύθυνσης της φυλακής σκλήρυνε κι άλλο. Τον Ριγιάντ Ομούρ τον έγδυσαν και τον απειλούσαν ότι θα τον αφήσουν γυμνό μέχρι να σταματήσει την απεργία πείνας. Ακολούθησαν οι μεταγωγές σε άλλη φυλακή (Οφέρ).

Αλήθεια, οι καταγγελίες για βασανισμό παιδιών στις ισραηλινές φυλακές συνιστούν... αντισημιτισμό (όρος που ξανάγινε της μόδας τις τελευταίες μέρες, απ' αφορμή τις εκδηλώσεις για την εξόντωση των Εβραίων στο Αουσβιτς από τους ναζί); 'Η πρέπει επιτέλους να γίνει ευρέως αποδεκτό ότι αντισημιτισμός είναι οι ναζιστικές μέθοδοι των σιωνιστών ενάντια στους Παλαιστίνιους;

KONTRES

Όταν υπάρχουν αποδείξεις...

«Στα μαχαίρια Σταϊκούρας και Βρούτσης» διασάλπιζε το πρωτοσέλιδο της ΕφΣυν την Παρασκευή 24 Γενάρη. Ήταν το μόνο που είχε βάση, διότι κατά τα άλλα το πρωτοσέλιδο ήταν για κλάματα. Η απόλυτη ασχετοσύνη. Από τη μια καταλόγιζε στον Βρούτση ότι ανοίγει δημοσιονομική τρύπα 500 εκατ. ευρώ με τις εξαγγελθείσες αυξήσεις για τις συντάξεις και από την άλλη τον κατηγορούσε ότι «με μόλις 0,5% του ΑΕΠ θα ενισχύονται όχι μόνο οι συντάξεις αλλά και η πρόνοια και η υγεία». Ποια είναι η αλήθεια; Όπως έγραψε η «Κόντρα», ο Βρούτσης καταργεί τη μαϊμού 13η σύνταξη του ΣΥΡΙΖΑ και με το κονδύλι αυτό (0,5%) καλύπτει τις οριακές αυξήσεις σε κάποιες συντάξεις που εκδίδονται βάσει του νόμου Κατρούγκαλου.

Η κυβέρνηση, όμως, ενοχλήθηκε από τον τίτλο που έφερε Σταϊκούρα και Βρούτση «στα μαχαίρια». Το αλαλούμ επί της ουσίας του Ασφαλιστικού κάθε άλλο παρά την ενόχλησε. Εξέδωσε, λοιπόν, non paper για να μας πει πόσο αγαπημένοι είναι ο Σταϊκούρας με τον Βρούτση. «Είμαστε απολύτως ταυτισμένοι και συντονισμένοι στα πάντα. Δεν υπάρχει τίποτα από όσα γράφονται στο συγκεκριμένο πρωτοσέλιδο», εφάρμοσε να δηλώνει ο Σταϊκούρας.

Κι όμως, ήταν το μόνο που είχε βάση. Απόδειξη το γεγονός ότι ο Σταϊκούρας, εκτελώντας προφανώς εντολές της τρόικας, υποχρέωσε τον Βρούτση να αλλάξει το άρθρο 47 του νομοσχεδίου. Γι' αυτό καθυστέρησε η ανάρτησή του στη «διαβούλευση». Η αρχική βερσιόν, που ο Βρούτσης την είχε διαρρεύσει, έλεγε πως θα δίνεται και εφάπαξ βοήθημα κάθε χρόνο (η «13η σύνταξη» του ΣΥΡΙΖΑ). Στην τελί-

κή βερσιόν, που αναρτήθηκε στη «διαβούλευση», κάθε αναφορά σε εφάπαξ βοήθημα απαλείφθηκε (αναλυτικά μπορείτε να διαβάσετε σε άλλες στήλες). Κάποιος υποχρέωσε τον Βρούτση να αλλάξει ένα άρθρο μέσα σε 24 ώρες. Εχουμε την απόδειξη του καυγά με τον Σταϊκούρα. Σας αφήνουμε απλά να φανταστείτε το περιεχόμενο, παίρνοντας υπόψη το στίλ του ευγενούς και χαμηλών τόνων τεχνοκράτη Σταϊκούρα και το στίλ του «μαγκίτη» Βρούτση.

Αναδίπλωση

Δεν είναι και τόσο συνηθισμένο, ένας κυβερνητικός εκπρόσωπος να αποδίδει στον εαυτό του «γλωσσικό ατόπημα». Το έκανε ο Κυριάκος Κιούσιος, κυβερνητικός εκπρόσωπος της Κύπρου, αναφερόμενος στη δήλωσή του περί «υποκλοπής» των σχεδίων για τα σημεία-στόχους προς γεώτρηση στο Οικόπεδο 8 της κυπριακής ΑΟΖ. Αφού η αναφορά σε «υποκλοπή» ήταν ένα «γλωσσικό ατόπημα» του Κιούσιου, η Τουρκία είναι αθώα. Προς τι τέτοιο ριζιμο των τόνων από μεριάς κυπριακής κυβέρνησης; Μάλλον Ρώμη και Παρίσι έστελναν τα μηνύματά τους.

Δεν ξεπλένεται

Ξέροντας πολύ καλά ότι δεν κάνει πολιτική καριέρα έχοντας «απέναντι» το πανίσχυρο σιωνιστικό λόμπι, ο υπουργός

Πόντιοι Πιλάτοι

Το Οικόπεδο 8 της κυπριακής ΑΟΖ, στο οποίο «τρυπάει» το «Γιαβούζ» έχει ήδη αδειοδοτηθεί στην κοινοπραξία της ιταλικής Eni με τη γαλλική Total. Μάλιστα, το τουρκικό γεωτρύπανο θα «τρυπήσει» σε περιοχή-στόχο που είχε εντοπίσει η Eni κατά τις προκαταρκτικές της έρευνες.

Ακόμα κι αν δεν υποφιστούμε την Eni για παραχώρηση των δεδομένων στην Τουρκία, που είναι το πιθανότερο (έγραψε αναλυτικά η «Κ» στο προηγούμενο φύλλο της), πού είναι οι διαμαρτυρίες των δύο πανίσχυρων ενεργειακών μονοπωλίων για το ότι το τουρκικό σκάφος «τρυπάει» σε οικόπεδο που έχουν μισθώσει, πληρώνοντας τα σχετικά στην Κυπριακή Δημοκρατία;

Ούτε φωνή ούτε ακρόαση από τα δύο μονοπώλια. Ούτε είδαμε τίποτα φρεγάτες της Ιταλίας και της Γαλλίας να σπεύδουν στην περιοχή για να κατοχυρώσουν τα συμφέροντα των μονοπωλίων τους, όπως διαχρονικά κάνουν οι ιμπεριαλιστικές χώρες.

Δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς τη στάση του Πόντιου Πιλάτου ως εξωτερική πολιτική. Ποιο είναι το μήνυμα; Μη μας ανακατεύετε με το Κυπριακό πρόβλημα. Βρείτε τη λύση μόνοι σας, μοιράστε τα και μετά τα ξαναλέμε. Αλλωστε, τα πιθανά κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην κυπριακή ΑΟΖ δεν είναι τέτοια που να τα τοποθετούν στις επείγουσες προτεραιότητές τους τα ενεργειακά μονοπώλια.

ΥΓ. Κάποιοι στην Ελλάδα (με προεξάρχοντα τον πασόκο πρώην υπουργό Γ. Μανιάτη, ισχυρίζονται ότι η αδειοδότηση οικοπέδων της ελληνικής ΑΟΖ σε ενεργειακά μονοπώλια (η οποία -όπως λένε- έχει καθυστερήσει) είναι η καλύτερη ασπίδα απέναντι στις τουρκικές αξιώσεις. Τώρα που το «Γιαβούζ» κάνει γεώτρηση σε αδειοδοτημένο οικόπεδο (μέχρι πρότινος έκανε μόνο σε μη αδειοδοτημένο), οι ξενόδοιοι ισχυρισμοί τους έγιναν σκόνη.

Μπουμπούκος πήγε στο Λουσβίτς. Έκανε και δήλωση από το Twitter: «Τον αντισημιτισμό πρέπει να τον αποκλείσουμε από τις ζωές μας. Ποτέ ξανά». Και μακροσκελέστατη ανάρτηση στο facebook με... αυτοκριτική: «Έχω πολλές φορές δημοσιώσω απολογηθεί διότι στο παρελθόν και κυρίως λόγω της προσωπικής μου σχέσης με τον Κώστα Πλεύρη, επέτρεψα να θεωρήσουν πολλοί ότι ανεχόμουν, ή και συμμεριζόμουν αντισημιτικές απόψεις. Ήταν απαράδεκτη η τότε συμπεριφορά μου και τώρα καταλαβαίνω ότι αυτά τα πράγματα δεν μπορείς να τα παίρνεις ελαφρά». Εγγραψε κι άλλα, γεμάτα ψευδοσοφιστείες, σαν αυτές που χρησιμοποιούσε για να πουλήσει «νανογίλέκα».

Δεν ήταν κανένα παιδαρέλι τότε, όμως. Πολιτική καριέρα έχτιζε, δίπλα σε πατενταρισμένους εθνικοσοσιαλιστές. Κι ο αντισημιτισμός ήταν στοιχείο αυτής της καριέρας. Μην ξεχνάμε ότι στα πιο καθυστερημένα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας ο αντισημιτισμός πλασάρεται με εθνικιστικά και θρησκόληπτα επιχρίσματα («Τα πρωτόκολλα των σοφών της Σιών» και τα παρόμοια). Τότε του Μπουμπούκου δεν του περνούσε από το μυαλό ότι η πολιτική του καριέρα θα φτάσει τόσο ψηλά. Τώρα που έφτασε, προσπαθεί να ξεπλυθεί με τη γνωστή ελεεινή υποκρισία που χαρακτηρίζει τους ανθρώπους του είδους του.

Δεν έχει άδικο

Ο Παπαγγελόπουλος ζήτησε την εξαίρεση του βουλευτή της ΝΔ Πλεύρη από την προανακριτική επιτροπή που εξετάζει τις σε βάρος του κατηγορίες. Το σκεπτικό του είναι σαφές και νομικά σωστό: «Σήμερα ο κ. Πλεύρης είναι δικηγόρος του κ. Σαμαρά σε μήνυσή του για υπόθεση απολύτως σχετική με τη Novartis. Ταυτόχρονα ο κ. Πλεύρης ως μέλος της προκαταρκτικής επιτροπής, η οποία συστάθηκε μετά από μήνυση πάλι του κ. Σαμαρά και πάλι για την υπόθεση Novartis, εκτελεί χρέη εισαγγελέα σε βάρος μου. Μετά τις αποκαλύψεις αυτές εάν υπάρχει ίχνος ευθιξίας είτε ο κ. Πλεύρης δεν πρέπει να ξαναεμφανισθεί στην προκαταρκτική επιτροπή είτε η ίδια η επιτροπή θα του απαγορεύσει την είσοδο, θα τον εξαιρέσει και θα τον αποπέμψει από τις εργασίες της».

Μένει να δούμε αν η γαλάζια πλειοψηφία (δηλαδή ο Μητσοτάκης) θα δείξει την ίδια εμμονή στους νομικούς κανόνες, που έδειξε με την εξαίρεση των Πολάκη και Τζανακόπουλου.

Χρυσή τομή

Σεμνά-σεμνά δημοσιοποίησε την είδηση ο «Ριζοσπάστης»: «Η Κίνηση για την Εθνική Αμυνα (ΚΕΘΑ), τιμώντας τους νεκρούς των Ιμίων... καθώς και όσους μέχρι σήμερα έδωσαν τη ζωή τους ασκώντας τα καθήκοντά τους για την προστασία των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων στο Αιγαίο, με την ευκαιρία της θλιβερής επετείου της απώλειάς τους πρόκειται να καταθέσει στεφάνι στο μνημείο των πεσόντων». Δημοσιεύει και το κάλεσμα της ΚΕΘΑ: «24 χρόνια μετά τη ζοφερή εκείνη νύχτα που έλαβαν χώρα τα θλιβερά γεγονότα στις βραχονησίδες των Ιμίων, η τουρκική επιθετικότητα συνεχώς αυξάνεται, με αμφισβήτηση των συνόρων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της πατρίδας μας, με στόχο το μοίρασμα της λείας των ενεργειακών πόρων και των δρόμων μεταφοράς τους...».

Και γιατί τόσο σεμνότητα στη δημοσίευση; Γιατί τα Ιμια και οι νεκροί στρατιωτικοί είναι το σύμβολο των κάθε είδους εθνικιστών (με προεξάρχοντες τους νεοναζιστές), οπότε τέτοιες εκδηλώσεις ερεθίζουν κάποιον κόσμο του Περισσού. Από την άλλη, όμως, τα εκλογικά δίχτυα πρέπει να πέσουν και προς τη μεριά μπάτσων, καραβανάδων και λοιπών... πατριωτικών δυνάμεων. Οπότε βρίσκουν τη χρυσή τομή: θα πάνε οι δικοί μας να καταθέσουν στεφάνι, αλλά δε θα το «σηκώσουμε» πολύ κομματικά.

Ξεσάλωμα

«Θέλω να ευχηθώ σε όλους Καλή Χρονιά, ένα 2020 αντάξιο των προσωπικών και συλλογικών προσδοκιών μας. Με υγεία, δημιουργικότητα, πρόοδο και "καλές δουλειές". Πιστεύω ακράδαντα ότι η ευημερία του επιχειρηματικού κόσμου αντανάκλα και την ευημερία του κοινωνικού συνόλου. Και όσο πιο γρήγορα καταστεί κοινός τόπος για όλους αυτή η μεγάλη αλήθεια, τόσο πιο τολμηρά και αποφασιστικά θα κινηθούμε σε ένα μέλλον ευημερίας για την Ελλάδα και τα παιδιά της». Με αυτά τα λόγια καλωσόρισε ο πρόεδρος του Ελληνό-Αμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, Μπακατσέλος, τον ανθύπατο Πάιατ, τον υπουργό Μπουμπούκο και τον εσμό των καπιταλιστών που μαζεύτηκε σε πολυτελές ξενοδοχείο της Αθήνας για την «καθιερωμένη ετήσια Πρωτοχρονιάτικη Δεξίωση».

Κάποτε οι καπιταλιστές πρόσεχαν λίγο τα λόγια τους. Προσπαθούσαν να μην προκαλούν τον κόσμο της δουλειάς, λέγοντάς του ότι δεν έχει σημασία αν αυτός δυστυχεί, σημασία έχει αν ευημερούν οι ίδιοι, γιατί αυτοί είναι το μέτρο της κοινωνικής ευημερίας. Πλέον έχουν ξεσαλώσει. Στα χρόνια της κρίσης αυτοί εξακολούθησαν να ευημερούν. Οι εργάτες και οι εργαζόμενοι μικροαστοί βυθίστηκαν στη φτώχεια και την απόγνωση. Εκμεταλλευόμενοι την περιβόητη ανάπτυξη, στην οποία όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις προσέδωσαν μεταφυσικές ιδιότητες, οι καπιταλιστές πέταξαν στην μπάντα τις ντροπούλες και βγάζουν το πιο αποκρουστικό τους πρόσωπο.

Προσφυγόπουλα και εκπαίδευση

«Παιδιά ενός κατώτερου Θεού»

Οι αστικές δημοκρατίες κοκορεύονται ότι διαφυλάττουν το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου στην εκπαίδευση, για τους πολίτες τους αλλά και για τους κατοίκους τους (συμπεριλαμβάνοντας δηλαδή όχι μόνο τους ντόπιους αλλά και τους μετανάστες και τους πρόσφυγες). Το δικαίωμα στην εκπαίδευση εμπεριέχεται στη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948, ωστόσο αυτά που ζούμε στην Ελλάδα εν έτει 2020 σε καμία περίπτωση ούτε φτάνουν ούτε τείνουν προς αυτόν το στόχο. Εστιάζοντας σε μία από τις πιο ευάλωτες ομάδες παιδιών διεθνώς, τα παιδιά πρόσφυγες, τα στοιχεία που δημοσιεύει η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για το έτος 2019 μιλούν από μόνα τους: από τα 7,1 εκατομμύρια παιδιά πρόσφυγες, τα 3,7 εκατομμύρια, δηλαδή άνω του 50%, δε φοιτούν στο σχολείο!

Τι συμβαίνει όμως στη χώρα μας; Είναι δεδομένο ότι όλα τα παιδιά, ανεξαιρέτως, έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση; Υπάρχουν δυο κατηγορίες παιδιών; Τα ελληνόγλωσσα και τα μεταναστούποια που έχουν πρόσβαση και τα προσφυγόπουλα που δεν έχουν πρόσβαση;

Αν διάβαζαν αυτές τις γραμμές συριζαίοι, θα μας έλεγαν ότι φταίει η ακροδεξιά, ρατσιστική και κατασταλτική πολιτική της κυβέρνησης του Κούλη, αφού αυτοί ως κυβέρνηση προσπάθησαν να εντάξουν όλα τα προσφυγόπουλα στην πρωινή ζώνη (όσα μένουν στο αστικό τοπίο, εντός πόλεων δηλαδή) και στις απογευματινές ζώνες ΔΥΕΠ (14.00-18.00 το απόγευμα, ώστε να μην έρχονται καθόλου σε επαφή με τα ελληνόπουλα, για όσα παιδιά προσφύγων μένουν σε καμπ ή ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας προσφύγων όπως τα λένε, δίνοντας έμφαση στο ανοιχτά, λες και κάνουν χάρη στους ανθρώπους που μένουν εκεί, που δεν είναι εσώκλειστο...). «Σε μια Ευρώπη που διχάζεται ανάμεσα στο συντηρητισμό και στην ξενοφοβία και αντιμετωπίζει το προσφυγικό και μεταναστευτικό φαινόμενο ως εισβολή, και σε μια Ευρώπη που προωθεί την αλληλεγγύη και την πολυπολιτισμικότητα, στη χώρα μας έχουμε συνταχθεί σαφώς με την δεύτερη επιλογή», δήλωνε χαρακτηριστικά παλαιότερα η συριζαία τότε υφυπουργός Μερόπη Τζουφά.

Επιστρέφοντας στα ερωτήματα που θέσαμε, σημειώνουμε ότι μοναδικό τεκμήριο συμμετοχής στην εκπαίδευση θα έπρεπε να αποτελεί η παιδική ηλικία, καθώς στις ευρωπαϊκές αστικές δημοκρατίες που ζούμε αυτό εμπεριέχεται στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989), η οποία έχει υπογραφεί και από την Ελλάδα και κατά συνέπεια αποτελεί συμβατική της υποχρέωση. Το δικαίωμα

ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ Α'ΘΜΙΑΣ & Β'ΘΜΙΑΣ ΣΕ ΔΥΕΠ : 4.577

ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ/ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΕ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΧΩΡΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ Α'ΘΜΙΑΣ & Β'ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ : 4.240

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2018-19: 12.867

2018-2019	Σύνολο μαθητών σε ΔΥΕΠ	Σύνολο μαθητών σε Τάξεις Υποδοχής	Σύνολο μαθητών σε σχολικές μονάδες χωρίς Τάξεις Υποδοχής	Σύνολο προσφύγων μαθητών
	4.577	4.050	4.240	12.867

στην εκπαίδευση δεν είναι απλά απόλυτα αυτονόητο για όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως καταγωγής, πολιτισμικής προέλευσης και θρησκείας, αλλά δεν επιδέχεται διαπραγμάτευση και θα πρέπει το εργατικό κίνημα και κάθε άνθρωπος που δηλώνει προοδευτικός να μάχεται και να προσφέρει ενεργά την αλληλεγγύη του σε αυτή την κατεύθυνση. Ας μην ξεχνάμε τους προπηλακισμούς παιδιών, τους φασίστες γονείς σε πόλεις και χωριά ανά την Ελλάδα, που προέτασαν τα τατουάζ με τις ελληνικές σημαίες στα στήθη τους, για να σταθούν εμπόδιο στη φοίτηση προσφυγόπουλων στα σχολεία, παρά το γεγονός ότι στις περισσότερες περιπτώσεις τα παιδιά των προσφύγων όχι μόνο δε θα αντάλλασσαν κουβέντα με τα ελληνόπουλα, για να συγχρωτιστούν αλλά και να εξαακρίσουν τα ελληνικά που θα μάθαιναν, αλλά ούτε καν βλέμματα.

Κατά το σχολικό έτος 2018-2019 και το τρέχον σχολικό έτος 2019-2020, σύμφωνα με τις υποκριτικές δηλώσεις του υπουργείου Παιδείας, «κύριος στόχος του Υπουργείου για μία ακόμα χρονιά υπήρξε η ένταξη **όλων** των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στο σχολείο, συνεχίζοντας με ιδιαίτερη έμφαση την ενίσχυση των εκπαιδευτικών διαδικασιών για την αρμονική μετάβαση των περισσότερων παιδιών στην πρωινή ζώνη» (η έμφαση δική μας).

Παράλληλα, εξακολούθησε να λειτουργεί ο θεσμός των απογευματινών Δομών Υποδοχής για την Εκπαίδευση των Προσφυγοπαίδων (ΔΥΕΠ), προκειμένου οι νεοεισερχόμενοι στη χώρα μαθητές

πρόσφυγες να εξοικειωθούν με το πλαίσιο της σχολικής ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες τους και διατηρώντας σαφή προ-ενταξιακό χαρακτήρα. Στα γραφήματα εμφανίζονται τα συγκεντρωτικά στοιχεία για όλους τους αιτούντες/δικαιούχους διεθνούς προστασίας εγγεγραμμένους μαθητές του σχολικού έτους 2018-2019, όπως τα έδωσε το Αυτοτελές Τμήμα Συντονισμού και Παρακολούθησης της Εκπαίδευσης των Προσφύγων του ΥΠΠΕΘ (πληροφοριακό σύστημα my school: Ιούνιος 2019, <https://www.minedu.gov.gr/prosf-ekpaideusi-m/41866-20-06-19-to-yppeth-gia-tin-pagkosmia-imer-a-prosfygon-3>).

Μιλώντας με οικογένειες προσφύγων στο κέντρο της Αθήνας, στον Κολωνό, στην Κυψέλη και στα Πετράλωνα, διαπιστώσαμε ότι **τα παιδιά προσφύγων αντιμετωπίζονται στην πράξη ως «παιδιά ενός κατώτερου Θεού»**, αφού, παρότι σύμφωνα με τη νομοθεσία (σχετικά προεδρικά διατάγματα) οι πρόσφυγες μπορούν να γράψουν τα παιδιά τους στα δημόσια σχολεία, καθόλη τη διάρκεια του χρόνου (δηλαδή όχι μόνο κατά τις εγγραφές του Σεπτεμβρίου), ακόμα και με ελλιπή δικαιολογητικά, ακόμα και χωρίς να έχουν κάνει εμβόλια (με τη διαβεβαίωση του γονιού ότι θα τα προσκομίσουν εν καιρώ), στην

πράξη αυτό για ακόμα μια χρονιά δεν εφαρμόζεται.

Τα παιδιά που διαμένουν στην πόλη (και όχι σε camp εκτός πόλεων) έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με το νόμο και τις εγκυκλίους του υπουργείου, να γραφτούν σε πρωινά σχολεία, μαζί ελληνόπουλα και μεταναστούποια, στην πράξη όμως συνεχώς προκύπτουν εμπόδια που κρατούν τα προσφυγόπουλα στο σπίτι, μόνα, χωρίς το δικαίωμα στο συλλογικό-ομαδικό παιχνίδι, στην επαφή με τους συνομήλικους, να αγωνιούν καθημερινά για το ότι δεν μπορούν να φοιτήσουν μαζί με άλλους μαθητές, να μάθουν τη γλώσσα, να μάθουν γράμματα.

Μιλήσαμε με οικογένειες προσφύγων και νεαρές εφήβους που διαμένουν με τις μητέρες τους στην περιοχή του Κολωνού και της Κυψέλης. Η Djara είναι 15 χρόνων και κατάγεται από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (πρώην Ζαΐρ). Ζει με τη μητέρα της και την αδερφή της σε διαμέρισμα στην Κυψέλη, που τους «παρέχει» το πρόγραμμα Εστία, ένα πρόγραμμα που υλοποιούν διάφορες ΜΚΟ με χρηματοδότηση της ΕΕ και εποπτεία από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. «Μένουμε σε αυτό το σπίτι από τον Αύγουστο. Έχω ζητήσει από τους υπαλλήλους της ΜΚΟ να με γράψουν στο σχολείο και εμένα και την αδερφή μου. Σε λίγο θα τελειώσει και ο Γενάρης και ακόμα περιμένουμε» (...) «Εγώ με τη μαμά μου και την αδερφή μου μείναμε έξι μήνες στη Μόρια σε πο-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Το «δίκαιο» των ιμπεριαλιστών και η υποτέλεια της κυβέρνησης Μητσοτάκη

Το μέγα θέμα που προέκυψε με την αναγνώριση των «πτυχίων» των κολλεγίων ως προσόν διορισμού στη δημόσια εκπαίδευση αποκάλυψε δυο πράγματα: ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι πρόθυμος και άνευ αντιρρήσεων σφουγγοκωλάριος των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων και ότι τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη, που συνασπίζονται στην ΕΕ και δίνουν τη «γγραμμή», δε διστάζουν να κουρελιάσουν τα ίδια τους τα κείμενα όταν το απαιτούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών στις χώρες τους.

Η Κεραμέως, επικαλούμενη «λόγους δημοσίου συμφέροντος», εξευτέλισε τις διαδικασίες του αστικού κοινοβουλίου (στις οποίες, κατά τα άλλα ομνύουν όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας), αρνούμενη να δημοσιοποιήσει την επίμαχη «αιτιολογημένη γνώμη-παρατήρηση» 4061 της Κομισιόν, με την οποία υποστηρίζεται ότι «η Ελλάδα παραβιάζει την Ευρωπαϊκή οδηγία 2005/36 λόγω υπαγωγής της αναγνώρισης διπλωμάτων στον ΔΟΑΤΑΠ, για εκπαιδευτικούς που έχουν αποκτήσει τίτλο σπουδών σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. και δεν αναγνωρίζει τίτλους σπουδών που έχουν χορηγηθεί από κολέγια που συνεργάζονται με ΑΕΙ της Ενωσης».

Η Κεραμέως κουνούσε «ως σημαία» την εν λόγω «γνώμη», προκειμένου να προχωρήσει στην ψήφιση της σχετικής διάταξης, παρά το αίτημα σύσσωμης της αντιπολίτευσης για γνωστοποίησή της και στη συνέχεια φρόντισε να διαρρεύσει το έγγραφο της ΕΕ σε φιλικά έντυπα.

Επέλεξε να γίνει καταγέλαστη αν και γνωρίζει ότι σύμφωνα με τα επίσημα κείμενα της ΕΕ («Μορφές δικαίου της ΕΕ») ... «Η “γνώμη” είναι ένα εργαλείο που επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της ΕΕ να διατυπώνουν την άποψή τους, **χωρίς να επιβάλλουν νομικές υποχρεώσεις σχετικά με το αντικείμενο της γνωμοδότησης. Οι γνώμες δεν έχουν δεσμευτική ισχύ**».

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο πονηρός Μητσοτάκης, κατά τη συζήτηση στη Βουλή του νομοσχέδιου «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικό Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις», στο οποίο συμπεριλαμβάνεται η ρύθμιση για τα κολλέγια, τοποθετήθηκε αποκλειστικά στα θέματα της Αρχής και της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων, και δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στα κολλέγια, παρότι είχε ξεσηκωθεί τόση θύελλα αντιδράσεων από τα Πανεπιστήμια και την εκπαιδευτική κοινότητα. Αφησε την υπουργό του να γίνει ο «λαγός» που θα υποστεί την κατακραυγή, γιατί ενώ επιθυμεί διακαώς ο ίδιος να προωθήσει τα συμφέροντα του κεφαλαίου (ντόπιου και ξένου) προτίμησε, εν προκειμένω, να μείνει «εκτός κάδρου» για να μην αμαυρώσει το ίματζ του σοβαρού διαχειριστή του συστήματος που πλάσάρει.

Η επιμονή της υπουργού Παιδείας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί «περί-

εργη». Όπως απέδειξαν περίτρανα τα γεγονότα πρόκειται καθαρά για πολιτική απόφαση της κυβέρνησης της ΝΔ. Κι' αυτό γιατί ο Μητσοτάκης δεν πήρε πίσω την επίμαχη διάταξη ούτε την τελευταία στιγμή και γιατί η Κεραμέως πέταξε στα σκουπίδια τη νομική επιχειρηματολογία που της προσέφερε ο ΔΟΑΤΑΠ (Διεπιστημονικός Οργανισμός Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης), προκειμένου να αντικρούσει τη «γνώμη» της Κομισιόν.

Από την άλλη, η Κομισιόν, με τη «γνώμη-παρατήρησή» της, κουρελιάζει η ίδια το άρθρο 165 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ενωσης μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία κυρώθηκε με το ν. 3671/2008 (Α'129), σύμφωνα με το οποίο «Η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, **σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος**...». Όταν τα συμφέροντα του κεφαλαίου απαιτούν διαφορετική πολιτική, τότε τα θεσμικά όργανα της ΕΕ δε διστάζουν να πετάξουν στα σκουπίδια και «εμβληματικά» της κείμενα, που κατοχύρωναν -υποτίθεται- την κυριαρχία των κρατών-μελών σε ευαίσθητα θέματα, όπως αυτά της οργάνωσης του εκπαιδευτικού τους συστήματος.

Τα γεγονότα με τη σειρά έχουν ως εξής:

Η επιστολή της ΕΕ

Στις 30 Ιουλίου 2019 το υπουργείο Εξωτερικών (Ειδική Νομική Υπηρεσία. Τμήμα Δικαίου Ευρωπαϊκής Ενωσης) στέλνει στο υπουργείο Παιδείας έγγραφο με θέμα «Παράβαση 2019/4061. Συμμόρφωση του άρθρου 54 παρ. 5 του ν. 4589 με το άρθρο Μη εκπλήρωση υποχρεώσεων δύναμει του άρθρου 51 της οδηγίας 2005/36/ΕΕ για την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2013/55/ΕΕ».

Στο έγγραφο επισυνάπτεται η προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής λόγω κακής εφαρμογής της Οδηγίας 2005/36. Το υπουργείο Εξωτερικών ζητά από το υπουργείο Παιδείας τις απόψεις του, προκειμένου να απαντήσει στην Επιτροπή (προθεσμία απάντησης 26/9/2019).

Το υπουργείο Εξωτερικών σημειώνει, μεταξύ άλλων, ότι:

«Ειδικότερα η Επιτροπή θεωρεί ότι παραβιάζονται διατάξεις της Οδηγίας 2005/36, λόγω υπαγωγής της αναγνώρισης διπλωμάτων επαγγελματιών στον ν. 3328/2005 (σ.σ. ο ιδρυτικός νόμος του ΔΟΑΤΑΠ) περί ΔΟΑΤΑΠ, στις κατωτέρω περιπτώσεις:

- **Υποβολή των εκπαιδευτικών που έχουν αποκτήσει τίτλο σπουδών σε άλλο κ-μ της ΕΕ στο ΔΟΑΤΑΠ.**

- **Μη αναγνώριση τίτλου σπουδών**

που χορηγούνται βάσει συμφωνιών δικαιόχρησης.

- Υποβολή σε προηγούμενη διαδικασία ισοτιμίας των τίτλων σπουδών ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος άλλου κ-μ για επαγγελματικούς σκοπούς.

- **Απαίτηση η διάρκεια σπουδών σε άλλα κ-μ, η διαδικασία διδασκαλίας και οι όροι αξιολόγησης, προαγωγής και αποφοίτησης των σπουδαστών να αντιστοιχούν στις ελληνικές απαιτήσεις, προκειμένου να πιστοποιηθεί ισοτιμία για επαγγελματικούς σκοπούς.**

- **Απαίτηση μεταπτυχιακού τίτλου για την ισοτιμία πτυχίου για επαγγελματικούς σκοπούς, όταν ο τίτλος σπουδών έχει αποκτηθεί στην αλλοδαπή, μετά από τριετή φοίτηση...**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Βλέπουμε δηλαδή ότι η ΕΕ σημειώνει «παραβάσεις», που αφορούν ουσιαστικά συστατικά στοιχεία των ακαδημαϊκών τίτλων σπουδών, ζητά ουσιαστικά την κατάργηση ακόμη και αυτού του ΔΟΑΤΑΠ και απαιτεί πλήρη ισοπέδωση. Έχει δε καημό και για τους «τίτλους σπουδών» που χορηγούνται βάσει συμφωνιών δικαιόχρησης (κολλέγια συμβεβλημένα με πανεπιστήμια του εξωτερικού).

Στην προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής, που επισυνάπτεται στο έγγραφο του υπουργείου Εξωτερικών αναφέρονται τα εξής:

«...Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στη... Συμμόρφωση του άρθρου 54 παράγραφος 5 του νόμου αριθ. 4589 της 29/1/2019 (σ.σ. πρόκειται για τη ρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ που έθετε ως **αποκλειστική προϋπόθεση** για την πρόσληψη στο δημόσιο σχολείο την αναγνώριση της ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ των πτυχίων των αποφοίτων πανεπιστημίων της αλλοδαπής) με το άρθρο 1, το άρθρο 2 παράγ. 1 και το άρθρο 4 παράγ. 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ.

Το άρθρο 54 παράγραφος 5 του νόμου αριθ. 4589 της 29/1/2019 προβλέπει ουσιαστικά ότι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν αποκτήσει τον τίτλο σπουδών σε άλλο κράτος της Ε.Ε πρέπει να αποκτήσουν ακαδημαϊκή αναγνώριση του τίτλου σπουδών τους από τον ΔΟΑΤΑΠ, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, για να μπορέσουν να ασκήσουν το επάγγελμά τους στην Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ότι η εφαρμοστέα διαδικασία αναγνώρισης είναι η διαδικασία την οποία προβλέπει ο νόμος 3328/2005 σχετικά με τον Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης και άλλες διατάξεις.

Αυτό επιβεβαιώθηκε σε εγκύκλιο την οποία εξέδωσε στις 20 Μαΐου το υπουργείο Παιδείας. Η εγκύκλιος προβλέπει ότι μόνο οι τίτλοι σπουδών που αναγνωρίζονται από τον ΔΟΑΤΑΠ λαμβάνονται υπόψη για τη συμμετοχή στον επόμενο διαγωνισμό για την πρόσληψη εκπαιδευτικών σε

σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Διευκρινίζεται επίσης ότι δεν θα ληφθεί υπόψη κανείς αλλοδαπός τίτλος σπουδών που έχει αναγνωριστεί από το ΣΑΕΠ, τον αρμόδιο φορέα αναγνώρισης για επαγγελματικούς σκοπούς.

Ωστόσο το άρθρο 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ ορίζει ότι “η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος που **εξαρτά την ανάληψη ή την άσκηση νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος στην επικράτειά του, από την κατοχή καθορισμένων επαγγελματικών προσόντων... αναγνωρίζει την ανάληψη και την άσκηση του συγκεκριμένου επαγγέλματος, τα επαγγελματικά προσόντα που έχουν αποκτηθεί σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη δίνοντας στον κάτοχό τους το δικαίωμα να ασκεί αυτό το επάγγελμα**”.

Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ προβλέπει ότι “**η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε υπήκοο κράτους μέλους ο οποίος επιθυμεί να ασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα** σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο όπου απέκτησε τα επαγγελματικά προσόντα του είτε ως αυτοαπασχολούμενος είτε ως μισθωτός, συμπεριλαμβανομένων των ασκούντων ελευθέρια επαγγέλματα”.

Τα επαγγέλματα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι νομοθετικά κατοχυρωμένα στην Ελλάδα κατά την έννοια της οδηγίας 2005/36/ΕΚ διότι για να είναι κάποιος σε θέση να ασκήσει τα εν λόγω επαγγέλματα στην ελληνική επικράτεια, χρειάζεται επαγγελματικό προσόν.

Κατά συνέπεια σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 οι κανόνες που πρέπει να εφαρμόζονται για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών εκπαιδευτικού και των δύο βαθμίδων της εκπαίδευσης, οι οποίοι έχουν αποκτηθεί σε άλλα κράτη μέλη της Ενωσης **είναι οι κανόνες της οδηγίας**.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ, κάθε απόφαση αναγνώρισης που λαμβάνεται βάσει των ανωτέρω διαταγμάτων πρέπει να επιτρέπει την άσκηση του επαγγέλματος **υπό τους ίδιους όρους με τους ημεδαπούς στην Ελλάδα**. Συνεπώς η αναγνώριση των τίτλων σπουδών των εκπαιδευτικών από το ΣΑΕΠ ή τους προκατόχους του θα πρέπει να επιτρέπει στους κατόχους αυτών των τίτλων σπουδών **να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς για την πρόσληψη εκπαιδευτικών στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, σε αντίθεση με όσα αναφέρονται στην εγκύκλιο της 20η Μαΐου 2019...**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Κοντολογίς, για την ΕΕ, η ακαδημαϊκή ισοτιμία τίτλων σπουδών για να εργαστεί κάποιος σε απαιτητικούς και ευαίσθητους χώρους, όπως είναι η

εκπαίδευση (που, κατά τα άλλα, υποκριτικά ορίζει στη Συνθήκη Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ενωσης ότι είναι αρμοδιότητα των κρατών-μελών) δεν έχει καμιά σημασία. Μοναδική προϋπόθεση είναι η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Η επιστολή ΔΟΑΤΑΠ

Μαθαίνοντας τα κατέκαστα ο ΔΟΑΤΑΠ, (με φαξ και όχι με επίσημο έγγραφο του υπουργείου Παιδείας, παρότι αναφέρεται στο έγγραφο της ΕΕ) με επιστολή του στις 20/9/2019, που υπογράφει η πρόεδρός του Ελένη Παπαδοπούλου, καθηγήτρια του Πολυτεχνείου Κρήτης, κοινοποιεί τις απόψεις του στην υπουργό Παιδείας οι οποίες, όπως σημειώνει «ενδεχομένως συνεισφέρουν στην επεξεργασία της σχετικής απάντησης».

Την επιχειρηματολογία του ΔΟΑΤΑΠ, η Κεραμέως έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων της, σπεύδουσα να συμμορφωθεί με τη «γνώμη» της ΕΕ, καθότι έχει αναλάβει δεσμεύσεις (αυτή και η κυβέρνησή της) έναντι των εμπόρων της γνώσης και του κεφαλαίου των ιμπεριαλιστικών κρατών.

Σημειώνουμε ότι στην πρώτη σελίδα της ιστοσελίδας του ΔΟΑΤΑΠ αναφέρονται τα εξής: «Σπουδές σε παραρτήματα Πανεπιστημίων της αλλοδαπής **στην Ελλάδα** δεν εμπίπτουν στις νομοθετημένες διατάξεις περί αναγνώρισης τίτλων σπουδών από το ΔΟΑΤΑΠ. Ο ιδρυτικός νόμος 3328/2005 για την αναγνώριση πτυχίων από την αλλοδαπή απαιτεί το **σύνολο των σπουδών** να έχει διανυθεί σε **ομοταγή** Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της αλλοδαπής» (οι υπογραμμίσεις του Οργανισμού).

Προφανώς, η χαρακτηριστική αυτή αναφορά, είναι καρφί στο μάτι κάθε επίδοξου νομοθέτη αναγνώρισης των κολλεγίων ως πανεπιστημίων και βεβαίως της Κεραμέως που έσπευσε στη σχετική ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, που συνόδεψε τη νομοθετική ρύθμιση της δυνατότητας των κατόχων τίτλων σπουδών πανεπιστημίων της αλλοδαπής, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με τα κολλέγια, να διορίζονται στη δημόσια εκπαίδευση, να υπογραμμίσει τα εξής: «επισημαίνεται ότι δικαίωμα συμμετοχής, για πρόσληψη ή διορισμό ως εκπαιδευτικοί, έχουν κάτοχοι τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αναγνωρισμένων πανεπιστημίων του εξωτερικού **ανεξάρτητα από τον τόπο φοίτησης**».

Χαρακτηριστικές αναφορές της επιστολής του ΔΟΑΤΑΠ είναι οι παρακάτω:

«...οι αρμοδιότητες του ΔΟΑΤΑΠ (σ.σ. σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο 3328/2005) αφορούν αποκλειστικά στην από ακαδημαϊκής άποψης σύγκριση του περιεχομένου των σπουδών οι οποίες οδήγησαν στην απονομή τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης της αλλοδαπής και του περιεχομένου των σπουδών τίτλων οι οποίοι απονέμονται από τα ΑΕΙ της

ημεδαπής. Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, ο ΔΟΑΤΑΠ προβαίνει και σε αναγνώριση βαθμολογικής αντιστοιχίας κατά το άρθρο 8 περ. δ) του ν. 3328/2005...

...Όσον αφορά την ακαδημαϊκή αναγνώριση, για τίτλους κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένων

α) του άρθρου 165 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία κυρώθηκε με το ν. 3671/2008 (Α'129):

“Άρθρο 165 (πρώην άρθρο 149)

1. Η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, **σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία...**

2. Η δράση της Ένωσης έχει ως στόχο:

... - να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών...

4. Προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου:

- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και με την Επιτροπή των Περιφερειών, **θεσπίζουν δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζουν τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών (...)**”.

με την παράγραφο 1 του οποίου η οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος είναι στην πλήρη αρμοδιότητα των κρατών μελών.

και, σε συμφωνία με την ανωτέρω αρμοδιότητα των κρατών μελών,

β) του άρθρου 16 του Συντάγματος της Ελλάδος

“Άρθρο 16

...2. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους...

5. Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση...

8. Νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις και τους όρους χορήγησης άδειας για την ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων που δεν ανήκουν στο Κράτος, τα σχετικά με την εποπτεία που ασκείται πάνω σ' αυτά, καθώς και την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού τους. Η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται.”

οι ρυθμίσεις του ν. 3328/2005, όπως ισχύει, και οι οποίες αποκλειστικά στην αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας τίτλων προς τους απονεμόμενους από τα ΑΕΙ της ημεδαπής και **επο-**

μένως ανάγονται στην εσωτερική οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος των σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης, συνάδουν απολύτως με τα ως άνω και δεν υπεισέρχονται σε παράβαση διατάξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τον λόγο αυτό άλλωστε έχει κριθεί ότι οι σχετικές με την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων Οδηγίες δεν αφορούν την αναγνώριση ακαδημαϊκών τίτλων σπουδών [ΔΕΚ απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση C-274/2005, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, ιδίως, σκέψεις 36 και 37]. **Επιπροσθέτως σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 165 ΣΛΕΕ οι δράσεις των οργάνων της ΕΕ δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τον συντονισμό των εθνικών νομοθεσιών στο πλαίσιο της αναγνώρισης ακαδημαϊκής ισοτιμίας καθώς αυτή εμπίπτει στην κατά την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών.** Κατά συνέπεια οποιαδήποτε **παρέμβαση στο ν. 3328/2005 - ο οποίος σε συνδυασμό με το άρθρο 16 παρ. 5 και 8 του Συντάγματος αποτελούν την ελληνική νομοθεσία** η οποία διέπει την αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας - προς τον σκοπό αντιμετώπισης ζητημάτων τα οποία αφορούν στην από επαγγελματικής άποψης εξέταση αλλοδαπών τίτλων και τα οποία ανέκαθεν ενέπιπταν στις αρμοδιότητες άλλων οργάνων της ελληνικής Πολιτείας, **θα συνεπαγόταν ανεπίτρεπτη παραβίαση των παραπάνω διατάξεων του Συντάγματος.**

Φορείς όπως τα Κολλέγια του ν. 3696/2008, όπως ισχύει, συνιστούν στο πλαίσιο της ελληνικής νομοθεσίας φορείς μη τυπικής εκπαίδευσης. Κατά συνέπεια, **δεν θα μπορούσε να αναγνωρισθεί από τον ελληνικό Οργανισμό αναγνώρισης ακαδημαϊκής ισοτιμίας, ως χρόνος σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης, χρόνος σπουδών ο οποίος πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα σε τέτοιο φορέα διότι τούτο θα συνιστούσε καταστρατήγηση των παραγράφων 5 και 8 του άρθρου 16 του Συντάγματος,** οι οποίες διέπουν την αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας στην Ελλάδα [ΣτΕ 1469/2016 (Ολομ), 546/2016, 2615-2618/2015, 775/2015 (επταμ.), 775/2015 (επταμ), 2154/2014, 1698/2013, 691/2013 (Ολομ.), 3451/2011, 567/2010 (επταμ.) 1412/2011, 2550/2009, 1452/2008, 1680/1999, 3457/1998 (Ολομ.), 1890/1992, 2274/1990 (Ολομ.)].

Οι σχετικές με την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων Οδηγίες δεν αφορούν την ακαδημαϊκή αναγνώριση τίτλων σπουδών. Η παγίως και διεθνώς αποδεκτή διάκριση μεταξύ της αναγνώρισης ακαδημαϊκής ισοτιμίας τίτλων σπουδών της αλλοδαπής και αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων ή πρόσβασης σε επάγγελμα τα οποία πιστοποιούνται από τίτλους σπουδών της αλλοδαπής καθώς επίσης και το ότι ο καθορισμός των προσόντων που απαιτούνται για την άσκηση επαγγέλματος εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του

εθνικού νομοθέτη έχει διατυπωθεί σε σχετική νομολογία του ΣτΕ. Αλλωστε η αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων εντάσσεται στην αρμοδιότητα άλλων Συμβουλίων.

Ζητήματα, τέλος, τα οποία σχετίζονται με το είδος της αναγνώρισης αλλοδαπών τίτλων την οποία κρίνει αναγκαία ο Έλληνας νομοθέτης για την πρόσληψη εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση, είναι εξεταστέα **υπό το πρίσμα της απαίτησης από αυτόν αυξημένων ακαδημαϊκού χαρακτήρα ιδιοτήτων ή προσόντων τόσο από τους κατόχους ημεδαπών όσο και από τους κατόχους αλλοδαπών τίτλων, ζήτημα το οποίο επίσης ανάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητά του»** (οι εμφάσεις δικές μας).

Με λίγα λόγια, ο ΔΟΑΤΑΠ, γνωμοδοτεί ότι βάσει του άρθρου 165 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, **η οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κάθε κράτους-μέλους.** Αυτό συνάδει με το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Αρα οι ρυθμίσεις του ν. 3328/2005 οι οποίες αφορούν αποκλειστικά στην αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας τίτλων προς αυτούς που απονέμουν τα ΑΕΙ της Ελλάδας **ανάγονται στην εσωτερική οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος των σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης και δεν υπεισέρχονται σε παράβαση διατάξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Επίσης, σημειώνει ότι τα κολλέγια (ν. 3696/2008) **είναι φορείς μη τυπικής εκπαίδευσης** και επομένως **δεν θα μπορούσε να αναγνωρισθεί από τον ελληνικό Οργανισμό αναγνώρισης ακαδημαϊκής ισοτιμίας, ως χρόνος σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης, ο χρόνος σπουδών ο οποίος πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα σε τέτοιο φορέα διότι τούτο θα συνιστούσε καταστρατήγηση των παραγράφων 5 και 8 του άρθρου 16 του Συντάγματος.**

Τέλος, αναφέρει ότι είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του έλληνα νομοθέτη η εξέταση του είδους της αναγνώρισης αλλοδαπών τίτλων για την πρόσληψη εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση **υπό το πρίσμα της απαίτησης από αυτόν αυξημένων ακαδημαϊκού χαρακτήρα ιδιοτήτων ή προσόντων τόσο από τους κατόχους ημεδαπών όσο και από τους κατόχους αλλοδαπών τίτλων.**

ΥΓ. Σημειώνουμε ότι ο ΔΟΑΤΑΠ αποδέχεται το διαχωρισμό της ακαδημαϊκής ισοτιμίας από τα επαγγελματικά δικαιώματα/προσόντα, η αναγνώριση των οποίων ανατίθεται σε άλλα Συμβούλια (ΣΑΕΠ). Αλλωστε γι' αυτό ιδρύθηκε από την τότε υπουργό Παιδείας Μ. Γιαννάκου, μετά από κατάργηση του ΔΙΚΑΤΣΑ, ακριβώς για να διευκολυνθεί η πολιτική της ΕΕ περί ισοδυναμίας των επαγγελματικών προσόντων που δεν απορρέουν κατ' ανάγκη και αποκλειστικά από ακαδημαϊκούς τίτλους (βλέπε Μπολόνια).

Γιούλα Γκεσούλη

Αισχρή δημαγωγία

Η Κεραμέως δημαγωγεί, όπως και οι προκάτοχοί της του ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα προχωρήσει στο διορισμό 5.250 μόνιμων εκπαιδευτικών και το δημόσιο σχολείο θα ενισχυθεί με 15.000 μόνιμους διορισμούς έως το 2021.

Δημαγωγεί γιατί πρώτον ακόμα και αυτοί οι 4.500 διορισμοί στην Ειδική Αγωγή δεν έχουν τελεσφορίσει (η Ζαχαράκη έθετε ως όριο το τέλος του 2019!), δεύτερον

Μεθοδεύεται το ξεπούλημα του ΟΑΣΘ στα ΚΤΕΛ

Φτωχοί εργαζόμενοι (τα υψηλά κοινω-νικά στρώματα προφανώς δεν επιλέγουν τα κοινά μέσα συγκοινωνίας), φοιτητές και συνταξιούχοι είναι τα θύματα της εγκατάλειψης των αστικών συγκοινωνιών που έχουν καταντήσει άθλιες, επιβαρύνοντας με άγχος, ταλαιπωρία και πολύωρες καθυστερήσεις τούτα τα στρώματα των «μη προνομιούχων».

Η κατάσταση έφθασε στο απροχώρητο γι' αυτό και η Πρωτοβουλία Εργαζομένων-Φοιτητών-Συνταξιούχων για τις αστικές συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης αποφάσισε να διοργανώσει νέα κινητοποίηση στο κέντρο της πόλης το Σάββατο 22 Φλεβάρη, στις 12.00 μμ στο άγαλμα Βενιζέλου, καθώς και άλλες πολύμορφες δραστηριότητες ενημέρωσης και κινητοποίησης συλλόγων, σωματείων, κ.λπ.

Σε ανακοίνωσή της αναφέρει:

«...Επειδή 60 υπέργηρα λεωφορεία που θα “εξοικονομηθούν από την ύπαιθρο” ούτε καν αναπληρώνουν τα 90 που αποσύρονται και τα 44 που είναι υποψήφια προς κατάρρευση, επειδή ο ΟΑΣΘ μας εύχεται «καλό Καλοκαίρι» και αν (!) για 100 μεταχειρισμένα, επειδή κυβερνήσεις και διοικήσεις μας εμπαίζουν τόσα χρόνια... προχωρούμε στη δυναμική συνέχιση των κινητοποιήσεων για την όσο το δυνατόν

«Παιδιά ενός κατώτερου Θεού»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

λύ δύσκολες συνθήκες και όταν ήρθαμε στην Αθήνα πιστέψαμε ότι τα προβλήματά μας έχουν τελειώσει. Κάθε μέρα όμως δεν έχω τι να κάνω στο σπίτι, θέλω να μάθω τη γλώσσα σας και θέλω να μάθω και Αγγλικά (μιλάω Λινγκάλα και Γαλλικά). Τόσους μήνες περιμένουμε και στο σπίτι δεν περνάει η ώρα. Η αδερφή μου βλέπει βιντεάκια στο youtube όλη μέρα και η μαμά μου τη μαλώνει, αλλά και στις ΜΚΟ που πήγαμε δεν είχαν θέση και στο κρατικό σχολείο που πήγαμε στην Κυψέλη η διευθύντρια μας είπε ότι έχει θέση, αλλά δεν μας πήρε».

Επικοινωνώντας με διευθυντές δημοτικών και γυμνασίων στην περιοχή της Κυψέλης και του Κολωνού, διαπιστώσαμε ότι ενώ υπάρχουν κάποιες λίγες θέσεις σε ορισμένα τμήματα, η διαδικασία κολλάει, καθώς το υπουργείο έχει δώσει γραμμή οι εγγραφές να μη γίνονται στα σχολεία, άρα για την εγγραφή των παιδιών να μην αποφασίζουν οι διευθυντές, όπως στο παρελθόν, αλλά οι διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίες συγκεντρώνουν πάκους με αιτήσεις, οι οποίες δεν έχουν καμία τύχη, καθώς δεν μπορούν να ικανοποιηθούν στο σύνολό τους. Το αποτέλεσμα: Οι λίγες θέσεις που υπάρχουν δεν καλύπτονται, για να μην επιλεγούν π.χ. οι τρεις από τους 50

γιατί «ακόμα δεν τον είδαμε Γιάννη τον βαφτίσαμε», τρίτον γιατί αυτήν τη στιγμή μόνο στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση υπη-ρετούν 23.982 αναπληρωτές και επομένως ακόμη και αυτή η εξαγγελία είναι σταγόνα στον ωκεανό και τέταρτον γιατί ψήφισε τη δυνατότητα των αποφοίτων κολλεγίων που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού να διο-ρίζονται στο δημόσιο σχολείο.

ταχύτερη οριστική και ουσιαστική λύση στο οξύτατο πρόβλημα του ΟΑΣΘ που επιβαρύνει καθημερινά τη ζωή μας...

Οι οδηγοί δεν πρέπει να αποτελούν το σάκο του μποξ μπροστά στη δικαιολογη-μένη αγανάκτηση του κόσμου της πόλης για την άθλια συγκοινωνία! Δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, για την κατάσταση στον ΟΑΣΘ, την οποία οι προηγούμενοι ιδιοκτή-τες, αλλά και διαχρονικά όλες οι κυβερ-νήσεις και οι Διοικήσεις δημιούργησαν! Η Πρωτοβουλία δηλώνει ότι **εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ και επιβάτες είμαστε φυσικοί σύμμαχοι στην προσπάθεια να έρθουν άμεσα καινούργια λεωφορεία και να γίνουν ασφαλείς και ανθρώπινες οι συν-θήκες μετακίνησης στη Θεσσαλονίκη! Ποιοι είναι άραγε οι «ηθικοί αυτουργοί» των άθλιων περιστατικών που ζούμε κα-θημερινά στα λεωφορεία;**

• Να έρθουν τώρα καινούρια λεωφο-ρεία!

• Να αυξηθούν άμεσα τα δρομολόγια σε όλες τις γραμμές!

• Να σταματήσει το ξεπούλημα του ΟΑΣΘ στα ΚΤΕΛ!

• Η ασφαλής, φθηνή και ανθρώπινη μετακίνηση στην πόλη είναι λαϊκό δικαί-ωμα!..»

μαθητές!

Η κατάσταση που ζουν αυτά τα παιδιά είναι γνωστή. Ολη μέρα «σπάζουν» στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού τους, μόνα, χωρίς να έρχονται σε επαφή με άλλα παι-διά της ηλικίας τους, παρότι θέλουν και διψούν να μάθουν Ελληνικά, Αγγλικά, να κάνουν δραστηριότητες, ζωγραφική, γυ-μναστική, να εκτονωθούν σωματικά. Δεν τους δίνεται η δυνατότητα, παρά τις περί του αντιθέτου ανακοινώσεις των κυβερ-νήσεων.

Η στέρση από τα προσφυγόπουλα του δικαιώματος στην εκπαίδευση, μέσα από διάφορα γραφειοκρατικά τερτίπια, δεν είναι τυχαία. Αποτελεί τμήμα της γενικό-τερης τακτικής του ελληνικού κράτους απέναντι στους πρόσφυγες: να αναγκα-στούν να γυρίσουν στις χώρες καταγωγής τους. Αν τα παιδιά διευκολύνονται να πάνε στο σχολείο, αν αρχίσουν να μαθαίνουν τη γλώσσα (τα παιδιά μαθαίνουν εύκολα, ως γνωστόν), τότε θα αρχίσουν να δημιουρ-γούνται δεσμοί με την Ελλάδα, μπορεί οι οικογένειες να μείνουν εδώ και να... βαθύ-νει η... εθνική και θρησκευτική αλλοίωση της κοινωνίας μας κτλ. κτλ.

Αυτό το καθεστώς πρέπει να τελειώσει εδώ και τώρα. Είναι ντροπή για την κοινω-νία μας, είναι ντροπή για κάθε προοδευτι-κό άνθρωπο.

Φλερτ ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ

Η ψήφιση του εκλογικού νόμου επισημοποίησε τη διάρρηξη των σχέσεων του ΚΙΝΑΛ με τη ΝΔ. Τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση. Οι αντικυβερνητικοί τόνοι από πλευράς ΚΙΝΑΛ άρχισαν ν' ανεβαίνουν, ενώ εκτοξεύτηκαν και μπηχτές του τύπου: «η ΝΔ σκάβει το λάκο άλλων αλλά θα πέσει η ίδια μέσα», που υπονοούν ότι από τις επόμενες εκλογές, που θα γίνουν με απλή αναλογική, μπορεί να προκύψει κυβέρνηση χωρίς τη ΝΔ, η οποία έτσι θα δει τη στρατηγική της των διπλών εκλογών να γίνεται συντρίμια.

Τα νούμερα, βέβαια, για μια κυβέρνηση χωρίς τη ΝΔ δε βγαίνουν, όμως στην αστική πολιτική εκείνο που έχει σημασία δεν είναι τα μελλοντικά νούμερα (τα οποία κάθε κόμμα μπορεί να αμφισβητήσει, βάζοντας τις δικές του αυθαίρετες προβλέψεις), αλλά οι πολιτικές συγκλίσεις και αποκλίσεις που διαμορφώνονται ή απλώς διακηρύσσονται. Ετσι, αυτό που διακηρύσσεται από πλευράς ΚΙΝΑΛ είναι ότι είναι έτοιμο να προσεγγίσει τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να διαμορφώσουν ένα πρόπλασμα μελλοντικής κυβερνητικής συνεργασίας, που θ' αφήσει εκτός κυβερνητικού νυμφώνος τη ΝΔ. Γιατί, βέβαια, δεν υπάρχουν άλλα κόμματα με τα οποία θα μπορούσε το ΚΙΝΑΛ να χαλάσει το σχέδιο της ΝΔ για διπλές εκλογές. Αν αυτό είναι δυνατό, μπορεί να γίνει μόνο με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ, που αυτή τη στιγμή είναι η δεύτερη πολιτική δύναμη.

Οι συριζαίοι «το 'πιασαν το υπονοούμενο», φυσικά και... ανταποκρίθηκαν δεόντως. Στην πρόσφατη συνέντευξή του στην Εφ-Συν, ο Τσίπρας, όταν ρωτήθηκε αν είναι πιθανό κάποιο σχήμα κυβερνητικής συνεργασίας ανάλογο μ' αυτά της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, απάντησε: «Πιστεύω πως είναι πιθανό, παρά τις δυσκολίες. Μην ξεχνάτε ότι οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με απλή αναλογική. Θα είναι συνεπώς μια ευκαιρία για όλα τα κόμματα, τα πρόσωπα, τις πολιτικές δυνάμεις, που τάσσονται κατά της Δεξιάς και της άκρας Δεξιάς, να απαντήσουν στο δίλημμα: προοδευτική κυβέρνηση συνεργασίας, ή επιστροφή στο μοντέλο της παντοδυναμίας του ενός, που αποδείχτηκε καταστροφικό για τη χώρα. Καταλαβαίνετε ότι εκεί θα κληθεί ο καθένας να πάρει θέση όχι με βάση κληρονομημένες αντιπαλότητες, πολιτικές διαφορές και κλειστά δόγματα, αλλά με βάση την αδήριτη ανάγκη να βρεθεί ο ρεαλιστικός, κοινός, δημοκρατικός τόπος για να προχωρήσει η πατρίδα μπροστά». Κι όταν ακολούθησε ερώτημα για δηλώσεις στελεχών του ΚΙΝΑΛ που «μιλούν για τη δυνατότητα σχηματισμού προοδευτικών κυβερνήσεων», απάντησε: «Το ελπίζω. Υπάρχουν οι ανάγκες της κοινωνίας και της χώρας, υπάρχει και η μέχρι σήμερα στάση τους, που σε πολλά ευνοεί τη Δεξιά και απογοητεύει τους δημοκρατικούς πολίτες. Αυτό όμως είναι παράδοξο. Κάποια στιγμή είναι λογικό να πρυτανεύσει η λογική και το αίσθημα της επιβίωσης. Οι προοδευτικές δυνάμεις δεν μπορούν να έχουν προνομιακές σχέσεις με τη Δεξιά, όπως δεν μπορεί να έχουν τα πρόβατα με το λύκο».

Είναι φανερό ότι αυτή τη στιγμή έχουμε ένα «εξ αποστάσεως φλερτ» ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΙΝΑΛ, με πρωτοβουλία της Φώφης και της παρέας της, που από τη μια αισθάνθηκαν να τους προδίδει ο Μητσοτάκης και από την άλλη αντιμετωπίζουν την πίεση του ΣΥΡΙΖΑ που κάνει γεροντομάζωμα παλαιοπασόκων. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε πώς θα εξελιχθεί το φλερτ. Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα πρόκειται για... παράταιρο ζευγάρι. Όχι επειδή κινούνται σε διαφορετικούς ιδεολογικοπολιτικούς χώρους, αλλά ακριβώς επειδή κινούνται στον ίδιο χώρο, το χώρο της σοσιαλδημοκρατίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα θέλει να καταπιεί ό,τι έχει απομείνει από το ΠΑΣΟΚ και το ΚΙΝΑΛ θα προσπαθεί να επιβιώσει. Με τη Φώφη και την παρέα της αυτό δεν είναι το πιο εύκολο πράγμα.

Χώρισαν τα τσανάκια τους

Τσίπρας-Σκουρλέτης και Κοτζιάς, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΡΑΤΤΩ, συναντήθηκαν την Παρασκευή 24 Γενάρη, χωρίς η συνάντηση να βγάλει τίποτα πέραν του ότι εξακολουθούν να διαφωνούν. Διότι ο μεν ΣΥΡΙΖΑ έχει τη γραμμή του συνέδριου του «ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία», από το οποίο θα προκύψει ενιαίο κόμμα (επομένως, καλεί και την ομάδα του Κοτζιά να πάρει μέρος στο συνέδριο και να συμμετάσχει στο νέο κόμμα), ο δε Κοτζιάς έχει τη γραμμή του «μετώπου δημοκρατικής-προοδευτικής και πατριωτικής αναγέννησης της χώρας». Μ' άλλα λόγια, θέλει τη μετωπική συνεργασία της ομάδας του με τον ΣΥΡΙΖΑ. Επομένως, δεν υπάρχει -τουλάχιστον αυτή την περίοδο- πεδίο συνεργασίας.

Όμως, καμιά πλευρά δεν έχει συμφέρον να ξεκινήσει πολεμική ενάντια στην άλλη. Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ πέρασε τη συνάντηση με παγερή αδιαφορία (σιγά μη δώσει «αξία» στον Κοτζιά), ο δε Κοτζιάς (αφού διέρρευσε τα σχετικά στον Παπαχρήστο των «Νέων», για να τα χειριστεί με τον γνωστό λυσσασμένο αντι-σύριζα τρόπο του), συγκάλεσε την... πολιτική γραμματεία του ΠΡΑΤΤΩ, η οποία ανακοίνωσε ότι η συνάντηση με τους Τσίπρα και Σκουρλέτη «έγινε σε καλό κλίμα», «ανταλλάχθηκαν σκέψεις για τις πολιτικές προοπτικές και αλλαγές» και «ελπίζουμε να είναι ένα πρώτο βήμα στην προώθηση της δημιουργίας ενός Μετώπου...».

Προσωπικό πανηγύρι του Τσίπρα

Τι γίνεται με το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ; Ελάχιστα γράφονται και ακούγονται πλέον. Κούρασαν και κουράστηκαν, οπότε κάνουν διάλειμμα για να επανέλθουν λίγο πριν από το συνέδριο. Μεσολάβησαν και άλλα ζητήματα, απείρως σημαντικότερα, οπότε αντιλήφθηκαν ότι τα εσωτερικά τους θα προκαλούσαν χλεύη αν τα έβγαζαν σε πρώτο πλάνο. Ασε που τα πράγματα με τη μεγάλη καμπάνια για εγγραφή 180.000 μελών, τον isyriζa και τις λοιπές... ποταμιές δεν πήγε και τόσο καλά (για την ακρίβεια, δε φαίνεται να πηγαίνει καθόλου καλά).

Εμείς έχουμε μείνει εκεί στα μέσα του Δεκέμβρη, όταν η ΠΑΣΠ ΑΣΟΕΕ έφτιαχνε κλάκα στην εκδήλωση των νέων πασοκοσυριζαίων, αποθεώνοντας τον Τσίπρα με συνθήματα όπως «Απόψε οι νέοι δίνουν τον παλμό / μαζί με τον Αλέξη για σοσιαλισμό» και «Του λαού η πάλη για δημοκρατία / θέλει τον Αλέξη στην πρωτοπορία». Όταν η Αχτσιόγλου παρουσίαζε το βιβλίο του Φαμπιάν Περιέ «Αλέξης Τσίπρας και οι μεταμορφώσεις της πολιτικής», με ατάκες του τύπου: «Γι' αυτόν [τον Τσίπρα] τίποτα το στατικό δεν υπάρχει στην πολιτική. Η Αριστερά που κρύβεται από τις ευθύνες της διακυβέρνησης αναιρεί τις θέ-

σεις της».

Και όταν οι «αριστεροί» συριζαίοι, η φράξια των 53+, απαντούσε με καυστικά άρθρα-σχόλια στο commonality.gr. Όπως του μέλους της γραμματείας του ΚΣ Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ Αντώνη Γεωργαντά, που -φωτογραφίζοντας την ΠΑΣΠ ΑΣΟΕΕ- έγραφε: «Τα παλιά υλικά και τα συνθήματα μπορούν να αλλάξουν το όνομα, μπορεί να βγει το όνομα του Ανδρέα και να μπει του Αλέξη. Το θέμα όμως δεν είναι ποτέ αυτό, ένα κόμμα που θέλει να μιλήσει στη νέα γενιά επιλέγει συμπίεση με κομμάτια τα οποία η νέα γενιά θεωρεί ανέκδοτο». Ή του Θάνου Νασόπουλου, που υπό τον άκρως χαρακτηριστικό τίτλο... «ό πράγματα που μου έμαθε η Αριστερά και ό πράγματα που μάλλον ξεχνάει ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα», την έπεφτε στη γραμμή των Τσιπραίων, γράφοντας ότι «η Αριστερά δεν είναι Κολυμβήθρα του Σιλβάμ για κανέναν» και σημειώνοντας με νόημα: «Χιλιάδες άνθρωποι με άλλη πολιτική και κομματική καταγωγή μας ψηφίζουν. Και έγιναν μέλη μας. Πήγαν στην οργάνωση της γειτονιάς τους, βρήκαν ανθρώπους στους χώρους δουλειάς τους και οργανώθηκαν. Δεν έψαξαν άλλους 90 για να φτιάξουν μια σφραγίδα και να πάνε να δια-

πραγματευτούν στον 7ο της Κουμουνδούρου την εμπλοκή τους».

Όλους αυτούς τους έχει αναλάβει... εργολαβικά ο Λακόπουλος, που με συνεχή αρθρογραφία (σε συνεννόηση προφανώς με τους Τσιπραίους) καλεί τον Τσίπρα να πετάξει τα «αριστερά βαρίδια» και να γίνει «ηγέτης της δημοκρατικής παράταξης». Η φράξια των 53+, όμως, δε μασάει. Χρόνια μαθημένοι στο φραξιονισμό, την έπεσαν στον Λακόπουλο. Βλέπετε, έχουν καταλάβει ότι ο Τσίπρας δεν μπορεί να τους ξεφορτωθεί, γιατί απλούστατα δεν έχει άλλους για να τους αντικαταστήσει. Η καμπάνια για την εγγραφή νέων μελών δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, οπότε οι εσωτερικοί συσχετισμοί δεν αλλάζουν δραματικά. Οι 53+, με συμμάχους τύπου Φίλη, Βούτση, Σκουρλέτη, μπορούν να διαπραγματευθούν με τους Τσιπραίους ως πόλος ενδεχομένως μεγαλύτερος από την τελευταία φουρνιά πασόκων που προσχώρησε στον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό δε σημαίνει και ότι μπορούν να κάνουν τον Τσίπρα και την παρέα του όμηρό τους. Ούτε τους εσωτερικούς συσχετισμούς έχουν (οι Τσιπραίοι εξακολουθούν να διαθέτουν τη μεγαλύτερη φράξια,

στην οποία προστίθενται και οι νεοφερμένοι πασοκοδημαρίτες) ούτε το «βάρος». Απλά, ακόμα μπορούν να διαπραγματευθούν τα κομματικά τους πόστα.

Όσοι έμειναν στον ΣΥΡΙΖΑ μετά την επίσημη μετατροπή του σε μνημονιακό κόμμα, έχουν συνομολογήσει (ανεξάρτητα από όσα λένε δημόσια) ότι συμμετέχουν σε ένα αστικό κόμμα, έχουν ως όραμά τους την επάνοδο στην κυβερνητική εξουσία (από την οποία βγήκαν όλοι ωφελημένοι) και ξέρουν ότι ο Τσίπρας είναι το βαρύ πυροβολικό τους, γιατί έτσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι. Με ηγέτες μεσοανικού τύπου, που «συνομιλούν απευθείας με το λαό». Δεν υπάρχουν πλέον στο στελεχικό δυναμικό του ΣΥΡΙΖΑ αθώοι, ιδεολόγοι, άνθρωποι με αυταπάτες.

Θα αναζητηθεί, λοιπόν, κάποιος συμβιβασμός, ανάλογα και με τους συσχετισμούς που θα διαμορφωθούν στο συνέδριο, το οποίο όμως -σε κάθε περίπτωση- θα είναι μια προσωπική φιάστα του Τσίπρα. Ενός Τσίπρα που έχει πυκνώσει τις τηλεοπτικές του εμφανίσεις, ενώ ξαναρχίζει τις περιοδείες σε διάφορες πρωτεύουσες νομών, προς άγρην πασόκων.

Κάγκελο ο «Ρασπούτιν»

Αυτόν σίγουρα δεν τον περίμενε ο «Ρασπούτιν». Φάνηκε από την αμήχανη και νευρική αντίδρασή του. Το όνομα του πρώην εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος Παναγιώτη Αθανασίου δεν είχε ακουστεί, δεν είχε συμμετοχή στα δημόσια ξεκατινιάσματα μεταξύ πολιτικών και δικαστικών. Είτε ήταν ο άσος στο μανίκι των διωκτών του «Ρασπούτιν» είτε προέκυψε την τελευταία στιγμή, γεγονός είναι πως η κατάθεσή του άλλαξε το παιχνίδι, καθώς προσήλθε να καταθέσει περιβεβλημένος με τον μανδύα του ανεξάρτητου δικαστικού, ο οποίος δεν είχε εμπλακεί σε πολιτικά παιχνίδια. Κι αυτό «πόνεσε».

Το να μας θυμίζει η ΕφΣυν ότι το 2006-2008 είχε χειριστεί το σκάνδαλο Siemens και είχε περιορίσει την έρευνα μόνο στην περίοδο της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, δε σημαίνει κάτι από την άποψη των εντυπώσεων. Επί ΣΥΡΙΖΑ ανανεώθηκε η θητεία του στην οικονομική εισαγγελία, επί Θάνου προήχθη σε εισαγγελέα Εφετών, κάπως αργά θυμήθηκε το δημοσιογραφικό όργανο του ΣΥΡΙΖΑ να υπαινιχθεί σχέσεις του εν λόγω συνταξιούχου εισαγγελέα με τη ΝΔ. Αλλωστε, βέρος νεο-

δημοκράτης υπήρξε και ο Παπαγγελόπουλος. Επί ΝΔ έκανε καριέρα στο δικαστικό σώμα και την ΚΥΠ.

Το όνομα του Αθανασίου το πέταξε κάποια στιγμή η Ράικου, λέγοντας ότι της εκμυστηρεύθηκε «κάποια πράγματα» το 2017 ή 2018, αλλά... δεν είναι αυτή αρμόδια να μιλήσει εκ μέρους συναδέλφων της. Οι βουλευτές της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ το 'πιασαν αμέσως το υπονοούμενο και κάλεσαν τον Αθανασίου ως μάρτυρα. Κι αυτός δεν τους άφησε παραπενομένους. Περιέγραψε έναν Παπαγγελόπουλο που ως αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης τον έπαιρνε συνέχεια τηλέφωνο και του υποδείκνυε τι να κάνει και τι να μην κάνει σε υποθέσεις που χειριζόταν.

Ο Αθανασίου κατέθεσε πως ο Παπαγγελόπουλος (με τον οποίο γνωριζόταν, όπως και με τη Ράικου, όταν συνυπηρετούσαν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθήνας), του είχε πει ότι «απέκτησε εξουσία επί ΣΥΡΙΖΑ, την οποία ουδέποτε είχε ως τότε». Οτι τον καλούσε στο γραφείο του προκειμένου να ενημερώνεται για την πορεία υποθέσεων. Οτι τον πίεζε να βρει στοιχεία για καναλάρχες και ιδιαίτερα για τον Αλαφούζο. Οτι του είπε «να φτιάξει

κάτι» για τον Παπαχρήστο των «Νέων». Οτι του ζήτησε να μην ασκήσει δίωξη στον Σάλλα. Και άλλα τέτοια.

Για τη Novartis δεν είπε τίποτα ο Αθανασίου (δε χειρίστηκε, άλλωστε, την υπόθεση). Περιέγραψε όμως έναν πολυπράγμονα και πανταχού παρόντα Παπαγγελόπουλο, που έκανε συνεχείς παρεμβάσεις για ανοιχτές δικαστικές υποθέσεις. Το συμπέρασμα βγαίνει εύκολα: έχουν δίκιο η Ράικου και ο Αγγελής που καταγγέλλουν τον Παπαγγελόπουλο. Τα ίδια έκανε και σ' αυτούς.

Ο Παπαγγελόπουλος προσπάθησε να αποκρούσει την κατάθεση Αθανασίου δηλώνοντας ότι «χρειάστηκε τρία χρόνια για να κατασκευάσει τα αισχρά ψέματά του προκειμένου να εναρμονιστεί με την πλημμυροπαθή κυρία Ράικου, η οποία με στημένη αναφορά στο όνομά του προκάλεσε την κατάθεσή του». Τα ίδια υπαινιχτήκαν και οι συριζαίοι βουλευτές. Εύλογο είναι αυτό που λένε, όμως επί της ουσίας δεν μπορούν να διαψεύσουν τίποτα. Οι άλλοι είναι τρεις μέχρι στιγμής (Ράικου, Αγγελής, Αθανασίου), το πιθανότερο είναι ότι θα προστεθούν και άλλοι, οπότε άντε να πείσει ο Παπαγγελόπουλος ότι όλοι

αυτοί είναι «στημένοι» για να πουν το ίδιο ψέμα. Ακόμα κι αν «καθαρίσει» ποινικά ο Παπαγγελόπουλος, το στίγμα θα μείνει. Τον ίδιο, βέβαια, δεν τον ενδιαφέρει πια, όμως ενδιαφέρει τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί τα σκάγια πιάνουν τον Τσίπρα, έστω κι αν δεν είναι κατηγορούμενος.

Εμείς θα επαναλάβουμε αυτά που έχουμε γράψει και άλλες φορές. Αυτή η υπόθεση αποδεικνύει τη σαπίλα του αστικού δικαστικού μηχανισμού και τις σχέσεις του με τα αστικά πολιτικά κόμματα και με επιχειρηματικούς κύκλους. Ενα βρόμικο κύκλωμα κόβει και ράβει υποθέσεις, αθλώνει και παραπέμπει ανάλογα με τους συσχετισμούς που διαμορφώνονται, και όλα αυτά με αντάλλαγμα καριέρες και επίζηλα πόστα. Η Ράικου και ο Αθανασίου άρχισαν να «κελαηδάνε» όταν βρέθηκαν «εκτός νυμφώνος» και όταν σιγουρεύτηκαν ότι ο Παπαγγελόπουλος δεν έχει πια καμιά εξουσία. Αυτοί, όμως, δεν απαλλάσσει τον Παπαγγελόπουλο, μια σκοτεινή περσόνα από τα χρόνια που υπηρετούσε τη ΝΔ. Ούτε τον ΣΥΡΙΖΑ που εντελώς αμοραλιστικά χρησιμοποίησε αυτή την περσόνα για να αναπτύξει «βάσεις» στο δικαστικό σώμα.

Ελεεινοί

«**ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΑΦΑΤΗ**, 29.1.2020: Επικοινωνήσα με τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας και τον Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Θεσσαλονίκης και τους δήλωσα ότι δεν επιθυμώ τη δίωξη των ατόμων που προσήχθησαν κατά την έφοδό τους στο πολιτικό μου γραφείο. Αντιλαμβάνομαι την αγάπη τους για την ομάδα μας αλλά οφείλουμε όλοι να είμαστε ψύχραιμοι. Προέχει η κοινωνική ηρεμία».

Τι να πεις; Ο εξευτελισμός τους υπήρξε τέλειος. Όταν στα γραφεία τους γίνονται εκδηλώσεις διαμαρτυρίας -όχι κατ' ανάγκη με στοιχεία βίας, αλλά ακόμα και εντελώς ειρηνικές, όπως το πέταγμα προκηρύξεων και τρικ- ξεσηκώνουν τον κόσμο, δημιουργώντας κλίμα ένοπλης σύγκρουσης («δεν εκβιαζόμαστε, δεν υποκύπτουμε στη βία και στις απειλές» κτλ. κτλ.) και απαιτώντας από την αστυνομία «παραδειγματική τιμωρία των εισβολέων», καταγγέλλουν την κυβέρνηση (όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση) για «ανοχή απέναντι στους μαπαλακήδες».

Τώρα δέχτηκαν επίθεση στα γραφεία τους από τον «ιδιωτικό στρατό του προέδρου» και μόνο συγγνώμη που δε ζήτησαν. Τρέμουν για την εκλογική τους πελατεία, τρέμουν μη χάσουν κάνα ψηφαλάκι, στέκονται περιδεείς μπροστά στους «βαρόνους».

Και πλωτά φράγματα κατά των ξεριζωμένων

Η είδηση ήταν απ' αυτές που δεν μπορούν να διαψευστούν, καθώς προέκυψε από τη δημοσίευση διαγωνισμού. Το υπουργείο Αμυνας προκήρυξε διαγωνισμό για την προμήθεια πλωτού φράχτη που θα χρησιμοποιηθεί «στο πλαίσιο συνδρομής των Ενόπλων Δυνάμεων στην διαχείριση της προσφυγικής κρίσης για την αντιμετώπιση της διαρκώς αυξανόμενης μεταναστευτικής/προσφυγικής ροής». Κάποιοι γελάνε με το μήκος του πλωτού φράγματος που θα είναι μόλις 2.700 μέτρα (αλλά θα κοστίζει μισό εκατομμύριο!). Διευκρινίστηκε, όμως, ότι η προμήθεια αφορά τη δοκιμαστική εφαρμογή. Αν αποδώσει, θα κάνουν μεγάλες παραγγελίες. Άλλοι λένε πως πρόκειται για γκάφα ολκής, γιατί οι επίμαχες περιοχές θα απαιτούσαν πολλά χιλιόμετρα φράγματος, το οποίο κάθε άλλο παρά ασφαλές θα είναι, καθώς στην

περιοχή πλέουν πάρα πολλά σκάφη καθημερινά (εμπορικά, επιβατικά, ψαράδικα, αναψυχής) και πολύ σύνητομα ο πλαστικός φράχτης θα γίνει κόσκινο ή θα προκαλέσει θύελλα διαμαρτυριών, καθώς θα εμποδίζει τη ναυσιπλοΐα. Κι άλλοι λένε ότι απλώς κάποιοι βρήκαν την ευκαιρία για «μασούλημα».

Εμείς επιλέγουμε να μην εστιάζουμε στις τεχνικές πλευρές (δεν αναζητήσαμε βοήθεια που θα μπορούσαν να μας δώσουν γνώστες του αντικειμένου), για να μείνουμε στην πολιτική πλευρά. Στην πραγματικότητα, προσπαθούν να στήσουν φράχτες-παγίδες μέσα στη θάλασσα, που μπορεί να μετατραπούν σε παγίδες θανάτου, καθώς τα σκάφη της πλάκας που μεταφέρουν πρόσφυγες και μετανάστες οδηγούνται συνήθως από κάποιον απ' αυτούς, χωρίς καμιά εμπειρία στη θάλασσα.

Ο Μητσοτάκης, ο Σαμαράς, ο Μαρινάκης και τα «καρτέλ της διαπλοκής»

Μέχρι πού θα το τραβήξει ο Σαμαράς; Αυτό είναι το ερώτημα που βρίσκεται στα χείλη όλων των δεξιών, μετά το νέο κρούσμα απουσίας του Σαμαρά από ψηφοφορία στη Βουλή, για την οποία ο Μητσοτάκης είχε θέσει ζήτημα κομματικής πειθαρχίας, απειλώντας ανοιχτά με διαγραφή κάθε βουλευτή που θα τολμούσε να διαφοροποιηθεί με οποιονδήποτε τρόπο. Ο Σαμαράς «έγραψε κανονικά» την απειλή του Μητσοτάκη, δεν πήγε στη Βουλή να ψηφίσει και χρειάστηκαν μια σειρά πανικόβλητοι χειρισμοί μέχρι να ανακοινωθεί ότι δεν πήγε «για προσωπικούς λόγους», τους οποίους απαξίωσε να ανακοινώσει.

Οι αρμόδιοι της κοινοβουλευτικής ομάδας της ΝΔ δεν είχαν ιδέα για το ότι ο Σαμαράς δε θα πάει να ψηφίσει, ενώ οι συνεργάτες του διαβεβαίωναν ότι δεν είναι ασθενής. Όπως συνηθίζεται, άλλωστε, αν κάποιος βουλευτής δεν μπορεί να πάει να ψηφίσει, στέλνει μια επιστολή με την πρόθεση ψήφου και είναι πολιτικά εντάξει με το κόμμα του. Ο Σαμαράς ούτε πήγε ούτε έστειλε επιστολή. Το Μαξίμου διέρρευσε ότι ο Σαμαράς μίλησε τηλεφωνικά με τον Μητσοτάκη και του έδωσε εξηγήσεις. Ο Σαμαράς διεμήνυσε μέσω συνεργατών του πως «ούτε έδωσε εξηγήσεις, ούτε του ζητήθηκαν, ούτε θα μπορούσαν να του έχουν ζητηθεί!» Μ' άλλα λόγια, ο Σαμαράς πέταξε το γάντι στον Κούλη: «Δεν ψηφίζω επειδή έτσι γουστάρω κι άμα θέλεις διάγραψέ με». Κι ο Κούλης το κατάπιε, συνειδητοποιώντας ότι αν διέγραφε τον Σαμαρά, θα έπαιζε το παιχνίδι

του. Και το παιχνίδι του Μαρινάκη, ο οποίος εδώ και καιρό τα έχει βρει με τον Σαμαρά.

Αν στην περίπτωση της Σακελλαροπούλου επιδείχτηκε κατανόηση για τον Σαμαρά που σηκώθηκε και πήγε στην Αμερική, χολωμένος επειδή ο Κούλης επέλεξε μια «άκυρη» για μια θέση η οποία «δικαιωματικά» του ανήκε, στην περίπτωση της (ν)τροπολογίας για τον μη υποβιβασμό του ΠΑΟΚ δεν υπήρχε καμιά δικαιολογία. Ο Σαμαράς έπαιξε το παιχνίδι του Μαρινάκη, του μόνου που στράφηκε ενάντια στην τροπολογία, θέλοντας να «τελειώσει» τον Σαββίδη.

Τα δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία Σαμαράς και Μαρινάκης «τα βρήκαν», έχουν ξεκινήσει από τα τέλη του περασμένου Ιούλη, λίγο μετά από την εκλογική νίκη της ΝΔ. Ξεκίνησαν από δεξιό έντυπο («Δημοκρατία») και συντηρήθηκαν για ένα διάστημα από φιλοσυριζαϊκά Μέσα. Συνήθως δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά (συνέντευξη Σαμαρά στα «Παραπολιτικά» του μέχρι πρότινος άσπονδου εχθρού του Κουρτάκη), όμως και χωρίς τον καπνό υπάρχουν μερικά δεδομένα.

Ο Μητσοτάκης σκάρωσε δυο άσχημα χουνέρια στον Σαμαρά. Πρώτα, δεν τον έστειλε επίτροπο στις Βρυξέλλες, που αποτελούσε διακαή πόθο του τελευταίου. Κι επιπλέον τον εξευτέλιζε, διότι ανακοίνωσε ότι δεν τον κάνει επίτροπο επειδή δεν υπάρχει διαθέσιμη αντιπροεδρία, οπότε δε θα ήταν πρόπον για έναν πρώην πρωθυπουργό να γίνει απλός επίτροπος. Ως γνωστόν, ο Σχοινάς που επελέγη αντί του Σαμαρά (στην ουσία επι-

βλήθηκε από τις Βρυξέλλες) χρίστηκε και αντιπρόεδρος (έστω και δευτεροκλασάτος). Μετά, αρνήθηκε να τον κάνει πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αξίζει να σημειωθεί πως το μιντιακό σύστημα του Μαρινάκη φρόντιζε είτε να καίει είτε να απαξιώνει όλους τους πολιτικούς που «έπαιζαν» μαζί με τον Σαμαρά για την προεδρία της Δημοκρατίας (Σημίτη, Βενιζέλο, Παυλόπουλο, Καραμανλή). Και εξακολουθεί να προσπαθεί να «κοντύνει» τη Σακελλαροπούλου, προσφέροντας στον Σαμαρά λίγη γλύκα μετά την ήττα.

Ο Μαρινάκης εμφανίζεται με μια διάθεση παρταολισμού. Ο Μητσοτάκης προσπαθεί να κρατήσει ισορροπίες. Ως πρωθυπουργός δε θα ήθελε να γίνει υποχείριο ενός μόνο καπιταλιστή, επειδή αυτός ελέγχει ΜΜΕ (και όχι μόνο). Το ερώτημα πλέον είναι μέχρι πού θα

το τραβήξει ο Σαμαράς, μέχρι πού θα το τραβήξει ο Μαρινάκης και πόσο θα τους αντέξει ο Μητσοτάκης, ο οποίος φοβάται τη δημιουργία ακροδεξιού κόμματος από τον Σαμαρά, γιατί σε μια τέτοια περίπτωση... αντίο πρωθυπουργία.

Πέρα απ' αυτά, όμως, που αφορούν μόνο τα εσωτερικά της Δεξιάς, τα εσωτερικά ενός αστικού κόμματος εξουσίας, μ' άλλα λόγια δεν αφορούν τον ελληνικό λαό (γιατί απλούστατα δεν αφορούν την ακολουθούμενη μνημονιακή πολιτική), εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι η επιβεβαίωση (για πολλοστή φορά) της ύπαρξης των «καρτέλ» που περιλαμβάνουν επικεφαλής καπιταλιστικών ομίλων και αστούς πολιτικούς. Το αποκαλούν ευσχήμως «διαπλοκή», αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για «καρτέλ» που παρασιτεί σε βάρος του ελληνικού λαού.

Πρύτανης συμπεριφέρεται σαν δικτατορίσκος

Σε σφοδρή καταγγελία του πρύτανη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας προχώρησε το Σωματείο Καθαριστριών Νομού Μαγνησίας, για τη στάση του προς τις 31 απολυμένες καθαρίστριες του πανεπιστημίου.

Την περασμένη Τρίτη, οι καθαρίστριες έκαναν παρέμβαση στο πρυτανικό συμβούλιο, ζητώντας την επαναπρόσληψή τους μετά τη λήξη της σύμβασης του εργολάβου, «η οποία έχει ισχύ ένα μήνα, μέχρι 20-2-2020». «Οχι μόνο δεν μας δόθηκε καμιά απάντηση για την επίλυση του ζητημάτος μας, αλλά συνεχίστηκε η κοροϊδία, η ειρωνεία και η απαξίωση προς όλες τις συναδέλφισσες. Αυτή την τακτική την γνωρίζουν πολύ καλά οι κύριοι αρμόδιοι της πρυτανικής αρχής όπως βέβαια και το να κάνουν το “καλό παιδί” στην κυβέρνηση υλοποιώντας τις κατευθύνσεις της», καταγγέλλουν οι καθαρίστριες.

Θαυμάστε τον οχετό, όπως τον παραθέτουν οι καθαρίστριες στην καταγγελία τους:

«Δεν θα δώσουμε τον εργολάβο για να προσλάβουμε εσάς, δεν γυρίζει όλος ο κόσμος γύρω από εσάς».

«Δεν θα σας δώσουμε λογαριασμό για το πώς θα γίνεται η καθαριότητα του πανεπιστημίου καθώς και από ποιον και για πόσο χρονικό διάστημα».

«Ο διαγωνισμός μέσω ΑΣΕΠ θα γίνει όποτε θέλουμε».

«Δεν θα λογοδοτήσουμε στις καθαρίστριες για το τί κάνει και τί δεν κάνει η πρυτανική αρχή, δεν έχετε καμία δουλειά εδώ, φύγετε από το κτήριο».

Ας σημειωθεί ότι υπήρχε δέσμευση από τη Σύγκλητο για τη διεξαγωγή διαγωνισμού για την πρόσληψη μέσω ΑΣΕΠ και για προσπάθεια πρόσληψης όσων μείνουν εκτός ΑΣΕΠ.

Μια απέραντη Μανωλάδα

Στα μέσα του Δεκέμβρη, στα λατομεία της περιοχής «Χονδρή Αμμος» στη Μηλίνα Μαγνησίας, έσπασε ο ιμάντας μεταφοράς και ένας βράχος καταπλάκωσε έναν 23χρονο εργάτη πακιστανικής καταγωγής. Ο θάνατός του υπήρξε ακαριαίος. Οι ιδιοκτήτες του λατομείου κλήθηκαν να παραλάβουν τη σορό του, αλλά δεν εμφανίστηκαν. Όπως έγραψαν τα τοπικά Μέσα, οι ιδιοκτήτες του λατομείου «φοβούνται να εμφανιστούν και να αναλάβουν οποιαδήποτε ευθύνη!» Η Επιθεώρηση Μεταλλείων πραγματοποίησε αυτοψία τέσσερις μέρες μετά το θάνατο του «αγνώστου». Στο μεταξύ, το λατομείο λειτουργούσε κανονικά και συνέχισε να λειτουργεί και μετά το «ατύχημα». Ο εργάτης παρέμεινε για ένα μήνα στο ψυγείο του νοσοκομείου του Βόλου ως «πτώμα αγνώστου!» Κάποια στιγμή αναγνωρίστηκε και η σορός επιστράφηκε στη χώρα του για να ταφεί εκεί.

Την ώρα που η σορός του «αγνώστου νεκρού» ταξίδευε για το Πακιστάν, στην ίδια περιοχή και συγκεκριμένα στο Διμήνι του Βόλου, ένας 29χρονος αλβανός εργάτης, συνεθλίβη ανάμεσα σε φορτηγό και κλαρκ. Τραυματίστηκε σοβαρά από τη μέση και κάτω και υποβλήθηκε σε πολύωρη χειρουργική επέμβαση, ενώ ακόμα δεν έχει διαφύγει τον κίνδυνο. Το φορτηγό οδηγούσε ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης μεταφορών, στην οποία εργαζόταν ο εργάτης. Αυτός είχε «κανονικό» όνομα και επώνυμο. Ο εργοδότης, όμως, τον είχε αδήλωτο. Κι όταν στο χώρο εμφανίστηκε η αστυνομία και η Επιθεώρηση Εργασίας, δήλωσε ότι ο εργάτης βρισκόταν τυχαία στο χώρο, αναζητώντας εργασία! Η οικογένεια του εργάτη δήλωσε πως εργαζόταν στην επιχείρηση επί μια εβδομάδα.

Γιατί θα έπρεπε να μας προκαλεί έκπληξη η επίθεση με καραμπίνα ενός άλλου εργοδότη στο Μαραθώνα ενάντια σε εργάτη που ζητούσε τα δεδουλευμένα του; Ινδός ήταν ο εργάτης. Απ' αυτούς που κοιμούνται και ξυπνούν μέσα στα φυτώρια και στα χωράφια. Τους σύγχρονους σκλάβους. Ο εργοδότης εξαφανίστηκε για να αποφύγει το αυτόφωρο. Μετά από ελάχιστες ώρες φρόντισε να διαρρεύσει ότι οι δύο ινδοί εργάτες ζητούσαν τα δεδουλευμένα τους κρατώντας μαχαίρι (!) κι όταν κινήθηκαν απειλητικά εναντίον του, αυτός πήρε την καραμπίνα και πυροβόλησε... στον αέρα για να αμυνθεί! Η κακιά η τύχη, όμως, το 'φερε και τραυματίστηκε ο εργάτης...

Εδώ και πολλά χρόνια, οι μετανάστες εργάτες είναι αντικείμενα της πιο άγριας εκμετάλλευσης από κάθε είδους αφεντικά, στα χωράφια και στις επιχειρήσεις. Ιδιαίτερα όταν αυτοί οι εργάτες είναι χωρίς χαρτιά. Την περίοδο των Μνημονίων, με την αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων και τη γιγάντωση της ανεργίας, οι καπιταλιστές ξεσάλωσαν. Μεγάλο τμήμα των ελλήνων εργατών (περισσότεροι οι νέες και οι νέοι) βρέθηκαν στη θέση των μεταναστών και οι μετανάστες ακόμα χειρότερα.

Είναι βαθιά νυχτωμένος όποιος πιστεύει ότι περιστατικά σαν αυτά που περιγράφηκαν παραπάνω είναι εξαιρέσεις από την κανονικότητα. Είναι η κανονικότητα στα έσχατα όριά της. Είναι τα σκούρα γράμματα στο βιβλίο της καπιταλιστικής αсуδοσίας. Μιας αсуδοσίας που δε θα τη σταματήσουν οι κρατικές υπηρεσίες, που ακόμα κι όταν δεν είναι «πιασμένες», είναι διαλυμένες, γραφειοκρατικοποιημένες, υποστελεχωμένες, βυθισμένες στη ρουτίνα και τον ωχαδερφισμό. Φραγμό στην καπιταλιστική αсуδοσία μπορεί να βάλει μόνο η ταξική πάλη των εργατών, η οποία εξακολουθεί να είναι το μεγάλο ζητούμενο.

Προκαλεί, όμως, εντύπωση η σκαιά και χυδαία συμπεριφορά ενός «ανθρώπου των γραμμάτων» απέναντι σε εργάτριες που αγωνίζονται για το μεροκάματο. Απέναντι σε εργάτριες που ξεβρομίζουν τον τόπο για να μπορεί ο κάθε επιστήμονας και ο κάθε φοιτητής να εργάζεται. Οι πραγματικοί πνευματικοί άνθρωποι, συχνά ενθουσιάζονται τη δική τους οικογενειακή καταγωγή, δείχνουν μια ευαισθησία και συμμερίζονται τις αγωνίες των εργατών που κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς δουλειά. Συμπεριφέρονται με ευγένεια και όχι ως ανάγωγοι και ανάλητοι δικτατορίσκοι που καβάλησαν το καλάμι και είναι έτοιμοι «να πατήσουν επί πτωμάτων».

«Θα μας βρίσκουν μπροστά τους όσο συνεχίζουν να απαξιώνουν το δικαίωμά μας στην εργασία. Να δοθεί τώρα λύση!», διακηρύσσουν οι καθαρίστριες. Είμαστε μαζί τους.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες είκοσι
δεν έχει τέλος η ύπνωση;

Πλάκα-Πλάκα και Θησείο-Θησείο, ήρθε και ο Φεβρουάριος. Και μάλλον θα βγούμε ζωντανό από έναν ακόμα χειμώνα.

Ετσι κι αλλιώς τα δά-νεια θα γίνουν κόκκινα. Τα πάντα εν σοφία εκποιήθηκαν. Και τώρα τι κάνουμε, τι επιλέγουμε; Σύγκρουση λογικής ή λογική σύγκρουσης; Πυρηνικό πόλεμο ή πολεμικό πυρήνα;

Σπουδαίο να 'σαι παραγίος, θελήματα να κάνεις να υπηρετείς συμφέροντα, να είσαι σχοινοβάτης μια του Βαγγέλη, μια του Ιβάν, μα πιο πολύ απ' όλους παιδιών δικών μας ή παιδιών από την Ευρωλάνδη.

«Βγήκε λοιπόν σεργιάνι το χαφιεδότσουρμο / αυτοί που αποτελούν τον εθνικό κορμό». Που όλο και πληθαίνουν...

«Ολύμπου μαρμαρόεσσα αίγλα χαρισμένην» ω, μας ανατριχιάσατε σύγκορμες κυρ Ζουράρι μα ο έρωσ σας πληρέστερος και λυρικός θα ήτο αν και την τριχοφυΐα της υμνούσατε ωσαύτως.

Α, όλα κι όλα. Μπορεί να ξέμεινε από κολώνες η ΔΕΗ, μπορεί ο εκπρόσωπος υπουργός να σπεύδει να προετοιμάσει για μπλακ άουτ, αλλά οι αυξήσεις και τα «σφίγγει ο κλοιός για κακοπληρωτές» προς τα πρόθυμα μέσα εξημέρωσης καλά κρατούν.

Αλλο το σφυροδρέπανο στους δρόμους είναι, κι άλλο ποντικοπληκτρολόγιο μπροστά από την καρέκλα.

Αλλο το «έξω είμαστε, βγείτε κι εσείς αντάμα» κι άλλο το «βγείτε πρώτα εσείς κι ίσως ξεκουνηθούμε»...

Δηλαδή τι θέλετε; Ενας πολιτικός κρατούμενος έγινε πρωθυπουργός και μια οικολογικά ευαίσθητη Πρόεδρος της Δημοκρατίας και πάλι δεν είστε ικανοποιημένοι!

Το καμμενόπανο έλιωσε, μισό έχει απομείνει μόλις απομακρύνθηκε από τα μεγαλεία τη μάσα διαδέχτηκαν δίαιτα κι ασιτία μοιάζει σαν πείνας απεργός, σαν αγιογραφία. Τρέξαν' κοντά του υπουργοί, σπείσανε βουλευτίνες πήγαν και επιστήμονες μελετητές πανίδας οι μεν ζητάν' τη δίαιτα, οι δε αναρωτιούνται κήτος πώς περιέρχεται στην τάξη της μαρίδας.

Δεν είναι κακό που στους φελλούς κρασιών γράφω πάνω στον καθένα (γνωστά) ονόματα, είναι; Δεν αντιβαίνει καμιά κανονικότητα, ε;

Θρηνεί η ψυροκώσταινα, άφωνη η Ευρωλάνδη τον Θεοδωρή καθάρισε ο Κούλης άψε-σβήσε!

Θρηνεί κι η στήλη που 'χασε τον ρήτορα το μέγα.

Ως πότε πια απώλειες; Κανείς δεν θ' απομείνει!

Μα μεγαλύτερο κακό απ' του λαού δεν έχει σα βλέπεις να σφαδάζουνε, να διπλοκαταριούνται και να μιλούν για πόλεμο ενάντια στον Κούλη μιλιούνια «θύρας τέσσερα» ειρηνικά μπαόκια.

Ο Κούλης τηλεφώνησε στον σουλτάνο και εξέφρασε τη λύπη του για τα θύματα του σεισμού. Πραγματικά λυπηρό που δεν πρόλαβαν να πεθάνουν από τις πολιτικές τους ή έστω «για την πατρίδα».

Για κοίτα τα παλιόπαιδα, δε ντρέπονται καθόλου τα βάλανε με τη σεμνή, αμίλητη, τη Δόμνα θαρρείς και απευθύνονται σε πρόσωπο took όλου και «αρχιδεσμοφύλακα» την είπαν στον ΟΠΕΚΑ!

Εξι εκατομμύρια ευρώ θα δώσει η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών στα δημόσια νοσοκομεία. Και στο άκουσμα και μόνο της πρόθεσης, ο Κούλης έσπευσε να ευχαριστήσει. Χρειάζονται σχόλια;

Ηταν τραυματιοφορείς με αδελφές αντάμα που μπήκαν και λευτέρωσαν το Αουσβιτς! Γελοίιο...

Τρέμουν και την αναφορά σε ό,τι τους θυμίζει τη φτίνη τους, τους ρόλους τους, την άθλια ύπαρξή τους.

Οι γυναίκες είναι το 51% του πληθυσμού παγκόσμια, αλλά το 70% των φτωχών, το 83% των μονογονεϊκών οικογενειών, κάνουν το 66% των εργασιών, παράγουν το 50% των τροφών, αλλά κερδίζουν μόνο το 11% των πληρωμών.

Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο Ιρακινοί διαδήλωσαν στη Βαγδάτη για να φύγουν οι Αμερικανοί από τη χώρα τους. Σε μια είδηση που μάλλον δεν είδαμε πουθενά...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Είμαι σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, μέσα σε μια φάση τραγική

Οι στίχοι του λαϊκού άσματος που έκανε γνωστό τον αοιδό Νίκο Μακρόπουλο απεικονίζουν την κατάσταση που βρίσκονται ο Κούλης και η κυβέρνηση εξαιτίας των εξελίξεων στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) εξέτασε την καταγγελία της ΠΑΕ Ολυμπιακός σχετικά με το θέμα της πολυιδιοκτησίας, απεφάνθη ότι είναι βάσιμη και πρότεινε να εφαρμοστεί ο νόμος και να υποβιβαστούν ΠΑΟΚ και Ξάνθη. Σύμφωνα με τις «διαρροές» (το σκεπτικό της απόφασης δεν είχε δοθεί στη δημοσιότητα ως τη στιγμή που έκλεισε η ύλη), βρέθηκαν κινήσεις μεγάλων χρηματικών ποσών ανάμεσα σε εταιρίες του Ιβάν Σαββίδη και του ανιψιού του Γιάννη Καλπαζίδη, ο οποίος δραστηριοποιείται «επενδυτικά» στην ομάδα της Ξάνθης. Σε συνδυασμό με τις «παραλείψεις» από τη θρακιώτικη ΠΑΕ, όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων της σχετικά με τη διαδικασία μεταβίβασης του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών της, η Επιτροπή έκρινε ότι έχει παραβιαστεί η νομοθεσία για την πολυιδιοκτησία και πως επί της ουσίας η ΠΑΕ Ξάνθη είναι θυγατρική και παράρτημα του ΠΑΟΚ.

Όπως είναι φυσικό, η ανακοίνωση της απόφασης της ΕΕΑ δημιούργησε αρχικά αμηχανία και στη συνέχεια δυναμικές και εμμηνοστικές δηλώσεις και ανακοινώσεις από τις διοικήσεις του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού. Οι μεν απειλούσαν να κόψουν την Ελλάδα στα δύο και ζητούσαν να διώξει ο Κούλης από την κυβέρνηση τον υφυπουργό Αθλητισμού Αυγενάκη, επειδή ενεργεί σύμφωνα με τις εντολές του υποδίκου Μαρινάκη, οι δε ζητούσαν να εφαρμοστεί ο νόμος και να «τελειώσει» το παραμύθι με τον «Ρώσο» που θέλει να διαλύσει το ποδόσφαιρο και τη χώρα.

Μπροστά στην εκρηκτική κατάσταση που δημιουργήθηκε και στον κίνδυνο να διαλυθεί η κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας (τη νύφη πλήρωσε ο Ζαγοράκης που τον έθεσαν εκτός κόμματος), ο Κούλης επέλεξε να πάρει το μέρος του Σαββίδη και να αλλάξει το νόμο προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα. Με τροπολογία που ψηφίστηκε μόνο από τους κυβερνητικούς βουλευτές, μετά από ονομαστική ψηφοφορία (ο ΣΥΡΙΖΑ εκμεταλλεύτηκε την κατάσταση και ανάγκασε τους βουλευτές της ΝΔ να πουν όλο το

πικρό ποτήρι), άλλαξαν οι ποινές και αντί του υποβιβασμού προβλέπεται ποινή αφαίρεσης 5-10 βαθμών. Από την ονομαστική ψηφοφορία απείχε ο Σαμαράς, ο οποίος κατέγραψε με την αποχή τη διαφωνία του στις κυβερνητικές επιλογές, προκαλώντας για μια ακόμη φορά τον Μητσοτάκη.

Όπως αναμενόταν, τα δύο στρατόπεδα συνέχισαν να «βομβαρδίζουν» την κυβέρνηση. Ο Σαββίδης θέλει πλήρη απαλλαγή από κάθε κατηγορία, ενώ ο Μαρινάκης δεν αρκείται στο πρωτάθλημα (μετά την αφαίρεση βαθμών από τον ΠΑΟΚ μάλλον θα το πάρει εύκολα ο Ολυμπιακός), αλλά θέλει τον ΠΑΟΚ στην παρακάτω κατηγορία.

Αξιολογώντας τα δεδομένα, αυτό που μπορούμε να πούμε αρχικά είναι ότι ο Κούλης και η παρέα του αιφνιδιαστήκαν από τις εξελίξεις. Σε ένα τόσο «λεπτό» ζήτημα, μια κυβέρνηση που λειτουργεί στοιχειωδώς οργανωμένα προσπαθεί να λύσει το «θέμα» στο παρασκήνιο και να προλάβει τις εξελίξεις. Δεν υπάρχει λόγος να μπορούμε σε σενάρια συνωμοσιολογίας για το ρόλο του Αυγενάκη, είναι όμως φανερό ότι η επιλογή της κυβέρνησης να κρατήσει στάση «ουδετερότητας» στον πόλεμο Σαββίδη-Μαρινάκη, παρατηρώντας απλά τις εξελίξεις, αποδείχτηκε εκ του αποτελέσματος λανθασμένη. Η επιλογή του Μητσοτάκη να τοποθετήσει τον «πιστό στρατιώτη» της οικογένειας, Αυγενάκη, στη θέση του υφυπουργού Αθλητισμού, θεωρώντας ότι πρόκειται για μια δευτερεύουσας σημασίας και

«ανώδυνη» κυβερνητική θέση αποδείχτηκε καταστροφική.

Ο Αυγενάκης δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της θέσης και να αξιολογήσει σωστά τα δεδομένα της σύγκρουσης των δυο μεγαλοκαπιταλιστών. Το αποτέλεσμα είναι η κυβέρνηση να βρεθεί σε πολύ δύσκολη θέση, να δεχτεί ίσως το πιο σοβαρό επικοινωνιακό πλήγμα στη μέχρι τώρα θητεία της και μένει να δούμε τις επόμενες μέρες και την πολιτική φθορά που θα έχει από τις εξελίξεις στο ποδόσφαιρο. Προς το παρόν, η κυβερνητική επιλογή να αφήσει τη γραμμή της «ουδετερότητας» και να ταχθεί επί της ουσίας με την πλευρά του Σαββίδη, σώζοντας από τον «ξαφνικό θάνατο» τον ΠΑΟΚ, δε δείχνει να έχει το αποτέλεσμα που θα επιθυμούσε η ΝΔ. Οι ερυθρόλευκοι έχουν βγει στα κάγκελα και κρίζουν την κυβέρνηση που «βιάζεται» από τους εκβιασμούς του Σαββίδη, τα ΜΜΕ και οι εφημερίδες του Μαρινάκη αλλάζουν στάση απέναντι στην κυβέρνηση, ανακαλύπτοντας μέχρι και «περικοπή συντάξεων» από την πολιτική της στο ασφαλιστικό και ο ερυθρόλευκος οπαδικός στρατός είναι σε κατάσταση επιφυλακής για να επέμβει δυναμικά, αν αυτό κριθεί σκόπιμο από το μεγάλο αφεντικό (στην ερυθρόλευκη πιάτσα έχουν πέσει «ιδέες» για μια δυναμική πορεία ή μοτοπορεία διαμαρτυρίας από το λιμάνι προς τη Βουλή).

Όμως και στη Θεσσαλονίκη τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Οι ΠΑΟΚτζήδες, κατ' εντολή Σαββίδη, αφού γλίσω-

σαν τον υποβιβασμό, ετοιμάζονται να υπερασπιστούν τα «κεκτημένα» τους και να μην αφήσουν να πάει στράφι η προσπάθεια να ελέγξουν την ποδοσφαιρική «παράγκα». Εφόσον είχε επιτυχία ο πρώτος εκβιασμός προς την κυβέρνηση, αποφάσισαν να μην αρκεστούν στη «σωτηρία» της ομάδας αφήνοντας να πάει το πρωτάθλημα στον Πειραιά, αλλά να τα παίξουν όλα για όλα. Νομικά θα κινηθούν για να βγάλουν άκυρη τη σύνθεση της ΕΕΑ, άρα και την απόφασή της, για να επιδιώξουν στη συνέχεια να εξεταστεί εκ νέου η υπόθεση με νέα σύνθεση και να βγει αθωωτική απόφαση. Ήδη έχουν εξαγγείλει κινητοποιήσεις και πορείες στη Θεσσαλονίκη (αναμένεται να εξαπλωθούν και σε άλλες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας), με πρώτο αίτημα να διώξει ο Μητσοτάκης τον Αυγενάκη από την κυβέρνηση.

Μεγάλη πλάκα έχουν και τα μέλη της ΕΕΑ που μιλάνε δημόσια. Κάποιος Αρκούδης περιέγραψε όλα τα σχετικά της διαδικασίας, ασκώντας κριτική στην κυβέρνηση για την πρώτη δήλωση Αυγενάκη: «Είπε επίσης για το πόρισμα. Πώς ξέρει ο κ. Αυγενάκης τι υπάρχει μέσα στο πόρισμα; Οι συνάδελφοί μου ήταν όλοι πεπεισμένοι ότι τελέστηκαν τα παραπτώματα από τον ΠΑΟΚ και τη Ξάνθη». Και συνέχισε: «Είχαμε μεγάλη πλειοψηφία, απλώς η κ. Μαρούπα για δικούς της λόγους δεν ήθελε να επιβληθεί βαριά ποινή. Αλλά δεν προβλέπονται άλλες ποινές! Τι θα πει «για δικούς της λόγους»; Και ποιοι είναι αυτοί οι λόγοι; Αυτοί οι τύποι βρίζονται στην ΕΕΑ για να εφαρμόζουν το νόμο ή για να ικανοποιούν προσωπικούς λόγους, πέραν του νόμου; Η Μαρούπα βγήκε σε σαββιδοδημοσιογράφο και άφησε υπόνοιες ότι ο Μαρινάκης ελέγχει τη Λάρισα, για να εισπράξει ένα ξεγυρισμένο εξώδικο από τον Κούγια, ο οποίος την απειλεί με μήνυση και αγωγή».

Συμπέρασμα; Αυτό που γράφουμε εδώ και χρόνια. Οι καπιταλιστές που επενδύουν στο ποδόσφαιρο αποκτούν δύναμη (τον οπαδικό στρατό), την οποία χρησιμοποιούν στον ανταγωνισμό τους, αδιαφορώντας για το αν ξεφτιλίζουν τις κυβερνήσεις, τις οποίες χρησιμοποιούν σαν γιουσουφάκια. Αυτά που ζούμε τις τελευταίες μέρες είναι απλά ένα ακόμα επεισόδιο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Αν ο τρόπος εκμάθησης της οδήγησης στη Σχολή Οδηγών ΓΕΡΑΓΑΣ είναι τόσο ευρηματικός όσο και το διαφημιστικό της σλόγκαν, τότε θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη η απόκτηση του διπλώματος οδήγησης.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Η μόνιμη επέλαση του ιού της καπιταλιστικής απληστίας

Η συνέχεια της επίθεσης στην κοινωνική ασφάλιση

Και στις απόκριες ξεμασκάρει

Φράγματα κατά μεταναστών (το φασιστικό-ρατσιστικό «πνίξτε τους» σ' εφαρμογή)

Στη ΔΕΗ η τάξη μας πληρώνει φόρο αίματος

► Κουλουβάχατα: ΝΔ και Σαμαράς και Κούλης

► Καμιά πτυχή της αντιλαϊκής πολιτικής δεν ανησυχεί.

► Συμβαίνουν και στις καλύτερες οικογένειες.

► Και πολυκατοικίες.

► Και ξανά (φίλος) ο Μακρόν...

► Του ποδοσφαίρου τα εννιάμερα.

► Μισθός «έως 546 ευρώ!». Διαφήμιση ή δυσφήμιση; Ερωτηματικό γαρ...

► Και η... προοδευτική Ηλεία «ξεσηκώνεται»...

► Μησυχέ!

► Πολλά αυγά δε σκάνει;

► Σαν «πρωτιά» ακούγεται: «Πάνω από 640 θαλάσσια είδη βρέθηκαν νεκρά στις ελληνικές θάλασσες το 2019».

► Θεοδωρικάκος - Πατούλης: στερεά απόβλητα.

► Διαχείριση που αφορά στα...

► Τα αντιγριπικά μπορεί να εξαφανίζονται ή να «εξαφανίζονται» (ΤΑ ΝΕΑ, πρωτοσέλιδος τίτλος, 29/1/2020, «Εξαφανίστηκαν τα αντιγριπικά»), αυτό, βέβαια, δεν ανησυχεί τα -ερμητικά κλειστά- κυβερνητικά ώτα.

► «Αναδρομικά» συνταξιούχων: τον Απρίλη (μήπως την 1η);

► Χεστήκαμε στο τάλληρο.

► Και επενδύουμε αμέσως.

► Και ΤΑ ΝΕΑ σαλπίζουν: «Οι 5 κατηγορίες των συνταξιούχων που κερδίζουν είναι οι εξής:».

► Κερδίζουμε, αδελφια.

► Βουρ για τον κουλουρά της γωνίας.

► «Κι όμως η Ελλάδα είναι ένα κράτος επιτυχημένο» - Μ. Ευθυμίου, ιστορικός.

► Επιτυχεστήκαμε (άλλη μια φορά).

► Εμείς οι -μονίμως- πετυχημένοι.

► Εμείς, το πορολό, που λέμε.

► Δοξάστε τους!

► Αυτούς που μας επιτύχσαν!

► Υπάρχουν και... δημοφιλείς

υπουργοί του Κούλη.

► Αρα εντάξει πάει η πολιτική του Κούλη.

► Ή μυρίζει εκλογική φάρσα;

► Για άλλη μια φορά.

► Όλα σχεδόν τα Σάββατα/δημιουργούνται άβαρα/ γίνεται η ζωή επίπεδη και λεία/ στα Σαββατοπωλεία.

► Ανεκδοτάκι: η «διαδικασία ανασυγκρότησης» που κήρυξε ο Θεοχαρόπουλος.

► Παρήλθε η πρώτη πενταετία από τις εκλογές του Γενάρη του 2015.

► Οι αυξήσεις στις συντάξεις που είναι... μειώσεις.

► Η... παντρεία ταμειακών μηχανών με την εφορία.

► Ερως ανίκατε μάχαν.

► Ή κάπως έτσι.

► Μάθαμε ότι «ιδρύεται νέο κομμουνιστικό κόμμα».

► Και... αλαφρώσαμε...

► Οντως.

► Εν τω μεταξύ στην αυτοαποκαλούμενη "Land of the free" το 2018, μία (τουλάχιστον...) νύχτα του έτους αυτού (στις ΗΠΑ) 552.830 άνθρωποι βίωσαν την «ελευθερία» του να εισέλθουν σε... ("Annual Homeless Assessment Report", F. National Estimates).

► Και νέο κόμμα: αυτή τη φορά «πράσινο»: όχι ΠΑΣΟΚ, μήπως άλλο, άλλα, παράλογα; Όλο και καμιά ψήφο θα αλιεύσουν. Ψήφος υπέρ πάντων

αγών.

► Οι διαφωνίες των 51 του ΣΥΡΙΖΑ.

► Κράσαναγια άρμυγια, κυρ-Κούλη. Κατακόκκινος στρατός.

► «Συμβολική» η αγροτική διαμαρτυρία στην Εγνατία.

► Και ιδιώτες στο δημόσιο «σωφρονιστικό» σύστημα της Ελλάδας;

► «Στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Αττικής χιλιάδες εργάτες γης, οι οποίοι εργάζονται σαν σύγχρονοι σκλάβοι, δέχονται βρισιές, εξευτελισμούς από τους σύγχρονους "τσιφλικάδες" εργοδότες, οι οποίοι δεν διστάζουν να αδειάσουν και τα όπλα τους στους μετανάστες εργάτες εάν αυτοί ζητήσουν τα αυτονόητα. Και όλα αυτά, ενώ διαμένουν σε άθλιες συνθήκες, σε παραπήγματα και χωράφια, χωρίς θέρμανση, με νερό από γεωτρήσεις και αυτό όχι πάντα, σε απάνθρωπες δηλαδή συνθήκες και όλα αυτά κάτω από την ανοχή και τις διαχρονικές ευθύνες και της σημερινής κυβέρνησης, αλλά και της περασμένης». Από πρόσφατη ανακοίνωση του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου - Ανατολικής Αττικής με αφορμή την ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ κατά 24χρονου ινδού εργάτη θερμοκηπίου από τον 52χρονο ΕΛΛΗΝΑ εργοδότη του. Ο εργάτης απλώς ζήτησε να πληρωθεί...

► Brexit.

► «Η κυβέρνηση δεν εκβιάζεται».

► Όπως στην περίπτωση του ΠΑΟΚ.

► «...διακομματική Κ.Ο. του ΠΑΟΚ, που έχει πλέον ημιεπίσημη εκπροσώπηση και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο». Στεφ. Κασσιμάτης, kathimerini.gr, 29/1/2020. Τι να είπωμεν και ημείς οι... αδαείς...

► «Σύγκρουση Χρυσοχοϊδη - Ραγκούση για το Κουκάκι στη Βουλή» - δυο γαϊδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα...

► Από 1 Μάη: πλειστηριασμός (σε... απελευθέρωση).

► Ιδού και μια... ελευθερία (ποιος κερδίζει - ποιος χάνει;).

► Auld Lang Syne.

► ΟΛΕΣ οι παλαιστινιακές οργανώσεις καταδίκασαν το φιλοσιωνιστικό σχέδιο Τραμπ.

► Το «ηλεκτρικό» εισιτήριο και την «τηλεματική» των ΚΤΕΛ (Αθήνας και) Θεσσαλονίκης (στο μέλλον) εκθειάζει το άρθρο της Α. Κασσίμη με τίτλο «Επιδοτήσεις και "έξυπνο" εισιτήριο για τα ΚΤΕΛ», αναδημοσιευμένο στο kathimerini.gr από την έντυπη έκδοση της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ. Την ουσία στο πρόβλημα των (αστικών) συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης και γύρω περιοχών δίνει το δελτίο Τύπου της «Πρωτοβουλίας εργαζομένων-φοιτητών-συνταξιούχων για τις αστικές συγκοινωνίες Θεσσαλονίκης».

► Σε περίπτωση «ατυχήματος» οχήματος με «ηλεκτρονικό πατίνι» τι γίνεται;

► «Η Γκρέτα Τούνμπεργκ καταχωρεί με εμπορικά σήματα το όνομα της και το περιβαλλοντικό της κίνημα».

► Αγαθές προθέσεις...

► Κορονοϊός: πραγματικότητα και (ή) υστερία.

► Μείον 450 θέσεις εργασίας στην αίθουσα σύνταξης του BBC. Κοινώς απολύσεις.

► «Εκσυγχρονισμός».

► Ο Π. Κωστόπουλος.

► Ο ποιος;

► Πράσινο Νταβός.

► Ακριβώς όπως πράσιν' άλλο γα.

► Σιγή ασυρμάτου.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η φωτογραφία είναι μαγιάτικη (τρία χρόνια μας χωρίζουν από την εμφάνιση της... συντρόφισσας στο γήπεδο του «τάε-κβον-ντο»), όμως το μήνυμά της είναι άκρως επίκαιρο. Καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία βαδίζει προς το συνέδριό της... επανίδρυσής του, με γκρίνια από τους 53+ και άλλους... αριστερούς επιπέδου Βούτση, Φίλη, Σκουρλέτη, οι... αγνοί οπαδοί του αρχηγού φροντίζουν να βάζουν τα πράγματα στη θέση τους. Ποιος ΣΥΡΙΖΑ και τρίχες κατσαρές; Αλέξη ψήφισε ο κόσμος, μ' αυτόν έχει έρωτα, ό,τι πει αυτός θα γίνει. Ανορθόγραφοι είναι αυτοί που δεν το καταλαβαίνουν, όχι όσοι το υποστηρίζουν εξ αρχής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ (Τσίπρας και Σκουρλέτης) συναντήθηκε με την Κίνηση ΠΡΑΤΤΩ (Κοτζιάς). Προσέξτε το ύφος του Τσίπρα, για να καταλάβετε πόσο... ουσιαστικές είναι κάτι τέτοιοι συναντήσεις ενόψει συριζοσυνεδρίου. Πιο ψεύτικο δε γίνεται. Κοιτάζει με επιτηδευμένο θαυμασμό τον Κοτζιά (ο Τσίπρας ξέρει ότι αυτό θέλει ο Κοτζιάς), ενώ ο νους του ταξιδεύει αλλού. Μετράει την ώρα μέχρι να τελειώσει το... μαρτύριο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ (Τσίπρας και Σκουρλέτης) συναντήθηκε με την Κίνηση ΠΡΑΤΤΩ (Κοτζιάς). Προσέξτε το ύφος του Τσίπρα, για να καταλάβετε πόσο... ουσιαστικές είναι κάτι τέτοιοι συναντήσεις ενόψει συριζοσυνεδρίου. Πιο ψεύτικο δε γίνεται. Κοιτάζει με επιτηδευμένο θαυμασμό τον Κοτζιά (ο Τσίπρας ξέρει ότι αυτό θέλει ο Κοτζιάς), ενώ ο νους του ταξιδεύει αλλού. Μετράει την ώρα μέχρι να τελειώσει το... μαρτύριο.

◆ Οι παλιότεροι στην εφημερίδα θυμόμαστε τον εαυτό μας να κάνει ρεπορτάζ για τη ΛΑΡΚΟ πριν από την έκδοση της «Κόντρας». Ως συντάκτες του «Οχτώβρη». Αυτές τις σκηνές, αυτά τα πανό, αυτά τα συνθήματα τα έχουμε καταγράψει πολλές φορές. Από τα μέσα της δεκαετίας του '80. Τότε που ο Μποδοσάκης παράτησε τη ΛΑΡΚΟ καταχρεωμένη (τα χρέη «παρκαρίστηκαν» σε άλλες καπιταλιστικές δραστηριότητες, παρασιτικές κυρίως, στο εξωτερικό κατά προτίμηση), η μοναδική στο είδος της επιχείρηση μετατράπηκε σε πεδίο άγριας κερδοσκοπίας από τις τράπεζες. Οι εργάτες, εκπροσωπούμενοι από μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία του αισχίστου είδους, έπεσαν στην παγίδα της «βιωσιμότητας». Αυτό ήταν το κυρίαρχο κριτήριο και όχι τα δικά τους ταξικά αιτήματα. Χρόνια τώρα δίνουν μια μάχη οπισθοφυλακών, χάνοντας δικαιώματα, χάνοντας θέσεις εργασίας, χάνοντας συναδέλφους τους (νεκρούς ή σακατεμένους). Οι σημερινοί εργάτες, παιδιά εκείνων που βρέθηκαν πρώτοι αντιμέτωποι με το φάσμα του λουκέτου ή της ιδιωτικοποίησης, αντιμετωπίζουν ακριβώς το ίδιο πρόβλημα με τους πατεράδες τους. Υπό χειρότερους όρους, όχι μόνο σε όσα αφορούν την ίδια την επιχείρηση, αλλά και σε σχέση με το γενικότερο ταξικό περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται ο αγώνας τους.

Μια λεπτομέρεια με σημασία ήρθε να αποκαλύψει το αντιασφαλιστικό περιεχόμενο του νομοσχεδίου Βρούτση, ένα μόλις 24ωρο μετά την επιλεκτική διαρροή του σε παπαγαλάκια από τον υπουργό Εργασίας. Με απαίτηση της τρόικας, διαγράφηκε από το νομοσχέδιο ακόμα και το «τυράκι» της «εφάπαξ παροχής» (πρόκειται για την περιβόητη «13η σύνταξη» του

Νομοσχέδιο Βρούτση

Αποκαλύφθηκε πλήρως το αντιασφαλιστικό του περιεχόμενο

ΣΥΡΙΖΑ), που ο Βρούτσης είχε εισαγάγει στο σχέδιο που διέρρευσε. Πρέπει, μάλιστα, να μεσολάβησε παρασκήνιο, με τον Βρούτση να προσπαθεί (ανεπιτυχώς, όπως αποδείχτηκε) να πείσει την τρόικα να αφήσει το «τυράκι», γι' αυτό και η ανάρτηση του νομοσχεδίου στη «Διαβούλευση» καθυστέρησε μιάμιση μέρα. Ας δούμε, όμως, τι συνέβη.

Το άρθρο 47 του νομοσχεδίου που **διέρρευσε** ο Βρούτσης, με το οποίο καταργείται η ρύθμιση για τη «13η σύνταξη» του ΣΥΡΙΖΑ (άρθρο 120 του Ν.4611/2019): «1. Από 1/1/2020 στον ετήσιο κοινωνικό προϋπολογισμό εγγράφεται δαπάνη ύψους 0,5% του ΑΕΠ, από την οποία καλύπτεται κατά πρώτον η δαπάνη που δημιουργείται ετησίως σε εφαρμογή των με αριθ. 1890/2019 και 1891/2019 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και **κατά δεύτερον η δαπάνη εφάπαξ παροχής**, η οποία καταβάλλεται το Δεκέμβριο εκάστου έτους σε δικαιούχους σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, σε δικαιούχους προσυνταξιοδοτικής παροχής, επιδομάτων σύνταξης με αιτία την αναπηρία και ανασφάλιστους υπερήλικες των άρθρων 1 έως 3 του ν. 1296/1982 (Α' 128), της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ.6 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) και του άρθρου 93 του ν. 4387/2016 (Α' 85). Η δαπάνη της εφάπαξ παροχής χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Για το έτος 2020 η δαπάνη της παραγράφου 1 καλύπτεται από τις ήδη εγγεγραμμένες πιστώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού».

Το νομοσχέδιο που τέθηκε **σε «διαβούλευση»** προβλέπει στο ίδιο άρθρο:

«1. Από 1/1/2020 στον ετήσιο κοινωνικό προϋπολογισμό εγγράφεται δαπάνη ύψους 0,5% του ΑΕΠ, από την οποία καλύπτεται κατά πρώτον η δαπάνη που

δημιουργείται ετησίως σε εφαρμογή των με αριθ. 1890/2019 και 1891/2019 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και **κατά δεύτερον καλύπτεται η δαπάνη πολιτικών κοινωνικής ασφάλισης, πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας**. Η δαπάνη των πολιτικών αυτών χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και εγγράφεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Για το έτος 2020 η δαπάνη της παραγράφου 1 καλύπτεται από τις ήδη εγγεγραμμένες πιστώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού».

Στο νομοσχέδιο που διέρρευσε ο Βρούτσης γίνονταν λόγος για «εφάπαξ παροχή», ενώ στο νομοσχέδιο που κατέθεσε στη «Διαβούλευση» αυτή η αναφορά απαλείφθηκε και αντικαταστάθηκε από μια γενική και αόριστη αναφορά σε δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης, πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας («τα πάντα όλα» και τίποτα συγκεκριμένο).

Στο προηγούμενο φύλλο (<http://www.eksegersi.gr/issue/1036/Εργατικά/34736>. Μακιγιάζ-στο-νόμο-Κατρούγκαλου-με-στρατηγική), που αναλύσαμε το νομοσχέδιο Βρούτση με βάση τη διαρροή (όταν έκλεισε η ύλη μας δεν το είχε ακόμα ανεβάσει στη «Διαβούλευση»), δε δώσαμε καμιά σημασία στην αναφορά σε καταβολή «ετήσιας εφάπαξ παροχής». Θεωρήσαμε ότι αυτή είναι «τυράκι», προκειμένου να κρυφτεί η κατάργηση του «εφάπαξ βοηθήματος», που είχε θεσπιστεί από τον ΣΥΡΙΖΑ τον Μάη του 2019 (με την ψήφο και της ΝΔ, γιατί ήταν προεκλογική περίοδος). Παροχή για την οποία δεν ορίζεται το ύψος της δεν υφίσταται.

Όμως η τρόικα (συμπτωματικά οι επικεφαλής της βρίσκονταν στην Αθήνα εκείνες τις μέρες) απαίτησε να καταργηθεί

ακόμα και αυτή η υποκριτική αναφορά, ξεβρακώνοντας τον Βρούτση. Πλέον, η «ετήσια εφάπαξ παροχή» δεν υπάρχει ούτε με τη μορφή λέξεων κενών περιεχομένου. Αυτή η λεπτομέρεια είναι χαρακτηριστική για την ουσία του ασφαλιστικού νομοσχεδίου Βρούτση, το οποίο -όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο- απλώς ρε-τουσάρει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα του Κατρούγκαλου, το οποίο πλέον θα πρέπει να το αποκαλούμε «αντιασφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλου-Βρούτση».

Αυτό που κάνει το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο Βρούτση είναι να παίρνει το 0,5% του ΑΕΠ που προοριζόταν για το «εφάπαξ βοήθημα» των συνταξιούχων -και **το οποίο είχε εγκρίνει η τρόικα**- και να το διαθέτει για μια μικρή αύξηση των ποσοστών αναπλήρωσης όσων ασφαλισμένων έχουν πάνω από 30 χρόνια ασφάλισης, καθώς και για τη μη περικοπή των επικουρικών συντάξεων όσων συνταξιούχων παίρνουν κύρια και επικουρική αθροιστικά, πάνω από 1.300 ευρώ. Κόβει μια δαπάνη («εφάπαξ βοήθημα») για να χρηματοδοτήσει κάποιες άλλες, που προκύπτουν από δύο αποφάσεις του ΣτΕ. **Χωρίς να προκαλείται καμιά νέα δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό**.

Γιατί έσπευσε η κυβέρνηση της ΝΔ να εφαρμόσει αυτές τις δύο αποφάσεις του ΣτΕ; Γιατί οι ίδιες αποφάσεις του ΣτΕ **έκριναν συνταγματικό το νόμο Κατρούγκαλου** και για ξεκάρφωμα επιμέρους διατάξεις του. Έτσι, βολεύτηκαν όλοι: **ο αντιασφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλος παρέμεινε το θεμέλιο του ασφαλιστικού συστήματος**.

Όμως, με τις αλλαγές που γίνονται στο νόμο Κατρούγκαλου, θα προκύψει με την πάροδο του χρόνου μια σχετική αύξηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης, διό-

τι στο σύνολο των συνταξιούχων θα αυξάνεται το ποσοστό εκείνων που συνταξιοδοτήθηκαν με το νόμο Κατρούγκαλου (και όχι με τα παλαιότερα συνταξιοδοτικά καθεστώτα). Δεν μπορούμε να προβλέψουμε ακριβώς την αύξηση της δαπάνης, θα είναι όμως σχετικά αργή, γιατί δεν είναι η πλειοψηφία των συνταξιούχων εκείνοι που συνταξιοδοτούνται με περισσότερα από 30

χρόνια ασφάλισης.

Σ' αυτόν τον παράγοντα πρέπει να προσθέσουμε και την εγγενή ελλειμματικότητα του ΕΦΚΑ (την είχαμε δείξει αναλυτικά την εποχή που ψηφιζόταν ο νόμος Κατρούγκαλου, γράφοντας για ένα ελλειμματικό από τα γεννοφάσκια του υπερταμείο), καθώς και τη συνεχή εισφοροκλοπή των καπιταλιστών, που δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων. Οι λεγόμενες «προσωπικές διαφορές» όσων συνταξιοδοτήθηκαν πριν από το νόμο Κατρούγκαλου θα είναι το πρώτο θύμα. Θα πετσοκοπούν.

Επειδή φαίνεται πως και το πετσόκομμα των «προσωπικών διαφορών» δε φτάνει, **η τρόικα ενέκρινε το νομοσχέδιο Βρούτση μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα προβλέπει τη συγχώνευση του ΕΤΕΑΕΠ στον ΕΦΚΑ**. Το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών έχει αποθεματικά **7 δισ. ευρώ**. Αυτά θα πέσουν στον «κουβά» του ΕΦΚΑ, θα «φαγωθούν» και έτσι θα ωριμάσει το **παλιό σχέδιο (Αλογοσκούφη-Καραμανλή) για κατάργηση της επικουρικής και χορήγησης μιας μόνο σύνταξης, της κύριας**.

ΥΓ. Με το απύθμενο θράσος που χαρακτηρίζει τους συριζαίους, η Αχτσιόγλου επιτέθηκε στο νομοσχέδιο Βρούτση, δηλώνοντας -μεταξύ των άλλων- ότι «δημιουργείται ένα σαφές ευνοϊκό πλαίσιο κινήτρων για στροφή στην ιδιωτική ασφάλιση»! Αυτό το έκανε ο νόμος Κατρούγκαλου, που εξαφάνισε κάθε κοινωνικό χαρακτήρα από την Ασφάλιση και τη μετέτρεψε σε ατομική υπόθεση συλλογής «ανταποδοτικότητας». Το ότι δεν υπήρξε κύμα προς την ιδιωτική ασφάλιση οφείλεται στο ότι ο κόσμος (όχι μόνο οι εργάτες αλλά και η πλειοψηφία των εργαζόμενων μικροαστών) δεν έχει λεφτά που να του περισσεύουν.

βαθύ κόκκινο

Προεκτάσεις

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Μητσοτάκης, έντρομος μπροστά στον κίνδυνο να συνθλιβεί από την άγρια σύγκρουση Μαρινάκη-Σαββίδη, πραγματοποίησε μια ωμή πολιτική παρέμβαση σε εκκρεμή δικαστική υπόθεση. Σημειώνουμε ότι αυτό είναι διαφορετικό από την παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας σε μη δικαστική υπόθεση. Είναι άλλο να ψηφίζεις μια νομοθετική διάταξη π.χ. για να ικανοποιήσεις το αίτημα μιας απεργίας εργαζόμενων και άλλο να ψηφίζεις μια νομοθετική διάταξη για να αλλάξεις την απόφαση ενός δικαιοδοτικού οργάνου, που ασκεί δικαστικά καθήκοντα. Στην πρώτη περίπτωση η εκτελεστική εξουσία (μέσω της νομοθετικής) ρυθμίζει ένα ζήτημα της απόλυτης αρμοδιότητάς της, ενώ στη δεύτερη περίπτωση παρεμβαίνει στο δικαιοδοτικό έργο της -υποτίθεται- ανεξάρτητης δικαστικής εξουσίας.

«Η κυβέρνηση δεν θα επιτρέψει ένα θέμα του ποδοσφαίρου να θέσει σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή που τόσο δοκιμάστηκε στα χρόνια της κρίσης», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας. Και σε συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ εξήγησε: *«Η δική μας παρέμβαση είναι μια πολιτική επιλογή και να την εξηγήσω. Πολιτική επιλογή γιατί βλέπουμε ένα θέμα το οποίο έχει τις ρίζες του στις χρόνιες παθολογίες του ποδοσφαίρου, να εξελίσσεται σ' ένα θέμα που μπορεί να διαταράξει την κοινωνική συνοχή και να δημιουργήσει πρόβλημα σε μία περίοδο, που η Ελλάδα πρέπει να είναι ενωμένη. Σε μια περίοδο που έχει κρίσιμα εθνικά θέματα»*.

Μας λένε, λοιπόν, ότι η κοινωνική συνοχή είναι ύψιστο αγαθό και, ως εκ τούτου, για χάρη της μπορεί να παραβιαστεί ωμά η αστική νομιμότητα και η θεσμική κανονικότητα του αστικού κράτους. Το θυμήθηκαν αυτό όταν ένας καπιταλιστής απειλεί να κινητοποιήσει τον «ιδιωτικό στρατό» του ενάντια στην κυβέρνηση. Κι επειδή βρισκόμαστε σε οιονεί προεκλογική περίοδο, φοβούνται τις ψήφους που θα χάσουν. Με την ωμή παρέμβασή τους, άλλωστε, δεν προκαλούν κάποια δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό ή κάποια δαπάνη στα ταμεία καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Σε πλείστες άλλες περιπτώσεις, όμως, όταν αναπτύσσονται κοινωνικοί αγώνες, το πρώτο που επικαλούνται οι κυβερνήσεις είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο. Πολλές φορές μας έχει τύχει, κατά την ανάπτυξη κοινωνικών αγώνων, να ακούμε τους κήρυκες του συμβιβασμού, να επικαλούνται το ισχύον νομικό πλαίσιο και να ζητούν να κλείσει ο αγώνας μ' έναν άδικο για τους αγωνιζόμενους συμβιβασμό, επειδή είναι «μαξιμαλιστικό» να προβάλλονται αιτήματα που απαιτούν άμεση νομοθετική παρέμβαση. Και τι δεν έχουμε ακούσει σε τέτοιες περιπτώσεις. Μέχρι και ότι δεν υπάρχει νομοσχέδιο του συγκεκριμένου υπουργείου για να προστεθεί ως ρύθμιση αυτό που απαιτούν οι αγωνιζόμενοι! Ενώ γνωρίζουμε πολύ καλά τις τροπολογίες που κατατίθενται εκπρόθεσμα, σε άσχετα νομοσχέδια, ακόμα και μέσα στα μαύρα μεσάνυχτα (αυτό συνέβη και με την τροπολογία για να μην πέσει κατηγορία ο ΠΑΟΚ).

Έτσι, το νομικό πλαίσιο μετατρέπεται σε αξεπέραστο φραγμό για τα αιτήματα των κοινωνικών αγώνων. Αποκτά ξαφνικά τη μορφή των πλακών του Μωυσή. Κι όταν οι αγωνιζόμενοι δεν «μασάνε» αλλά συνεχίζουν, παραμερίζοντας τους «μετριοπαθείς» που ζητούν «εδώ και τώρα συμβιβασμό», οι κυβερνήσεις στέλνουν τα ΜΑΤ, ανοίγουν τα δικαστήρια, απειλούν με ή μοιράζουν ποινές. Τότε δε θεωρούν ότι «απειλείται με διατάραξη η κοινωνική συνοχή».

Πέραν όλων των άλλων, λοιπόν, η σπουδή με την οποία η κυβέρνηση Μητσοτάκη έσπευσε να παρέμβει στη δικαστική διαδικασία, αλλάζοντας με νομοθετική παρέμβαση fast track το πλαίσιο ποινών για μια υπόθεση που αφορά «κάπο» του ποδοσφαίρου, που διαθέτουν «ιδιωτικούς στρατούς», μας διδάσκει ότι την ανάπτυξη των ταξικών και κοινωνικών αγώνων δεν πρέπει να την αφήνουμε να την καθορίζει το νομικό πλαίσιο, αλλά το αντίθετο. Να αναπτύσσουμε τον αγώνα μέχρι τα έσχατα όριά του, διεκδικώντας την αλλαγή του νομικού πλαισίου. Οι κυβερνήσεις ξέρουν πώς να το κάνουν, όταν στριμωχτούν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση